

PRZEGLĄD PODATKU DOCHODOWEGO

rok XXIX (2026)

ISSN 1429 - 3986

DWUTYGODNIK

01.03.2026 r.

Nr 5 (653)

I. KONIECZNIE PRZECZYTAJ	str. 4
1. Odliczanie strat z lat ubiegłych przez podatników CIT.....	str. 4
1.1. Ogólne zasady rozliczania straty podatkowej.....	str. 4
1.2. Uwzględnienie straty na etapie ustalania zaliczek.....	str. 6
1.3. Straty niepodlegające odliczeniu.....	str. 7
1.4. Straty ze spółki komandytowej, zanim stała się podatnikiem CIT	str. 7
1.5. Straty spółek tworzących podatkową grupę kapitałową i podatkowej grupy kapitałowej	str. 8
1.6. Straty z kwalifikowanych praw własności intelektualnej.....	str. 9
1.7. Straty z odpłatnego zbycia walut wirtualnych	str. 9
1.8. Ryczałt od dochodów spółek a strata	str. 9
II. PRZYCHODY I KOSZTY W FIRMIE	str. 11
1. Opłata ponoszona w ramach umowy sponsoringu	str. 11
1.1. Podstawa prawna umowy	str. 11
1.2. Wydatki sponsora.....	str. 11
1.3. Moment potrącalności	str. 13
2. Otrzymanie zwrotu pobranego w Niemczech podatku budowlanego.....	str. 14
2.1. Podatek budowlany w Niemczech.....	str. 14
2.2. Przychody na gruncie ustawy o CIT	str. 15
2.3. Ustalenie różnic kursowych.....	str. 15
3. Przepadek kaucji za plastikowe butelki a koszty uzyskania przychodów.....	str. 17
3.1. System kaucyjny	str. 17
3.2. Zapłata kaucji.....	str. 18
3.3. Utrata kaucji	str. 19
4. Zwrot wspólnikowi udziału kapitałowego w formie niepieniężnej	str. 19
5. Dobrowolna składka członkowska do organizacji w kosztach podatkowych ..	str. 21
6. Koszty przejazdu w podróży służbowej prywatnym samochodem elektrycznym pracownika – zmiana interpretacji indywidualnej	str. 22

III. ROZLICZANIE PODATKU PRZEZ PŁATNIKA	str. 24
1. Sfinansowanie szkoleń członkom rady nadzorczej	str. 24
2. Wniesienie przez osobę fizyczną aportu do spółki z o.o.	str. 25
3. Obowiązki płatnika – relacja z dyżuru telefonicznego.....	str. 27
3.1. Opodatkowanie wielu umów zlecenia.....	str. 27
3.2. Obliczenie zaliczki na podatek u osoby fizycznej zatrudnionej w trakcie miesiąca.....	str. 28
3.3. Zwrot członkowi zarządu kosztów używania prywatnego samochodu....	str. 28
3.4. Wykazanie zasiłku chorobowego w PIT-11	str. 29
3.5. Przekazanie klientom upominków z logo firmy	str. 29
4. Z interpretacji organu podatkowego	str. 30
4.1. Finansowanie pracownikom kosztów używania własnych narzędzi do celów służbowych	str. 30
4.2. Opodatkowanie kart przedpłaconych dla pracowników	str. 31
IV. MAJĄTEK TRWAŁY	str. 33
1. Nieodpłatne otrzymanie nieruchomości zabudowanej	str. 33
2. Sprzedaż środka trwałego sfinansowanego z dotacji – ustalenie kosztu uzyskania przychodów	str. 34
3. Wydatek na rusztowanie, jako koszt podatkowy – interpretacja indywidualna organu podatkowego	str. 35
V. VADEMECUM PRZEDSIĘBIORCY	str. 37
1. Przejście na kwartalny VAT a obowiązek przesyłania podatkowej księgi za 2026 r. w formie pliku JPK	str. 37
2. Używanie w spółce cywilnej prywatnego samochodu jej współnika.....	str. 38
2.1. Spółka cywilna w aspekcie podatkowym i prawnym.....	str. 38
2.2. Samochód oddany nieodpłatnie we władanie spółce	str. 39
2.3. Korzystanie z samochodu za wynagrodzeniem.....	str. 41
2.4. Prywatny samochód wykorzystywany przez współnika na potrzeby prowadzonej działalności	str. 42
3. Rezygnacja z karty na rzecz ryczałtu ewidencjonowanego – problem z forum dyskusyjnego (www.forum.gofin.pl)	str. 43
4. Nie ma możliwości rozliczenia w kosztach podatkowych towarów nabytych w drodze darowizny – interpretacja indywidualna organu podatkowego.....	str. 44
VI. OPODATKOWANIE DOCHODÓW UZYSKANYCH ZA GRANICĄ...str. 45	
1. Rozliczanie w PIT za 2025 r. dochodów z działalności gospodarczej prowadzonej za granicą.....	str. 45
1.1. Metody unikania podwójnego opodatkowania	str. 45
1.2. Kurs waluty	str. 45
1.3. Stosowanie do dochodów skali podatkowej	str. 46

1.4. Obliczanie podatku liniowego	str. 47
1.5. Opodatkowanie zryczałtowanym podatkiem dochodowym.....	str. 48
2. Podatek od wynagrodzenia zleceniobiorcy z Ukrainy	str. 49
2.1. Zasady opodatkowania dochodów cudzoziemca z umowy zlecenia	str. 49
2.2. Ustalanie rezydencji podatkowej na podstawie oświadczenia złożonego przez cudzoziemca.....	str. 50

VII. ULGI, ODLICZENIA, ZWOLNIENIA PODATKOWE ..... str. 52

1. Preferencja w PIT dla powracających z zagranicy	str. 52
1.1. Podstawowe założenia ulgi na powrót.....	str. 52
1.2. Okres obowiązywania.....	str. 52
1.3. Zbieg prawa do ulg na powrót i dla młodych	str. 54
2. Świadczenia na rzecz pracowników – uwzględnienie zwolnień od PIT.....	str. 55
2.1. Koszty przejazdu taksówką na spotkanie biznesowe	str. 56
2.2. Zwrot kosztów przejazdu prywatnym samochodem na potrzeby podróży służbowych	str. 56
2.3. Wydatki na podnoszenie kwalifikacji zawodowych	str. 57

VIII. INNE ZAGADNIENIA PODATKOWE..... str. 58

1. Stosowanie 9% stawki CIT w spółce z o.o. powstałej z przekształcenia spółki jawnej osób fizycznych	str. 58
2. Rozliczenie przychodów z najmu osiągniętych przez małoletnie dziecko	str. 59
3. Oprocentowanie pożyczki od podmiotu powiązanego a zastosowanie tzw. safe harbour	str. 60
4. Niezamortyzowana wartość przy sprzedaży samochodu osobowego w estońskim CIT – interpretacja indywidualna organu podatkowego.....	str. 62

IX. CZYTELNICY PYTAJĄ..... str. 64

1. Wymiana opon w służbowym samochodzie osobowym.....	str. 64
2. Kara za nieprzestrzeganie przepisów BHP	str. 64
3. Zapłata należności po sporządzeniu odpisu aktualizującego.....	str. 65
4. Preferencyjne rozliczenie osoby samotnie wychowującej dziecko przez część roku podatkowego	str. 66
5. Wykazanie w zeznaniu dochodów z renty rodzinnej małoletniego dziecka.....	str. 67
6. Koszty zakupu poczęstunku dla pracowników	str. 67

UWAGA! SPECJALNY DYŻUR TELEFONICZNY EKSPERTÓW

**16 marca 2026 r.
Zeznanie CIT za 2025 r.**

Zadzwoń! w godz. od 8⁰⁰ do 14⁰⁰
pod nr telefonu: **95 720 85 52**

KSeF
z Gofinem łatwiej!

Sprawdź na ksef.gofin.pl »

Wyjaśnienia zawarte w niniejszej publikacji dotyczą przepisów ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163; ost. zm. w Dz. U. poz. 1858) oraz ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 278; ost. zm. w Dz. U. poz. 1846) – zwanych dalej odpowiednio: updof i ustawą o PIT oraz updop i ustawą o CIT.

I. KONIECZNIE PRZECZYTAJ

1. Odliczanie strat z lat ubiegłych przez podatników CIT

W przypadku podatników CIT występują dwa źródła przychodów, tj. zyski kapitałowe oraz inne źródła przychodów. W ramach każdego z nich ustala się dochód lub stratę.

Ze stratą mamy do czynienia, gdy koszty uzyskania przychodów przewyższają sumę przychodów z danego źródła. Strata podatkowa ze źródła obniża dochód uzyskany w przyszłości z tego samego źródła.

Źródło powstania straty	Dochód, od którego odliczana jest strata
zyski kapitałowe	dochód z zysków kapitałowych
inne źródła przychodów, np. działalność gospodarcza	dochód z innych źródeł przychodów, np. z działalności gospodarczej

Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych mają prawo w rozliczeniu za rok 2025 (lub inny rok podatkowy niepokrywający się z rokiem kalendarzowym) odliczyć powstałe straty z pięciu lat poprzedzających rok, za który składane jest zeznanie CIT.

Zwróć uwagę!

Podatnik CIT, którego rok podatkowy jest tożsamy z rokiem kalendarzowym, od dochodu osiągniętego w 2025 r. może odliczyć straty poniesione w latach 2020-2024.

1.1. Ogólne zasady rozliczania straty podatkowej

Możliwość odliczenia straty z danego roku podatkowego od dochodu w ciągu kolejnych lat podatkowych wynika z art. 7 ust. 5 updop. Przepis ten stanowi, że o wysokość straty ze źródła przychodów, poniesionej w roku podatkowym, podatnik może:

- 1) obniżyć dochód uzyskany z tego źródła w najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych, z tym że kwota obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% wysokości tej straty, albo
- 2) obniżyć jednorazowo dochód uzyskany z tego źródła w jednym z najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu lat podatkowych o kwotę nieprzekraczającą 5.000.000 zł, nieodliczona kwota podlega rozliczeniu w pozostałych latach tego pięcioletniego okresu, z tym że kwota obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% wysokości tej straty.

Odliczanie straty jednorazowo do wysokości 5.000.000 zł ma zastosowanie do strat powstałych począwszy od roku podatkowego rozpoczynającego się po 31 grudnia 2018 r.

(art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym – Dz. U. poz. 2244).

Zwróć uwagę!

Strata może pomniejszyć dochód tylko z tego samego źródła, z którego podatnik poniósł stratę.

Wysokość maksymalnego odliczenia straty w danym roku podatkowym (poza limitem z art. 7 ust. 5 updog) uzależniona jest od wysokości osiągniętego w danym roku dochodu. Odliczenie straty nie może być bowiem wyższe niż osiągnięty w danym roku dochód.

W gestii podatnika pozostaje wybór, w którym roku podatkowym przypadającym w pięcioletnim okresie wyznaczonym na rozliczenie straty dokona on obniżenia dochodu do wysokości ustawowego limitu. Strata nierozliczona w tym okresie – przepada.

Przykład

Podatnik CIT w 2020 r. poniósł stratę z działalności gospodarczej w wysokości 25.000 zł. Rozlicza ją w pięciu kolejnych latach podatkowych. W zeznaniach za rok 2021, 2022, 2023 i 2024 odliczył po 5.000 zł straty. W zeznaniu za 2025 r. wykazał dochód z tego źródła przychodów w wysokości 35.000 zł, od którego odliczył pozostałą część straty w wysokości 5.000 zł.

Przykład

Przedsiębiorca w 2024 r. poniósł stratę z działalności gospodarczej w wysokości 4.750.000 zł. Za 2025 r. osiągnął dochód z tego źródła w wysokości 7.500.000 zł. W zeznaniu za ten rok odliczył 4.750.000 zł straty. Odliczenie straty zrealizował jednorazowo w ramach limitu 5.000.000 zł.

Przykład

Podatnik CIT w 2020 r. poniósł stratę z zysków kapitałowych w wysokości 80.000 zł. W latach 2021-2025 nie osiągnął dochodu z tego źródła przychodów, ale osiągnął dochód z innych źródeł przychodów. Nie ma on możliwości pomniejszenia dochodu osiągniętego w latach 2021-2025 z innych źródeł przychodów o stratę z 2020 r. poniesioną z zysków kapitałowych. Strata ta przepada.

Limit kwotowy w wysokości 5.000.000 zł, w ramach jednorazowego obniżenia dochodu uzyskanego z danego źródła w jednym z najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu lat podatkowych, dotyczy osobno straty z każdego roku podatkowego, który rozpoczął się po 31 grudnia 2018 r. Potwierdził to organ podatkowy w interpretacji indywidualnej z 9 października 2025 r., nr 0114-KDIP2-2.4010.404.2025.1.ASK.

Przykład

Spółka z o.o. poniosła w 2022 r. stratę z działalności gospodarczej w wysokości 7.000.000 zł i w 2023 r. w wysokości 6.000.000 zł. W 2024 r. z tego źródła przychodów osiągnęła dochód w kwocie 20.000.000 zł. W sumie w zeznaniu podatko-

wym za 2024 r. odliczyła straty w łącznej kwocie 10.000.000 zł (5.000.000 zł straty z 2022 r. i 5.000.000 zł straty z 2023 r.). W 2025 r. z tego źródła osiągnęła dochód w wysokości 10.000.000 zł. W zeznaniu za ten rok odliczyła stratę za 2022 r. w kwocie 2.000.000 zł (w ramach limitu 50% straty) oraz stratę za 2023 r. w kwocie 1.000.000 zł (w ramach limitu 50% straty).

Przykład

Podatnik CIT poniósł stratę w: 2020 r. – 130.000 zł, 2021 r. – 20.000 zł, 2022 r. – 20.000 zł, w 2024 r. – 50.000 zł. W 2025 r. osiągnął dochód w wysokości 170.000 zł, od którego odliczył w całości stratę za 2020 r., 2021 r. i 2022 r. (każdą w ramach limitu 5.000.000 zł). Pozostała do rozliczenia strata za 2024 r. (50.000 zł). Podatnik może ją rozliczyć w latach 2026-2029 w ramach jednego ze sposobów określonych w art. 7 ust. 5 updog.

Podatnik ma prawo rozliczać straty podatkowe według jednego z dwóch sposobów określonych w art. 7 ust. 5 updog. To on dokonuje wyboru w tym zakresie. Przy czym dokonany wybór nie musi być jednakowy dla wszystkich strat. Przykładowo, może przyjąć, że strata za 2021 r. zostanie rozliczona według zasady z art. 7 ust. 5 pkt 2 updog, a strata z 2022 r. według zasady z art. 7 ust. 5 pkt 1 updog.

Przykład

Podatnik CIT, którego rok podatkowy jest tożsamy z kalendarzowym, w 2024 r., poniósł stratę z działalności gospodarczej w wysokości 230.000 zł. Za 2025 r. osiągnął dochód z tego źródła przychodów w wysokości 340.000 zł.

W tej sytuacji od dochodu osiągniętego w 2025 r. podatnik odliczy stratę poniesioną w 2024 r.:

- w wysokości 115.000 zł (50% kwoty straty); pozostałą kwotę straty będzie mógł odliczyć od dochodu za lata 2026-2029, lub
- jednorazowo – w kwocie 230.000 zł (w ramach limitu 5.000.000 zł).

1.2. Uwzględnienie straty na etapie ustalania zaliczek

Podatnicy mogą odliczać straty podatkowe za lata ubiegłe już na etapie ustalania miesięcznych (kwartalnych) zaliczek na podatek dochodowy. Nie muszą czekać do momentu sporządzenia zeznania podatkowego. Potwierdzają to organy podatkowe, np. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z 21 stycznia 2026 r., nr 0111-KDIB-1-2.4010.638.2025.1.AW. Czytamy w niej: „Jeżeli (...) podatnik osiąga dochód w trakcie trwania roku podatkowego, tj. stwierdza w trakcie roku podatkowego, że obowiązany jest do wykazania zaliczek na podatek dochodowy od osób prawnych, to zasadne jest uznanie, że osiągnął on dochód, który może obniżyć o kwotę straty w odpowiedniej wysokości. Oznacza to, że podatnik nie musi czekać do momentu sporządzenia rocznego zeznania podatkowego, w którym wykaże dochód z całego roku podatkowego i dopiero wówczas obniży jego wysokość o odpowiednią kwotę straty.

Zatem mogą Państwo – przy uwzględnieniu maksymalnej dopuszczalnej wysokości odliczenia i wystąpieniu dochodu pozwalającego na dokonanie tego odliczenia w określonej wy-

Dla Prenumeratorów GOFIN

Baza interpretacji wydawanych m.in. przez organy podatkowe dostępna w serwisie www.interpretacje.gofin.pl

sokości – odliczyć poniesione w latach 2023 i 2024 straty podatkowe, które nie zostaną rozliczone w roku 2025 r., już od zaliczki należnej za styczeń 2026 r.”.

W przypadku gdy podatnik pomimo dokonywania odliczenia części straty z lat ubiegłych w trakcie roku podatkowego (zaliczkowo), w ostatecznym rozliczeniu za ten rok podatkowy nie osiągnął dochodu, lecz poniósł stratę, w związku z czym nie będzie mógł skorzystać z odliczenia, nie traci kwoty straty, którą „zaliczkowo” odliczył. Kwota ta może być odliczona w kolejnych latach podatkowych. To stanowisko znajduje potwierdzenie w interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 28 kwietnia 2021 r., nr 0111-KDIB1-3.4010.97.2021.1.AN.

1.3. Straty niepodlegające odliczeniu

W myśl art. 7 ust. 3 pkt 4, 5 i 7 updop, przy ustalaniu dochodu stanowiącego podstawę opodatkowania nie uwzględnia się strat:

- 1) przedsiębiorców przekształcanych, łączonych, przejmowanych lub dzielonych – w razie przekształcenia formy prawnej, łączenia lub podziału przedsiębiorców (z wyjątkiem przekształcenia spółki w inną spółkę),
- 2) przedsiębiorstw państwowych przejmowanych lub nabywanych na podstawie przepisów o komercjalizacji i prywatyzacji,
- 3) podatnika, jeżeli podatnik:
  - a) przejął inny podmiot lub
  - b) nabył przedsiębiorstwo lub zorganizowaną część przedsiębiorstwa, w tym w drodze wkładu niepieniężnego, lub
  - c) otrzymał wkład pieniężny, za który nabył przedsiębiorstwo lub zorganizowaną część przedsiębiorstwa,i jednocześnie zaszyły następujące okoliczności:
  - przedmiot faktycznie prowadzonej przez podatnika podstawowej działalności gospodarczej po takim przejściu lub nabyciu, w całości lub w części jest inny niż przedmiot faktycznie prowadzonej przez podatnika podstawowej działalności przed takim przejściem lub nabyciem, lub
  - co najmniej 25% udziałów (akcji) podatnika posiada podmiot lub podmioty, które na dzień kończący rok podatkowy, w którym podatnik poniósł taką stratę, praw takich nie posiadały.

Wymienionych strat nie uwzględnia się również przy ustalaniu straty (art. 7 ust. 4-4b updop).

Ponadto nie podlegają odliczeniu straty, w przypadku gdy dotyczą odpłatnego zbycia walut wirtualnych (art. 7 ust. 6 updop).

1.4. Straty ze spółki komandytowej, zanim stała się podatnikiem CIT

W 2021 r. nastąpiła zmiana zasad opodatkowania spółek komandytowych, w wyniku której spółki te od 1 stycznia lub 1 maja 2021 r. stały się podatnikami CIT. Wspólnicy spółek komandytowych nadal mają możliwość rozliczenia strat podatkowych, które powstały w okresie przed tym, jak spółki komandytowe zostały podatnikami CIT. Możliwość taka wynika z art. 15 ustawy z dnia 28 listopada 2020 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2123), zwanej dalej ustawą nowelizującą.

Z art. 15 ust. 1 ustawy nowelizującej wynika, że wspólnik spółki komandytowej będący podatnikiem CIT może obniżyć przychód z udziału w zysku tej spółki o stratę nieodliczoną przed dniem, w którym spółka komandytowa stała się podatnikiem CIT. Odliczeniu podlega strata w takiej części, w jakiej pozostawały przychody takiego podatnika z udziału w spółce komandytowej w poszczególnych latach podatkowych w ogólnej kwocie jego przychodów. Ten sposób rozliczenia straty ma zastosowanie, o ile strata ta nie może zostać odliczona ze źródła przychodów, z którego została poniesiona. Regulacji tych nie stosuje się do przychodu osiągniętego z udziału w zysku spółki komandytowej utworzonej po 31 grudnia 2020 r. (art. 15 ust. 5 ustawy nowelizującej).

Do odliczenia omawianej straty, stosuje się zasady, o których mowa w art. 7 ust. 5 updop, z tym że przy obliczaniu pięcioletniego okresu, o którym mowa w tym przepisie, uwzględnia się lata następujące po roku, w którym strata została poniesiona (art. 15 ust. 4 ustawy nowelizującej).

1.5. Straty spółek tworzących podatkową grupę kapitałową i podatkowej grupy kapitałowej

Na gruncie ustawy o CIT podatkowa grupa kapitałowa traktowana jest jako odrębny podatnik CIT. W podatkowych grupach kapitałowych dochodem ze źródła przychodów jest nadwyżka sumy dochodów wszystkich spółek tworzących grupę uzyskanych z danego źródła przychodów nad sumą ich strat poniesionych z tego źródła przychodów. Jeżeli za rok podatkowy suma strat poniesionych z danego źródła przychodów przez spółki wchodzące w skład podatkowej grupy kapitałowej przekracza sumę dochodów uzyskanych z tego źródła, różnica stanowi stratę podatkowej grupy kapitałowej poniesioną ze źródła przychodów. Tak wynika z art. 7a ust. 1 updop.

Stosownie do art. 7a ust. 4 updop, dochód ze źródła przychodów podatkowej grupy kapitałowej osiągnięty za rok podatkowy może zostać obniżony o stratę z tego źródła przychodów poniesioną w okresie przed utworzeniem grupy przez spółkę tworzącą tę grupę, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- strata ta podlegałaby odliczeniu od dochodu tej spółki, gdyby spółka ta nie weszła w skład podatkowej grupy kapitałowej,
- strata została poniesiona przez spółkę nie wcześniej niż w piątym roku podatkowym, poprzedzającym rok podatkowej grupy kapitałowej, za który dokonuje się tego obniżenia,
- strata nie została odliczona od dochodu spółki,
- spółka osiągnęła w roku podatkowym, za który dokonuje się tego obniżenia, dochód z tego źródła przychodów, z którego poniesiona została strata.

W tym przypadku kwota obniżenia nie może przekroczyć 50% wysokości straty oraz nie może przekroczyć kwoty dochodu ze źródła przychodów osiągniętego w roku podatkowym, za który dokonuje się tego obniżenia, przez spółkę wchodzącą w skład podatkowej grupy kapitałowej, która poniosła tę stratę (art. 7a ust. 5 updop).

W świetle art. 7 ust. 6a updop, w przypadku upływu okresu obowiązywania umowy lub utraty przez podatkową grupę kapitałową statusu podatnika, spółka tworząca podatkową grupę kapitałową może rozliczyć stratę, jaką poniosła przed utworzeniem tej grupy, po spełnieniu określonych warunków, tj. jeżeli:

- strata została poniesiona nie wcześniej niż w piątym roku podatkowym spółki poprzedzającym rok, za który dokonuje się tego obniżenia, z tym że okres ten

---

obejmuje również lata podatkowe podatkowej grupy kapitałowej tworzonej przez tę spółkę, oraz

- o wysokość tej straty nie został obniżony dochód podatkowej grupy kapitałowej na podstawie art. 7a ust. 4 i 5 updop.

Z art. 69b ustawy z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2105 ze zm.) wynika, że art. 7 ust. 6a i art. 7a ust. 4 updop mają zastosowanie również do strat powstałych przed rokiem podatkowym rozpoczętym po dniu 31 grudnia 2021 r.

1.6. Straty z kwalifikowanych praw własności intelektualnej

W myśl art. 24d ust. 7 updop, dochodem/stratą z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej (tzw. kwalifikowanego prawa IP) jest osiągnięty przez podatnika w roku podatkowym dochód/poniesiona strata:

- z opłat lub należności wynikających z umowy licencyjnej, która dotyczy kwalifikowanego prawa własności intelektualnej,
- ze sprzedaży kwalifikowanego prawa własności intelektualnej,
- z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej uwzględnionego w cenie sprzedaży produktu lub usługi,
- z odszkodowania za naruszenie praw wynikających z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej, jeżeli zostało uzyskane w postępowaniu spornym, w tym postępowaniu sądowym albo arbitrażu.

Zasady odliczania straty z kwalifikowanych praw IP reguluje art. 24d ust. 10 updop. Zgodnie z jego brzmieniem o wysokość straty z kwalifikowanych praw własności intelektualnej poniesionej w roku podatkowym obniża się dochód osiągnięty w najbliższych kolejno następujących po sobie 5 latach podatkowych z tego samego:

- kwalifikowanego prawa własności intelektualnej,
- rodzaju produktu lub usługi lub tej samej grupy produktów lub usług, w których zostało wykorzystane kwalifikowane prawo własności intelektualnej.

1.7. Straty z odpłatnego zbycia walut wirtualnych

Strata z tytułu zbycia walut wirtualnych nie podlega rozliczeniu. Jednak strata ta za dany rok, tj. nadwyżka kosztów uzyskania przychodów nad przychodami danego roku podatkowego, powiększa koszty uzyskania przychodów poniesione w kolejnym roku podatkowym. Tak wynika z art. 7 ust. 6 i art. 15 ust. 13 updop.

1.8. Ryczałt od dochodów spółek a strata

Nierozliczona strata przed przejściem na estoński CIT

Podatnik, który w latach podatkowych poprzedzających pierwszy rok opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek osiągnął stratę ze źródła przychodów i nabył prawo do jej odliczenia na mocy art. 7 ust. 5 updop, traci tę możliwość z mocy prawa z dniem wyboru opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek (art. 7 ust. 7 pkt 2 updop).

W zamian nabywa prawo do jej rozliczenia na zasadach określonych w art. 7 ust. 7 pkt 1 updop. Stosownie do jego treści podatnik, który w latach podatkowych poprzedzających pierwszy rok opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek osiągnął stratę ze źródła przychodów

i nabył prawo do jej odliczenia na podstawie art. 7 ust. 5 updop, może obniżyć o wysokość tej nieodliczonej straty dochód ze źródła przychodów uzyskany w 2 latach podatkowych bezpośrednio poprzedzających pierwszy rok opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek, pod warunkiem stosowania tego opodatkowania przez okres co najmniej 4 lat podatkowych.

Odliczenia straty od dochodu osiągniętego w roku podatkowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania ryczałtu podatnik dokonuje w zeznaniu podatkowym składanym za ten rok podatkowy. Natomiast w celu odliczenia straty od dochodu osiągniętego w drugim roku podatkowym bezpośrednio poprzedzającym pierwszy rok stosowania ryczałtu jest zobowiązany złożyć korektę zeznania podatkowego za ten rok.

Odliczenie na podstawie art. 7 ust. 7 pkt 1 updop nie jest ograniczone warunkami, jakie zostały wskazane w art. 7 ust. 5 updop. Oznacza to, że strata nieodliczona na podstawie art. 7 ust. 5 updop może zostać w całości odliczona na podstawie art. 7 ust. 7 pkt 1 updop, o ile podatnik wypracował dochód pozwalający na takie pełne odliczenie. Tak wynika z objaśnień podatkowych Ministra Finansów z 23 grudnia 2021 r., pt. „Przewodnik do Ryczałtu od dochodów spółek”.

Przykład

Spółka z o.o. w 2024 r. uzyskała dochód, natomiast w 2025 r. poniosła stratę podatkową w wysokości 7.000.000 zł. Z dniem 1 stycznia 2026 r. wybrała opodatkowanie ryczałtem od dochodów spółek. Ta forma opodatkowania nie pozwala na odliczenie straty. Spółka ma jednak prawo odliczyć ją od dochodu wykazanego w zeznaniu za 2024 r. Jeśli wysokość dochodu pozwoli, ma prawo odliczyć całą stratę, tj. 7.000.000 zł.

Jeśli podatnik nie dotrzyma warunku stosowania opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek przez okres co najmniej 4 lat podatkowych, wówczas musi złożyć stosowną korektę zeznania podatkowego za lata, w których dokonał odliczenia straty na warunkach określonych w art. 7 ust. 7 pkt 1 updop. Jest wtedy obowiązany do zapłaty podatku wraz z odsetkami za zwłokę. Tak wynika z art. 7 ust. 8 updop.

Utrata prawa do rozliczenia straty na zasadach określonych w art. 7 ust. 5 updop nie ma charakteru bezwzględnie. Po zakończeniu opodatkowania ryczałtem, podatnik będzie uprawniony do rozliczania zgodnie z art. 7 ust. 5 updop przyszłych strat – powstałych po okresie opodatkowania ryczałtem.

Strata z okresu opodatkowania estońskim CIT

Z art. 28d ust. 1 updop wynika, że podatnik opodatkowany ryczałtem od dochodów spółek jest obowiązany do prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz sporządzania sprawozdań finansowych na podstawie przepisów o rachunkowości w sposób zapewniający prawidłowe określenie m.in. wysokości zysku (straty) netto, podstawy opodatkowania i wysokości należnego podatku. Stosownie zaś do art. 28c pkt 4 updop, pojęcie „zysk (strata) netto” oznacza zysk (stratę) netto ustalany na podstawie przepisów o rachunkowości.

Zatem wybierając opodatkowanie w formie ryczałtu od dochodów spółek, spółka jest zobowiązana do ustalania dochodu (straty) według przepisów o rachunkowości.

Strata ustalona zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości, nie jest stratą podatkową zdefiniowaną w art. 7 ust. 2 updop. Oznacza to, że nie może być odliczona w latach następnych na podstawie art. 7 ust. 5 updop. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 6 lutego 2024 r., nr 0111-KDIB1-3.4010.649.2023.1.AN.

II. PRZYCHODY I KOSZTY W FIRMIE

1. Opłata ponoszona w ramach umowy sponsoringu

Spółka z o.o. opodatkowana tzw. klasycznym CIT, w ramach umowy sponsoringu ponosi koszt opłaty członkowskiej z tytułu konferencji (online) sponsorowanego lekarza. Opłata ta obejmuje okres od 1 października 2025 r. do 31 października 2026 r. Czy przekazanie takiej opłaty lekarzowi podlega rozliczeniu w kosztach podatkowych w czasie (w latach 2025-2026), czy też jest to koszt jednorazowy roku, w którym opłata ta została przekazana lekarzowi?

 Zakładając, że w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia ze sponsoringiem właściwym, poniesiona przez spółkę opłata członkowska z tytułu konferencji (online) sponsorowanego lekarza jest swego rodzaju zapłatą za usługę reklamy. Moment ujęcia tego wydatku w kosztach podatkowych jest uzależniony od tego, w jakim okresie usługa reklamy jest/będzie świadczona.

1.1. Podstawa prawna umowy

Odnosząc się do umowy sponsoringu, w pierwszej kolejności należy wskazać, że nie została ona uregulowana w sposób szczególny w żadnych przepisach. Jest to tzw. umowa nienazwana. Przypomnijmy, że – na podstawie art. 353¹ Kodeksu cywilnego – strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

W praktyce może mieć miejsce sponsoring:

- właściwy – gdy zawarta między stronami umowa przewiduje, że w zamian za przekazanie określonych środków pieniężnych, rzeczy lub usług, sponsor otrzyma od podmiotu sponsorowanego ekwiwalentne świadczenie wzajemne o charakterze reklamowym; mamy tu do czynienia ze wzajemnym świadczeniem stron, polegającym z jednej strony na zobowiązaniu się sponsora do przekazania środków pieniężnych, rzeczy lub usług, a z drugiej strony na odpłatnym nabyciu przez sponsora usługi reklamowej,
- niewłaściwy – gdy sponsor nie otrzymuje żadnego świadczenia wzajemnego od sponsorowanego; w tym przypadku przyjmuje się, że przekazanie sponsorowanemu środków pieniężnych, wartości rzeczowych lub świadczeń ma charakter darowizny.

Tak wynika np. z interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 maja 2025 r., nr 0114-KDIP2-1.4010.176.2025.2.DK.

1.2. Wydatki sponsora

Podatnicy mogą zaliczać do kosztów uzyskania przychodów takie koszty, które zostały poniesione w celu osiągnięcia przychodów ze źródła przychodów lub w celu zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 16 ust. 1 updop. Przyjmuje się także, że aby dany wydatek mógł zostać uznany za koszt podatkowy, musi być racjonalny i ekonomicznie uzasadniony oraz właściwie udokumentowany.

W powołanej wcześniej interpretacji indywidualnej czytamy: „Sponsoring uznawany jest za formę reklamy, której przedmiotem jest firma i jej produkty. Sponsorowanie ma także kształtować pozytywny wizerunek firmy i popularyzować jej nazwę na rynku. Zwiększenie popularności firmy może mieć wpływ na wzrost uzyskiwanych przez nią przychodów.

(...) Gdy umowa zawarta między stronami przewiduje, że w zamian za przekazanie określonych środków pieniężnych, wartości rzeczowych lub świadczeń, sponsor otrzyma od podmiotu sponsorowanego ekwiwalentne świadczenie wzajemne o charakterze reklamowym, można mówić o tzw. sponsoringu właściwym. Stanowi on w istocie odpłatne nabycie usług reklamowych. Koszty sponsoringu właściwego stanowią wówczas w całości koszty uzyskania przychodów sponsora.

W przypadku, gdy sponsor nie otrzymuje żadnego świadczenia wzajemnego od podmiotu sponsorowanego, poniesione przez niego wydatki mają charakter darowizny (tzw. sponsoring niewłaściwy). Wówczas należy mieć na względzie dyspozycję art. 16 ust. 1 pkt 14 ustawy o CIT, zgodnie z którym, nie uważa się za koszty uzyskania przychodów darowizn i ofiar wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem (...).

Oznacza to w praktyce, że do kosztów mogą być zaliczone jedynie wydatki stanowiące ekwiwalent za uzyskany towar czy usługę.

Możliwa jest również sytuacja, gdy umowa sponsoringu przewiduje co prawda obustronne świadczenia sponsora i sponsorowanego, jednak nie są one ekwiwalentne.

Wydatki na sponsoring są wówczas kosztami uzyskania przychodów tylko do wysokości wartości usług reklamowych świadczonych przez sponsorowanego. W pozostałej części powinny być traktowane jak darowizna”.

Zwróć uwagę!

W przypadku sponsoringu uznaje się, że kosztem podatkowym mogą być – na ogólnych zasadach – wydatki na sponsoring właściwy, z kolei wydatki na sponsoring niewłaściwy (traktowane jako darowizna) nie stanowią kosztów uzyskania przychodów. Natomiast gdy wzajemne świadczenia dokonywane przez strony umowy sponsoringu są nieekwiwalentne, to wydatki na sponsoring są u sponsora kosztami podatkowymi do wysokości wartości świadczeń dokonywanych na jego rzecz przez sponsorowanego.

Jak twierdzą organy podatkowe, umowa sponsoringu przede wszystkim musi być umową o świadczenie wzajemne tego typu, że sponsor zobowiąże się do finansowego lub rzeczowego wsparcia sponsorowanego, a sponsorowany zobowiąże się do podjęcia działań popularyzujących przedsiębiorcę (np. reklamowania nazwy sponsora, logo czy prowadzonej przez niego działalności). Istotne jest w szczególności, aby w sposób jak najbardziej precyzyjny zostały określone wzajemne świadczenia stron oraz jeżeli jest to możliwe, wartość tych świadczeń.

Zwróć uwagę!

Organ podatkowe uznają, że na potrzeby właściwego rozliczenia w kosztach podatkowych umów sponsoringu konieczne jest uregulowanie w umowie wzajemnych praw i obowiązków.

Z pytania wynika, że spółka w ramach umowy sponsoringu ponosi koszt opłaty członkowskiej z tytułu konferencji (online) sponsorowanego lekarza. W pytaniu nie podano, z ja-

kim sponsoringiem mamy do czynienia. Zakładamy jednak, że jest to sponsoring właściwy. W takim przypadku – naszym zdaniem – zasadne jest uznać, że opłacenie przez spółkę wymienionej opłaty jest w istocie zapłatą za usługę reklamy (nabytą w ramach sponsoringu właściwego).

Przypomnijmy, że wydatki na reklamę podlegają zaliczeniu do kosztów podatkowych, są to bowiem wydatki wykazujące związek z przychodami, przy czym jest to związek o charakterze pośrednim (wydatków tych nie można powiązać z konkretnymi przychodami; wiążą się one z ogólnym funkcjonowaniem podmiotu gospodarczego). Dodajmy, że wydatki na reklamę podlegają zaliczeniu do kosztów podatkowych w pełnej wysokości.

1.3. Moment potrącalności

Wydatki na zakup usługi reklamy (tu poniesione w formie opłaty członkowskiej z tytułu konferencji sponsorowanego lekarza) stanowią dla celów CIT koszt inny niż bezpośrednio związany z przychodami, tj. tzw. koszt pośredni. Przypomnijmy, że w myśl art. 15 ust. 4d-4e updop:

- koszty pośrednie są potrącalne w dacie ich poniesienia; jeżeli koszty te dotyczą okresu przekraczającego rok podatkowy, a nie jest możliwe określenie, jaka ich część dotyczy danego roku podatkowego, to stanowią koszty uzyskania przychodów proporcjonalnie do długości okresu, którego dotyczą,
- za dzień poniesienia kosztu uzyskania przychodów uważa się generalnie dzień, na który ujęto koszt w księgach rachunkowych (zaksięgowano) na podstawie otrzymanej faktury (rachunku), albo dzień, na który ujęto koszt na podstawie innego dowodu w przypadku braku faktury (rachunku), z wyjątkiem sytuacji, gdy dotyczyłoby to ujętych jako koszty rezerw albo biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów (obecnie przyjmuje się, że dniem poniesienia kosztu pośredniego jest dzień, na który został on ujęty w księgach rachunkowych na jakimkolwiek koncie, niekoniecznie kosztowym).

Zwróćmy uwagę na interpretację indywidualną Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 2 października 2025 r., nr 0111-KDWB.4010.97.2025.1.AZE, w której stwierdził, że: *„Sformułowanie »dotyczą okresu przekraczającego rok podatkowy« obejmuje wydatki dotyczące usług (świadczeń) wykonywanych w kilku okresach. Nie dotyczy zaś wydatków związanych ze świadczeniami wykonywanymi jednorazowo, lecz wykorzystywanymi lub odnoszącymi skutek przez dłuższy czas. Zauważyć także należy, że o tym czy dany wydatek z uwagi na swój charakter nie może zostać przyporządkowany do długości okresu, którego dotyczy, decydują ostatecznie przepisy prawa podatkowego, a nie sposób jego księgowania na potrzeby prawa bilansowego”*.

W pytaniu nie podano, w jakim okresie sponsorowany lekarz będzie świadczył na rzecz spółki usługę reklamy w zamian za poniesienie przez nią opłaty członkowskiej z tytułu konferencji (online), obejmującej okres od 1 października 2025 r. do 31 października 2026 r. Jeśli usługa reklamy będzie miała charakter jednorazowy (nie będzie przekraczała roku podatkowego), to związany z nią koszt będzie stanowił koszt podatkowy jednorazowo, w dacie poniesienia, tj. w dniu, na który ujęto go w księgach rachunkowych (zaksięgowano).

Gdyby jednak usługa reklamy obejmowała okres przekraczający rok podatkowy (np. była świadczona w okresie od 1 października 2025 r. do końca października 2026 r.), wówczas zasadne byłoby odpowiednie „podzielenie” kosztu i przypisanie go do każdego z lat podatkowych, których usługa ta dotyczy.

2. Otrzymanie zwrotu pobranego w Niemczech podatku budowlanego

Polska spółka świadczyła na rzecz niemieckiej firmy usługę budowlaną na nieruchomości położonej w Niemczech. Za jej wykonanie wystawiła fakturę w euro. Przed zapłatą nie przedstawiła zaświadczenia, że jest zwolniona z niemieckiego podatku budowlanego (Bauabzugsteuer). Wobec tego z przysługującej jej należności niemiecki kontrahent potrącił i przekazał do tamtejszego urzędu skarbowego zaliczkę na ten podatek, w wysokości 15% wartości faktury. Po dopełnieniu przez polską spółkę stosownych formalności, niemiecki urząd skarbowy zwrócił na jej rachunek kwotę odpowiadającą uprzednio pobranemu przez kontrahenta podatкови budowlanemu. Jak na gruncie ustawy o CIT ustalić kurs waluty właściwy do przeliczenia całej tej operacji? Czy w związku z tym powstaną podatkowe różnice kursowe?

 W przedstawionej sytuacji spółka powinna ustalić różnice kursowe odrębnie dla każdej wpłaty należności, z uwzględnieniem daty jej otrzymania.

2.1. Podatek budowlany w Niemczech

Podatnik, który ma siedzibę lub zarząd na terytorium Polski, podlega w naszym kraju obowiązkowi podatkowemu od całości swoich dochodów bez względu na miejsce ich osiągnięcia. Oznacza to, że dochody uzyskane przez podatnika ze świadczenia usług na terytorium Niemiec podlegają rozliczeniu w Polsce, zgodnie z przepisami ustawy o CIT oraz postanowieniami polsko-niemieckiej umowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku (Dz. U. z 2005 r. nr 12, poz. 90), zwanej dalej umową. Jeżeli polska spółka świadczy usługi na terytorium Niemiec poprzez położony tam zakład w rozumieniu art. 5 umowy (plac budowy lub prace budowlane albo instalacyjne stanowią zakład, jeżeli trwają dłużej niż 12 miesięcy), to dochody uzyskane z tej działalności mogą być opodatkowane w Niemczech. W takim przypadku przy rozliczeniu podatku dochodowego w Polsce ma zastosowanie metoda wyłączenia z progresją (art. 24 ust. 2 lit. a umowy). Polega ona na tym, że dochód osiągnięty w Niemczech jest w Polsce zwolniony od podatku (art. 17 ust. 1 pkt 3 updog), lecz – co do zasady – może mieć wpływ na wysokość stawki podatku od pozostałych dochodów podlegających opodatkowaniu w Polsce. Natomiast jeżeli polska spółka świadczy usługi w Niemczech, nie posiadając tam zakładu w rozumieniu umowy, to dochody z tej działalności podlegają opodatkowaniu wyłącznie w Polsce.

Trzeba zauważyć, że odrębne zagadnienie stanowi obowiązujący w Niemczech podatek budowlany (Bauabzugsteuer), który wynosi 15% wartości każdej usługi budowlanej wykonanej na terytorium Niemiec na zlecenie przedsiębiorcy. Usługobiorca ma obowiązek potrącić ten podatek z kwoty wynikającej z faktury wystawionej przez wykonawcę usługi budowlanej, a następnie wpłacić go na rachunek niemieckiego urzędu skarbowego. Dotyczy to również sytuacji, gdy zgodnie z umową dochody polskiego przedsiębiorcy z tytułu świadczenia usług budowlanych na terytorium Niemiec podlegają opodatkowaniu wyłącznie w Polsce. Niemieckie przepisy podatkowe przewidują możliwość odstąpienia przez usługobiorcę od potrącenia podatku budowlanego w ściśle określonych okolicznościach, np. jeżeli wykonawca usługi przed wypłatą należności przedstawi zaświadczenie o zwolnieniu z obowiązku zapłaty tego podatku wydane przez niemiecki urząd skarbowy (Freistellungsbescheinigung) bądź jeżeli wartość świadczonych na rzecz tego usługobiorcy usług budowlanych nie przekracza 5.000 euro w danym roku. W przypadku gdy usługobiorca potrącił podatek budowlany i prze-

kazał go do niemieckiego urzędu skarbowego, polski przedsiębiorca może podjąć starania o zwrot tego podatku. W tym celu powinien złożyć stosowny wniosek do właściwego niemieckiego urzędu skarbowego.

2.2. Przychody na gruncie ustawy o CIT

Na gruncie ustawy o CIT przychodami są w szczególności otrzymane pieniądze, wartości pieniężne, w tym różnice kursowe (art. 12 ust. 1 pkt 1 updop). Za przychody związane z działalnością gospodarczą uważa się także przychody należne, choćby nie zostały jeszcze faktycznie otrzymane, po wyłączeniu wartości zwróconych towarów, udzielonych bonifikat i skont (art. 12 ust. 3 updop). Kwotę należnego przychodu wyrażoną w walucie obcej należy przeliczyć na złote według kursu średniego ogłaszanego przez NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu (art. 12 ust. 2 updop). Przychód zaś, co do zasady, powstaje w dniu wydania rzeczy, zbycia prawa majątkowego lub wykonania usługi, w tym częściowego wykonania usługi – nie później niż w dniu wystawienia faktury albo uregulowania należności (art. 12 ust. 3a updop).

Dla Prenumeratorów GOFIN	
	Kursy średnie walut obcych ogłaszane przez NBP dostępne w serwisie www.wskazniki.gofin.pl

W stanie faktycznym przedstawionym w pytaniu, polska spółka na rzecz niemieckiej firmy świadczyła usługę budowlaną na nieruchomości położonej w Niemczech. Ponieważ spółka nie przedstawiła usługobiorcy zaświadczenia, że jest zwolniona z niemieckiego podatku budowlanego – to miał on obowiązek potrącić ten podatek z należności przysługującej spółce i przekazać pobraną kwotę do niemieckiego urzędu skarbowego. W rezultacie za wykonaną usługę otrzymała od kontrahenta kwotę pomniejszoną o podatek budowlany. Jednak po dopełnieniu przez nią stosownych formalności, niemiecki urząd skarbowy zwrócił na jej rachunek bankowy kwotę odpowiadającą uprzednio pobranemu przez kontrahenta podatkowi budowlanemu.

Zakładamy, że w rozpatrywanej sytuacji spółka wystawiła fakturę w dniu wykonania usługi budowlanej. W konsekwencji w dniu wystawienia faktury powinna rozpoznać przychód należny w całej kwocie wynikającej z tej faktury – bez pomniejszenia jej o kwotę niemieckiego podatku budowlanego, który został potrącony przez kontrahenta. Całą kwotę należnego przychodu wyrażoną na fakturze w euro spółka powinna przeliczyć na złote według kursu średniego euro ogłaszanego przez NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień wystawienia faktury.

2.3. Ustalenie różnic kursowych

Z pytania należy wnosić, że spółka ustala różnice kursowe na podstawie art. 15a updop.

Stosownie do tego przepisu dodatkowo różnice kursowe powstają m.in. wówczas, jeżeli wartość przychodu należnego wyrażonego w walucie obcej, po przeliczeniu na złote według kursu średniego ogłaszanego przez NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu jest niższa od wartości tego przychodu w dniu jego otrzymania, przeliczonej według faktycznie zastosowanego kursu danej waluty z tego dnia. Dodatkowo różnice kursowe powiększają przychody podatnika.

Z kolei ujemne różnice kursowe powstają m.in. wtedy, gdy wartość przychodu należnego wyrażonego w walucie obcej, po przeliczeniu na złote według kursu średniego ogłaszanego przez NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu jest

wyższa od wartości tego przychodu w dniu jego otrzymania, przeliczonej według faktycznie zastosowanego kursu danej waluty z tego dnia. Ujemne różnice kursowe powiększają koszty uzyskania przychodów podatnika.

Zatem różnice kursowe przy sprzedaży usług powstają wówczas, gdy występują różne kursy waluty pomiędzy dniem zaistnienia przychodu należnego i dniem jego faktycznego otrzymania.

Zwróć uwagę!

Istota różnic kursowych polega na urealnieniu przychodów i kosztów podatkowych z tytułu zmian kursów waluty (wyrok NSA z 23 marca 2012 r., sygn. akt II FSK 1508/10).

Naszym zdaniem, w sytuacji przedstawionej w pytaniu przyjąć należy, że ostatecznie zapłatę całej kwoty wykazanej na fakturze należności za usługę wykonaną na terytorium Niemiec polska spółka otrzymała w dwóch ratach:

- pierwszą ratę stanowi kwota faktycznie wpłacona na rachunek spółki przez niemieckiego usługobiorcę (po potrąceniu z kwoty należności wynikającej z faktury niemieckiego podatku budowlanego), zaś
- drugą ratę stanowi kwota wpłacona na rachunek spółki przez niemiecki urząd skarbowy z tytułu zwrotu podatku budowlanego uprzednio pobranego przez usługobiorcę z kwoty należnej spółce.

W konsekwencji spółka powinna ustalić różnice kursowe odrębnie dla każdej z tych wpłat należności, z uwzględnieniem daty jej otrzymania.

W pytaniu nie wskazano, czy wpłaty zostały uregulowane na rachunek spółki prowadzony w złotych, czy na jej rachunek walutowy prowadzony w euro. Kwestia ta ma istotne znaczenie. Zgodnie bowiem z art. 15a ust. 4 updog, przy obliczaniu różnic kursowych, uwzględnia się kursy faktycznie zastosowane w przypadku sprzedaży lub kupna walut obcych oraz otrzymania należności lub zapłaty zobowiązań. W pozostałych przypadkach, a także gdy do otrzymanych należności lub zapłaty zobowiązań nie jest możliwe uwzględnienie faktycznie zastosowanego kursu waluty w danym dniu, stosuje się kurs średni ogłaszany przez NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego ten dzień. Oznacza to, że w przypadku, gdy nie dochodzi do faktycznej wymiany waluty (jej sprzedaży, zakupu, przewalutowania), to na potrzeby ustalenia ewentualnych różnic kursowych należy stosować średni kurs NBP. Taka sytuacja występuje m.in., wówczas gdy określona należność wyrażona w walucie obcej wpływa na rachunek walutowy podatnika (por. interpretację indywidualną Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 marca 2023 r., nr 0114-KDIP2-2.4010.2.2023.1.AS).

Jeżeli zatem wpłaty, o których mowa w pytaniu, wpłynęły na rachunek bankowy spółki prowadzony w złotych, to w celu ustalenia różnic kursowych:

- kwotę należnego przychodu wyrażoną na fakturze w euro pomniejszoną o potrącony przez kontrahenta niemiecki podatek budowlany oraz przeliczoną na złote według kursu średniego euro ogłaszanego przez NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień wystawienia faktury należy porównać z kwotą wpłaconą przez kontrahenta na rachunek spółki – przeliczoną na złote według faktycznie zastosowanego przez bank kursu euro z dnia otrzymania tej wpłaty,
- kwotę stanowiącą równowartość niemieckiego podatku budowlanego potrąconego przez kontrahenta z wyrażonej w euro należności spółki, przeliczoną na złote

według kursu średniego euro ogłaszanego przez NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień wystawienia faktury należy porównać z kwotą wpłaconą na rachunek spółki przez niemiecki urząd skarbowy z tytułu zwrotu tego podatku – przeliczoną na złote według faktycznie zastosowanego przez bank kursu euro z dnia otrzymania tej wpłaty.

Natomiast jeżeli zapłata od niemieckiego kontrahenta oraz zwrot podatku budowlanego przez niemiecki urząd skarbowy wpłynęły na rachunek walutowy spółki prowadzony w euro i nie doszło do faktycznego przewalutowania euro na złote, to różnice kursowe dla każdej z tych wpłat z osobna, spółka powinna ustalić na podstawie kursu średniego euro ogłaszanego przez NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień wystawienia faktury oraz kursu średniego ogłaszanego przez NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień otrzymania określonej wpłaty.

3. Przepadek kaucji za plastikowe butelki a koszty uzyskania przychodów

Spółka z o.o. kupuje wodę w butelkach plastikowych na spotkania biznesowe. Za butelki te pobierana jest kaucja w wysokości 0,50 zł. Nie zawsze możliwy jest zwrot opakowania zwrotnego, np. w przypadku gdy kontrahent weźmie butelkę ze sobą. Czy wartość niezwróconego opakowania (kaucji) może być kosztem podatkowym?

 Naszym zdaniem, w opisanym przypadku istnieje możliwość ujęcia w kosztach podatkowych utraconej kaucji.

3.1. System kaucyjny

Kwestie związane z poborem oraz zwrotem kaucji, o której mowa w pytaniu reguluje ustawa z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2025 r. poz. 870 ze zm.). Na podstawie tej ustawy od 1 października 2025 r. jednostki handlowe oferujące napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, pobierają kaucję. Obejmuje on butelki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, puszki metalowe o pojemności do jednego litra oraz butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra.

Z rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 8 lipca 2024 r. w sprawie wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym (Dz. U. poz. 1046) wynika, że wysokość kaucji za jedną sztukę opakowania wynosi dla:

- butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych – 0,50 zł,
- puszek metalowych o pojemności do jednego litra – 0,50 zł,
- butelek szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra – 1,00 zł.

Gdy nabywca dokona zwrotu wymienionych butelek/puszek, kaucja pobrana przy dostawie zostanie mu zwrócona. Więcej na temat systemu kaucyjnego można przeczytać w Pomicniku Księgowego pt. „System kaucyjny od 1 października 2025 r. – kompleksowe rozliczenie podatkowe i ujęcie bilansowe” będącym dodatkiem specjalnym do Biuletynu Informacyjnego nr 30 z 2025 r.

3.2. Zapłata kaucji

W myśl art. 15 ust. 1 updog, podatnicy mogą zaliczać do kosztów uzyskania przychodów takie koszty, które zostały poniesione w celu osiągnięcia przychodów ze źródła przychodów lub w celu zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 16 ust. 1 updog. W praktyce przyjmuje się także, że warunkiem uwzględnienia kosztu w rachunku podatkowym jest to, aby koszt ten był racjonalny, ekonomicznie uzasadniony oraz właściwie udokumentowany.

Organy podatkowe wskazują, że poniesiony przez podatnika wydatek stanowi u niego koszt uzyskania przychodu, gdy spełnia następujące warunki:

- został poniesiony przez podatnika, tj. w ostatecznym rozrachunku musi zostać pokryty z zasobów majątkowych podatnika (nie stanowią kosztu uzyskania przychodu podatnika wydatki, które zostały poniesione na działalność podatnika przez osoby inne niż podatnik),
- jest definitywny (rzeczywisty), czyli wartość poniesionego wydatku nie została podatnikowi w jakikolwiek sposób zwrócona,
- pozostaje w związku z prowadzoną przez podatnika działalnością gospodarczą,
- został poniesiony w celu uzyskania, zachowania lub zabezpieczenia przychodów lub może mieć wpływ na wielkość osiągniętych przychodów,
- został właściwie udokumentowany,
- nie może znajdować się w grupie wydatków, których nie uważa się za koszty uzyskania przychodów.

Tak wynika np. z interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 21 stycznia 2026 r., nr 0111-KDIB1-2.4010.611.2025.1.EWJ.

Wydatek poniesiony na zapłatę kaucji, w tym kaucji za butelki plastikowe, nie został wyłączony z kosztów uzyskania przychodów na podstawie wspomnianego art. 16 ust. 1 updog. W przypadku gdy kaucja związana jest z zakupem wody (w butelkach plastikowych) na spotkania biznesowe, występuje również związek wymienionego wydatku z przychodami podatkowymi. Nie jest to także wyłączony z kosztów podatkowych koszt reprezentacji, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 28 updog (por. interpretację indywidualną Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 grudnia 2025 r., nr 0114-KDIP2-2.4010.496.2025.5.AP, dotyczącą m.in. wydatków na poczęstunek na spotkaniach z kontrahentami).

Zwróćmy jednak uwagę na fakt, że zapłacona kaucja nie ma charakteru ostatecznego, definitywnego, podlega bowiem zwrotowi. To oznacza, że nie może zostać zaliczona do kosztów uzyskania przychodów.

Dla Prenumeratorów GOFIN

Baza interpretacji wydawanych m.in. przez organy podatkowe dostępna w serwisie www.interpretacje.gofin.pl

Podobnie wynika z interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 października 2025 r., nr 0111-KDIB1-1.4010.417.2025.4.MF (dotyczącej kaucji pobranej z innego tytułu, niemniej jednak argumenty w niej zawarte mogą mieć zastosowanie także w przedmiotowej sprawie). Jak czytamy w tej interpretacji: „(...) cechą charakterystyczną kaucji jest to, że może zostać ona wykorzystana tylko w ściśle określonym przypadku, tj. w razie niedopełnienia zobowiązania. Ustanowienie kaucji ma zatem charakter gwarancyjny, zabezpieczający, co oznacza, że kaucja jest ustanowiona na wypadek, gdyby strona umowy, która złożyła kaucję, nie wywiązała się z niej. Wówczas druga strona umowy może zaspokoić się ze złożonej kaucji. Co do zasady kaucja nie jest zaliczana na poczet ceny i podlega zwrotowi po wykonaniu umowy.

Z istoty zabezpieczającego charakteru kaucji wynika, iż nie ma ona natury świadczenia definitywnego. Jest ona świadczeniem zwrotnym.

(...) Kaucja, która nie jest zapłatą za wykonanie świadczenia, jest neutralna podatkowo, tzn. nie jest ani przychodem, ani kosztem, aż do wystąpienia okoliczności, które uprawniają wierzyciela do zatrzymania kaucji”.

Wspomnijmy, że gdy podatnik otrzyma zwrot zapłaconej kaucji, to nie powstanie u niego z tego tytułu przychód podatkowy.

3.3. Utrata kaucji

Jak już wskazano, zapłata kaucji za butelki plastikowe (zwrotne) nie stanowi kosztu podatkowego, ze względu na jej zwrotny charakter. Czy zatem koszt podatkowy powstanie, gdy kaucja przepadnie, gdyż nie jest możliwy zwrot butelki, np. gdy kontrahent wziął butelką ze sobą?

W ustawie o CIT nie zawarto regulacji, które wprost odnosiłyby się do ujmowania lub wyłączania z kosztów podatkowych utraconej kaucji. Nie ma tu zastosowania wyłączenie z kosztów podatkowych dotyczące strat (kosztów) powstałych w wyniku utraty dokonanych przedpłat (zaliczek, zadatków) w związku z niewykonaniem umowy, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 56 updop.

Ustalając zatem, czy kwota kaucji, która nie zostanie odzyskana, może zostać zaliczona do kosztów uzyskania przychodów, należy ustalić, czy istnieje tu związek z przychodami spółki. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z 8 maja 2025 r., nr 0114-KDIP2-2.4010.135.2025.1.AS zauważył, że wydatek w postaci kaucji, która przepadła, trzeba oceniać przede wszystkim pod kątem celowości. Przesłanka ta ma bowiem fundamentalne znaczenie dla konstrukcji kosztów uzyskania przychodów. Istotne znaczenie ma także to, czy utrata kaucji nie wynika z nieracjonalnego działania podatnika.

Zatem, w naszej opinii, jeśli doszło do zniszczenia/utruty butelek i nie ma możliwości dokonania ich zwrotu, ale nie wynika to z nieracjonalnego działania spółki, to może ona zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów utraconą kaucję. Naszym zdaniem, kosztem podatkowym może być także kaucja dotycząca butelki „zabranej” przez kontrahenta.

Nadmieniamy, że na dzień oddania do druku niniejszego numeru Przeglądu Podatku Dochodowego nie jest nam znane stanowisko Ministerstwa Finansów w kwestii ujmowania w kosztach podatkowych utraconych kaucji dotyczących wymienionych butelek/puszek.

4. Zwrot wspólnikowi udziału kapitałowego w formie niepieniężnej

Wspólnikami w spółce jawnej są cztery osoby fizyczne. Z końcem marca 2026 r. jeden ze wspólników wystąpi ze spółki. Rozliczenie jego udziału kapitałowego nastąpi w formie niepieniężnej (wspólnikowi zostanie wydana na własność nieruchomości). Czy w tej sytuacji u wspólników pozostających w spółce powstanie przychód?

 Rozliczenie z występującym wspólnikiem udziału kapitałowego w formie niepieniężnej spowoduje powstanie przychodu u wspólników pozostających w spółce.

Z art. 65 Kodeksu spółek handlowych wynika, że w przypadku wystąpienia wspólnika ze spółki jawnej wartość udziału kapitałowego wspólnika albo jego spadkobiercy oznacza się

na podstawie osobnego bilansu, uwzględniającego wartość zbywczą majątku spółki. Udział kapitałowy występującego wspólnika, co do zasady, powinien być wypłacony w pieniądzu. Wspólnicy spółki jawnej mogą jednak w umowie spółki lub w porozumieniu wspólników z osobą występującą odmiennie określić zasady rozliczenia wspólnika występującego ze spółki.

Spółka jawna prowadząca działalność gospodarczą, której wspólnikami są wyłącznie osoby fizyczne, nie jest podatnikiem podatku dochodowego. Podatnikami są poszczególni wspólnicy takiej spółki. Przychody wspólnika z udziału w takiej spółce uznaje się za przychody z działalności gospodarczej (art. 5b ust. 2 updof).

Przychody z udziału w spółce jawnej oraz koszty uzyskania tych przychodów u każdego z nich określa się proporcjonalnie do jego prawa do udziału w zysku. W przypadku braku przeciwnego dowodu przyjmuje się, że prawa poszczególnych wspólników do udziału w zysku są równe. Tak wynika z art. 8 ust. 1 i 2 updof.

W sytuacji gdy spółka wypłaca występującemu wspólnikowi jego udział kapitałowy w formie niepieniężnej, po stronie wspólników pozostających w spółce powstanie przychód podatkowy. Jak bowiem stanowi art. 14 ust. 2f updof, w przypadku wykonania świadczenia niepieniężnego przez spółkę niebędącą osobą prawną, przepis art. 14 ust. 2e updof stosuje się odpowiednio. Z tego ostatniego przepisu wynika natomiast, że w przypadku gdy podatek przez wykonanie świadczenia niepieniężnego reguluje w całości lub w części zobowiązanie, w tym z tytułu zaciągniętej pożyczki (kredytu), przychodem takiego podatnika jest wysokość zobowiązania uregulowanego w następstwie takiego świadczenia. Jeżeli jednak wartość rynkowa świadczenia niepieniężnego jest wyższa niż wysokość zobowiązania uregulowanego tym świadczeniem, przychód ten określa się w wysokości wartości rynkowej świadczenia niepieniężnego i wówczas odpowiednio stosuje się przepis art. 19 updof.

Zatem gdy spółka jawna ureguje zobowiązanie poprzez wykonanie świadczenia niepieniężnego (np. w formie rzeczowej), u wspólników tej spółki (proporcjonalnie do wysokości ich udziału w zysku spółki) powstanie przychód w wysokości wartości uregulowanego zobowiązania. Jeżeli jednak wartość rynkowa świadczenia niepieniężnego (wartość rynkowa rzeczy przekazanej na skutek uregulowania zobowiązania) jest wyższa niż wysokość uregulowanego zobowiązania, przychodem będzie wartość rynkowa świadczenia niepieniężnego (wydanej rzeczy).

W przypadku przedstawionym w pytaniu przeniesienie własności nieruchomości nastąpi w celu zwolnienia dłużnika (spółki jawnej) ze zobowiązania. Dojdzie więc tu do wykonania zobowiązania w formie świadczenia niepieniężnego. Konsekwencją tego będzie powstanie przychodu u wspólników pozostających w spółce. Przychód z tego tytułu powstanie w momencie przeniesienia własności nieruchomości na wspólnika występującego ze spółki.

Zaprezentowane stanowisko znajduje potwierdzenie w interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 27 stycznia 2026 r., nr 0115-KDIT1.4011.936.2025.1.MR. Uznał on, że: „(...) w przypadku przekazania występującemu ze spółki wspólnikowi nieruchomości z tytułu wypłaty (rozliczenia) udziału kapitałowego, w Spółce Jawnej dojdzie do powstania przychodu podatkowego w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. W takiej bowiem sytuacji dojdzie do wykonania zobowiązania ciążącego na Spółce Jawnej w formie świadczenia niepieniężnego, a zatem do wypełnienia przesłanek wynikających z art. 14 ust. 2e i ust. 2f ww. ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Reasumując, w związku z planowanym wystąpieniem wspólnika ze Spółki Jawnej rozliczenie udziału kapitałowego z występującym wspólnikiem w formie niepieniężnej będzie skutkowało powstaniem przychodu w rozumieniu przepisów tej ustawy dla Pana jako wspólnika, który pozostaje w Spółce Jawnej. Przychód ten powstanie w momencie przeniesienia

własności nieruchomości, zatem powinien go Pan określić proporcjonalnie do posiadanego przez Pana udziału w zyskach Spółki Jawnej przysługującego w momencie powstania tego przychodu, tj. w dniu przeniesienia praw własności nieruchomości ze Spółki Jawnej na występującego wspólnika”.

5. Dobrowolna składka członkowska do organizacji w kosztach podatkowych

Spółka z o.o. przystąpiła do organizacji zrzeszającej przedsiębiorców i reprezentującej interesy gospodarcze w zakresie prowadzonej przez nich działalności. Działa ona na podstawie ustawy o izbach gospodarczych. Członkostwo w niej jest dobrowolne. Czy składki członkowskie opłacone z tytułu przynależności do tej organizacji mogą stanowić koszty uzyskania przychodów?

👉 Składki członkowskie opłacane na rzecz organizacji działających w oparciu o przepisy ustawy o izbach gospodarczych, mogą być uznane za koszty uzyskania przychodów do wysokości limitu określonego w art. 16 ust. 1 pkt 37 lit. c updog.

Generalnie składki członkowskie, które podatnik ponosi na rzecz organizacji, do których przynależność nie jest obowiązkowa, nie stanowią kosztów uzyskania przychodów, nawet jeżeli pozostają w związku z prowadzoną przez podatnika działalnością i zostały przez niego poniesione w celu uzyskania przychodu. Od zasady tej są wyjątki. Otóż kosztem podatkowym mogą być składki na rzecz organizacji, do których przynależność jest dobrowolna, jeżeli są to m.in. organizacje zrzeszające przedsiębiorców i pracodawców, które działają na podstawie odrębnych ustaw. Wówczas składki na ich rzecz są kosztem do wysokości łącznie nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty odpowiadającej 0,25% kwoty wynagrodzeń wypłaconych w poprzednim roku podatkowym, stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. Tak wynika z treści art. 16 ust. 1 pkt 37 lit. c updog.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej m.in. w interpretacji indywidualnej z 28 sierpnia 2023 r., nr 0111-KDIB1-3.4010.374.2023.1.PC i z 17 sierpnia 2020 r., nr 0114-KDIP-2-1.4010.182.2020.1.OK wyjaśnił, co należy rozumieć przez „organizacje zrzeszające przedsiębiorców i pracodawców, które działają na podstawie odrębnych ustaw”. W pierwszej z powołanych interpretacji czytamy, że: „(...) we wskazanym w przepisie (tj. art. 16 ust. 1 pkt 37 lit. c updog – przyp. red.) przypadku mowa jest o organizacjach, które ze swej natury mogą zrzeszać tylko przedsiębiorców i pracodawców oraz działają na podstawie odrębnej dla określonej kategorii podmiotów ustawy, a nie ogólnej regulacji – ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, ustawy o fundacjach czy Prawo o stowarzyszeniach, skierowanych do szerszej liczby podmiotów czy ogółu społeczeństwa, gwarantującej wolność zrzeszania się”.

W obu interpretacjach podano, że przykładowo odrębnymi ustawami, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 37 lit. c updog są:

- ustawa z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2025 r. poz. 423),
- ustawa z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2026 r. poz. 46),
- ustawa z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 579),
- ustawa z dnia 30 maja 1989 r. o samorządzie zawodowym niektórych przedsiębiorców (Dz. U. z 1989 r. nr 35, poz. 194 ze zm.).

Uwzględniając powołane wyjaśnienia, należy stwierdzić, że składki członkowskie opłacane na rzecz organizacji działających w oparciu o przepisy ustawy o izbach gospodarczych mogą być uznane za koszty do wysokości limitu określonego w art. 16 ust. 1 pkt 37 lit. c updog.

6. Koszty przejazdu w podróży służbowej prywatnym samochodem elektrycznym pracownika – zmiana interpretacji indywidualnej

Wydatki związane z przejazdem pracownika w podróży służbowej prywatnym samochodem elektrycznym nie podlegają limitowi, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 30 updop. Podlegają zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 15 ust. 1 updop.

Tak wynika ze zmiany interpretacji indywidualnej wydanej przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej 18 stycznia 2026 r., nr DOP12.8221.45.2025.

Uczelnia jest akademicką uczelnią publiczną posiadającą osobowość prawną. Zamierzała umożliwić pracownikom odbywanie podróży służbowych ich prywatnymi pojazdami elektrycznymi, hybrydowymi lub napędzanymi wodorem. W związku z tym podjęła prace w celu dostosowania obowiązujących obecnie aktów wewnętrznych oraz dokumentów w ten sposób, aby umożliwić zwrot kosztów przejazdów pracownikom odbywającym podróż służbową prywatnym samochodem o napędzie innym niż spalinowy. Planuje, że pracownicy otrzymają zwrot kosztów przejazdu w wysokości stanowiącej iloczyn liczby kilometrów przebiegu do miejsca docelowego i z powrotem oraz określonej stawki za 1 km przebiegu. Stawka ta zostanie ustalona na poziomie nie wyższym niż stawka dla samochodu osobowego o pojemności skokowej silnika do 900 cm³ określona w § 2 pkt 1 lit. a rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. nr 27, poz. 271 ze zm.), zwanego dalej rozporządzeniem.

Przedmiotem wątpliwości uczelni była kwestia, czy kwoty wypłacane tytułem zwrotu kosztów przejazdów w ramach odbywanych przez pracowników podróży służbowych ich prywatnymi pojazdami elektrycznymi, hybrydowymi lub napędzanymi wodorem mogą stanowić u niej koszty uzyskania przychodów? W jej ocenie wydatki te mogą w całości stanowić koszty uzyskania przychodów.

Dla Prenumeratorów GOFIN

Baza interpretacji wydawanych m.in. przez organy podatkowe dostępna w serwisie www.interpretacje.gofin.pl

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z 19 czerwca 2023 r.,

nr 0114-KDIP2-2.4010.211.2023.1.IN uznał stanowisko podatnika za prawidłowe. Stwierdził, że: „(...) uczelnia będzie uprawniona do zaliczenia w całości wydatków stanowiących zwrot kosztów przejazdów w ramach odbywanej przez pracownika podróży służbowej jego prywatnym pojazdem elektrycznym, hybrydowym lub napędzanym wodorem. Do kosztów uzyskania przychodów uczelnia może zaliczyć zwrot ww. wydatków naliczonych zgodnie ze stawką określoną dla samochodu osobowego o pojemności skokowej do 900 cm³ tj. 0,89 zł za 1 km, jeżeli pracownik każdorazowo udokumentuje w ewidencji wydatki z tytułu używania samochodu”.

Szef Krajowej Administracji Skarbowej dokonał z urzędu zmiany tej interpretacji – uznając ją za nieprawidłową. W kwestii uznania przedmiotowych wydatków za koszty uzyskania przychodów wskazał, że pracownikowi wykonującemu na polecenie pracodawcy zadanie służbowe poza miejscowością, w której znajduje się siedziba pracodawcy, lub poza stałym miejscem pracy przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową (art. 77⁵ § 1 Kodeksu pracy). Jest to bezwzględnie obowiązujący przepis, w związku z tym

pracodawca nie może odmówić pracownikowi ich zwrotu. Dodatkowo uczelnia postanowiła zwracać przedmiotowe wydatki pracownikom na zasadach określonych w wewnętrznych regulaminach. Nie budzi zatem zastrzeżeń wypełnienie przesłanek z art. 15 ust. 1 updog warunkujących możliwość zaliczenia wydatków do kosztów uzyskania przychodów.

Ponadto zwrócił uwagę na art. 16 ust. 1 pkt 30 updog. W jego myśl nie uważa się za koszty uzyskania przychodów wydatków ponoszonych na rzecz pracowników z tytułu używania przez nich samochodów na potrzeby podatnika:

- a) w celu odbycia podróży służbowej (jazdy zamiejskowe) – w wysokości przekraczającej kwotę ustaloną przy zastosowaniu stawek za jeden kilometr przebiegu pojazdu,
- b) w jazdach lokalnych – w wysokości przekraczającej wysokość miesięcznego ryczałtu pieniężnego albo w wysokości przekraczającej stawki za jeden kilometr przebiegu pojazdu,

określonych w odrębnych przepisach wydanych przez właściwego ministra.

Przepis ten limituje kwoty, jakie mogą być zaliczone do kosztów z tytułu zwrotu pracownikom wydatków związanych z odbywanymi przez nich m.in. podróżami służbowymi, odwołując się do odrębnych przepisów, czyli przepisów powołanego wcześniej rozporządzenia.

Na podstawie § 2 pkt 1 tego rozporządzenia, koszty używania pojazdów do celów służbowych pokrywa pracodawca według stawek za 1 kilometr przebiegu pojazdu, które dla samochodu osobowego nie mogą być wyższe niż:

- 0,89 zł – dla samochodu o pojemności skokowej silnika do 900 cm³,
- 1,15 zł – dla samochodu o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³.

Reguluje ono kwestie zwrotu kosztów z tytułu podróży służbowych jedynie w odniesieniu do pojazdów o napędzie spalinowym, uzależniając jego wysokość od pojemności skokowej silnika. Nie ma w nim odrębnego uregulowania dotyczącego kwoty kosztów używania pojazdów do celów służbowych dla samochodów elektrycznych, hybrydowych czy napędzanych wodorem. W związku z tym Szef KAS uznał, że: „(...) wydatki te nie podlegają limitowi, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 30 ustawy o CIT ze względu na fakt, że odrębne przepisy, do których odwołuje się ustawodawca, w obecnym stanie prawnym nie przewidują limitów dla samochodów innych niż spalinowe. Zatem wydatki z tego tytułu mogą zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodów zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 15 ust. 1 ustawy o CIT”.

Od redakcji

W opisanej zmianie interpretacji indywidualnej problem był rozstrzygany na gruncie podatku dochodowego od osób prawnych, ale z uwagi na jednobrzmiącą treść art. 15 ust. 1 updog i art. 22 ust. 1 updog oraz art. 16 ust. 1 pkt 30 updog i art. 23 ust. 1 pkt 36 updog, zawarte w niej wyjaśnienia mają zastosowanie również do podatników PIT.

Warto również wspomnieć, że omówione zagadnienie było już wcześniej przedmiotem odpowiedzi Ministerstwa Finansów na interpelację poselską nr 10568. W odpowiedzi tej (pismo z 17 lipca 2025 r., nr DD3.054.33.2025) wskazano, że uznanie zwrotu kosztów przejazdu za koszty podatkowe warunkowane jest stosowaniem przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. Skoro brak jest w tym akcie uregulowań odnoszących się do ustalenia zwrotu pracownikom kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych o napędzie elektrycznym, oznacza to, że wydatki z tego tytułu nie mieszczą się w dyspozycji analizowanego przepisu. W konsekwencji wydatki z tego tytułu należy kwalifikować do kosztów podatkowych zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 22 ust. 1 updog i art. 15 ust. 1 updog. Szerzej na ten temat pisaliśmy w Przeglądzie Podatku Dochodowego nr 17 z 2025 r., w artykule pt. „Stanowisko resortu finansów w sprawie kosztów przejazdu samochodem elektrycznym w podróży służbowej”.

III. ROZLICZANIE PODATKU PRZEZ PŁATNIKA

1. Sfinansowanie szkoleń członkom rady nadzorczej

Spółka akcyjna (bank) finansuje członkom rady nadzorczej udział w szkoleniach, które są niezbędne do wykonywania obowiązków związanych z pełnioną przez nich funkcją. Czy wartość tych szkoleń jest u członków rady nadzorczej przychodem?

 Sfinansowanie przez spółkę członkom rady nadzorczej szkoleń związanych z pełnioną przez nich funkcją nie generuje u nich przychodu.

Wynagrodzenie członka rady nadzorczej z tytułu pełnienia tej funkcji na podstawie powołania stanowi przychód z działalności wykonywanej osobiście, o którym mowa w art. 13 pkt 7 updof. Stosownie zaś do ogólnej definicji wyrażonej w art. 11 ust. 1 updof, przychodami – co do zasady – są otrzymane lub postawione do dyspozycji podatnika w roku kalendarzowym pieniądze i wartości pieniężne oraz wartość otrzymanych świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń.

Dla celów podatkowych nieodpłatne świadczenie obejmuje działanie lub zaniechanie na rzecz innej osoby oraz wszystkie zjawiska gospodarcze i zdarzenia prawne, których następstwem jest uzyskanie korzyści kosztem innego podmiotu, lub te wszystkie zdarzenia prawne i gospodarcze, których skutkiem jest nieodpłatne, tj. niezwiązane z kosztami lub inną formą ekwiwalentu, przysporzenie majątku innej osobie, mające konkretny wymiar finansowy.

Dla Prenumeratorów GOFIN

Baza orzeczeń wydawanych m.in. przez sądy administracyjne dostępna w serwisie www.orzecznictwo.gofin.pl

Kwestia rozumienia pojęcia „nieodpłatnych świadczeń” – w aspekcie świadczeń pracowniczych – była przedmiotem analizy Trybunału

Konstytucyjnego w wyroku z 8 lipca 2014 r., sygn. akt K 7/13. Co prawda wspomniany wyrok dotyczy świadczeń uzyskiwanych przez pracowników, jednak zawiera wskazówki interpretacyjne, jak należy rozumieć nieodpłatne świadczenia, a przywołane w nim ustalenia pozostają aktualne również w odniesieniu do osób będących członkami rady nadzorczej.

W powołanym wyroku Trybunał Konstytucyjny wskazał, że za przychód pracownika z nieodpłatnych świadczeń mogą być uznane takie świadczenia, które spełniają łącznie następujące warunki:

- zostały spełnione za zgodą pracownika (skorzystał z nich w pełni dobrowolnie),
- zostały spełnione w jego interesie (a nie w interesie pracodawcy) i przyniosły mu korzyść w postaci powiększenia aktywów lub uniknięcia wydatku, który musiałby ponieść,
- korzyść ta jest wymierna i przypisana indywidualnemu pracownikowi (nie jest dostępna w sposób ogólny dla wszystkich podmiotów).

Z wyroku tego wynika, że nie każde świadczenie spełnione przez pracodawcę na rzecz pracownika stanowi przychód. Przykładem tego rodzaju świadczeń są świadczenia spełnione wyłącznie w interesie pracodawcy, tj. mające charakter służbowy, a nie prywatny. Tak też będzie w przypadku sfinansowania członkom rady nadzorczej udziału w szkoleniach, które są niezbędne do wykonywania obowiązków związanych z pełnioną przez nich funkcją.

Jak bowiem wynika z art. 22aa ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38), członkowie zarządu i rady nadzorczej banku, finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej powinni mieć wiedzę, umiejętności i doświadczenie, odpowiednie do pełnionych przez nich funkcji i powierzonych im obowiązków, oraz dawać rękojmię należytego wykonywania tych obowiązków. Rękojmia, o której mowa, odnosi się w szczególności do reputacji, uczciwości i rzetelności danej osoby oraz zdolności do prowadzenia spraw banku, finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w sposób ostrożny i stabilny. Z kolei art. 22aa ust. 8 tej ustawy stanowi, że bank, finansowa spółka holdingowa i finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej zapewniają środki niezbędne do przygotowania członków zarządu i rady nadzorczej do pełnienia przez nich funkcji i środki niezbędne do ich szkolenia.

Powołane przepisy wskazują, że członkowie rady nadzorczej banku powinni posiadać wiedzę, umiejętności i doświadczenie, odpowiednie do pełnionych przez nich funkcji i powierzonych im obowiązków. Natomiast bank jest zobowiązany do zapewnienia środków niezbędnych do przygotowania członków rady nadzorczej do pełnienia przez nich funkcji i środków niezbędnych do ich szkolenia.

W rezultacie sfinansowanie przez bank szkoleń członków rady nadzorczej, które są niezbędne do wykonywania obowiązków związanych z pełnioną przez nich funkcją, nie generuje u członków rady nadzorczej przychodu.

Podobne stanowisko zajęł Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z 13 sierpnia 2025 r., nr 0115-KDIT2.4011.351.2025.1.MM. Czytamy w niej: „(...) członkowie rady nadzorczej banku winni posiadać wiedzę, umiejętności i doświadczenie, odpowiednie do pełnionych przez nich funkcji i powierzonych im obowiązków. Natomiast bank jest zobowiązany do zapewnienia środków niezbędnych do przygotowania członków rady nadzorczej do pełnienia przez nich funkcji i środków niezbędnych do ich szkolenia.

(...) sfinansowanie przez Bank szkoleń realizowanych na rzecz członków Rady Nadzorczej związanych z pełnieniem ich funkcji nie stanowi/nie będzie stanowić dla nich przychodu w rozumieniu art. 11 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. W konsekwencji na Państwu – w związku z opłaceniem ww. szkoleń – nie ciąży/nie będzie ciążył obowiązek obliczenia, pobrania i odprowadzenia zaliczek na podatek dochodowy”.

2. Wniesienie przez osobę fizyczną aportu do spółki z o.o.

Osoba fizyczna będąca współnikiem spółki z o.o. wniosła do tej spółki aport m.in. w postaci zabudowanej działki. Przedmiot aportu wspólnik otrzymał w 2019 r. w drodze darowizny (zatem od jej otrzymania minęło ponad pięć lat). Wspomniana działka stanowiła część prowadzonego przez współnika gospodarstwa rolnego. Czy w takiej sytuacji wniesienie do spółki z o.o. aportu podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych?

 W przedstawionej sytuacji wniesienie do spółki z o.o. aportu w postaci zabudowanej działki generuje u osoby fizycznej przychód z kapitałów pieniężnych, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 9 updog. Jeżeli przedmiotem aportu nie jest przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część, to dochód uzyskany przez osobę fizyczną z tytułu wniesienia aportu do wspomnianej spółki podlega opodatkowaniu 19% podatkiem dochodowym. W takim przypadku spółka ta ma obowiązek sporządzić i przesłać informację **PIT-8C**. Wspólnik zaś powinien rozliczyć podatek dochodowy w zeznaniu **PIT-38** za dany rok.

Na gruncie przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych ustawodawca wyodrębnił źródła przychodów oraz sposób opodatkowania dochodów z poszczególnych źródeł. I tak, odrębnymi źródłami przychodów są m.in.:

- kapitały pieniężne i prawa majątkowe (art. 10 ust. 1 pkt 7 updof),
- odpłatne zbycie m.in. nieruchomości lub ich części oraz udziału w nieruchomości, jeżeli zbycie to nie następuje w ramach działalności gospodarczej i zostało dokonane przed upływem pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie danej nieruchomości (art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a updof).

Wymaga podkreślenia, że stosownie do postanowień art. 10 ust. 2 pkt 2 updof, wniesienie do spółki z o.o. wkładu niepieniężnego (aportu) w postaci nieruchomości lub jej części nie stanowi odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a updof.

W konsekwencji, zgodnie z systematyką przyjętą przez ustawodawcę, wniesienie przez osobę fizyczną do spółki z o.o. aportu w postaci nieruchomości lub jej części generuje przychód z kapitałów pieniężnych, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 9 w związku z art. 10 ust. 1 pkt 7 updof.

Taka kwalifikacja przychodu powoduje, że w stanie faktycznym przedstawionym w pytaniu, nie ma znaczenia, kiedy wspólnik nabył przedmiot aportu, ani okoliczność, że uprzednio przedmiot aportu wchodził w skład prowadzonego przez wspólnika gospodarstwa rolnego.

Stosownie do art. 17 ust. 1 pkt 9 updof, przychodem wspólnika wnoszącego aport do spółki z o.o. jest wartość tego wkładu określona w umowie spółki. Jeżeli jednak wartość ta jest niższa od wartości rynkowej wkładu do spółki albo wartość wkładu nie została wskazana w umowie, to za przychód uznaje się wartość rynkową takiego wkładu określoną na dzień przeniesienia własności przedmiotu wkładu niepieniężnego (stosuje się przy tym odpowiednio zasady wskazane w art. 19 ust. 3 updof). Przychód z tytułu objęcia udziałów w spółce z o.o. w zamian za aport powstaje w dniu:

- zarejestrowania spółki albo
- wpisu do rejestru podwyższenia kapitału zakładowego spółki (art. 17 ust. 1a updof).

Trzeba zauważyć, że w przypadku gdy przedmiotem aportu do spółki z o.o. jest przedsiębiorstwo (w rozumieniu art. 5a pkt 3 updof) lub zorganizowana część przedsiębiorstwa (w rozumieniu art. 5a pkt 4 updof), to przychód z tytułu wniesienia takiego aportu może korzystać ze zwolnienia od podatku dochodowego, określonego w art. 21 ust. 1 pkt 109 i art. 24 ust. 19 updof.

Jeżeli jednak przedmiotem aportu nie jest przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część, to dochód uzyskany przez osobę fizyczną z tytułu wniesienia aportu do spółki z o.o. podlega opodatkowaniu 19% podatkiem dochodowym (art. 30b ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 5 updof).

Dochód ten oblicza się jako różnicę pomiędzy przychodem określonym zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 9 updof a kosztami uzyskania przychodów określonymi na podstawie art. 22 ust. 1e updof. W sytuacji gdy przedmiot aportu nie był wykorzystywany w prowadzonej przez osobę fizyczną działalności gospodarczej, do kosztów uzyskania przychodów wspólnik może zaliczyć faktycznie poniesione, niezaliczone uprzednio do kosztów uzyskania przychodów, wydatki na nabycie przedmiotu aportu (art. 22 ust. 1e pkt 3 updof). Zatem jeżeli przedmiot aportu został uzyskany przez wspólnika w drodze darowizny, to do kosztów uzyskania przychodów może on zaliczyć wydatki poniesione w związku z tą darowizną, takie jak opłaty no-

tarialne oraz wartość zapłaconego podatku od spadków i darowizn. Ponadto podatnik może powiększyć koszty uzyskania przychodów o wydatki, które poniósł ze względu na objęcie udziałów w spółce z o.o. w zamian za aport (art. 22 ust. 1i updof).

Na spółce z o.o., w której wspólnik objął udziały w zamian za aport w innej postaci niż przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część, nie ciąży obowiązek płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych. Spółka ma jednak obowiązek sporządzić informację **PIT-8C** i przestać ją:

PIT-8C dostępny w programie DRUKI Gofin w dziale Podatek dochodowy

- urzędowi skarbowemu właściwemu według miejsca zamieszkania wspólnika
- w terminie do końca stycznia roku następującego po roku podatkowym,
- podatnikowi (wspólnikowi) – w terminie do końca lutego roku następującego po roku podatkowym.

W przypadku zaprzestania przez nią prowadzenia działalności przed upływem wymienionych terminów wspomnianą informację obowiązana jest przestać do dnia zaprzestania działalności. Tak wynika z art. 39 ust. 3 i art. 42g updof.

Z kolei wspólnik, który objął udziały w zamian za aport w innej postaci niż przedsiębiorstwo lub jego zorganizowaną część, powinien rozliczyć podatek dochodowy w zeznaniu **PIT-38** za dany rok.

3. Obowiązki płatnika – relacja z dyżuru telefonicznego

3.1. Opodatkowanie wielu umów zlecenia

W lutym 2026 r. zawarliśmy z osobą nieprowadzącą działalności gospodarczej i niebędącą naszym pracownikiem trzy umowy zlecenia, każdą na kwotę 100 zł. Czy dokonując w marcu 2026 r. wypłaty wynagrodzeń z tytułu tych umów, powinniśmy pobrać zryczałtowany podatek dochodowy, czy zaliczkę na podatek?

 Płatnik powinien pobrać zryczałtowany podatek dochodowy.

Przychód z umowy zlecenia opodatkowany jest 12% zryczałtowanym podatkiem dochodowym, jeżeli kwota należności określona w tej umowie zawartej z osobą niebędącą pracownikiem płatnika nie przekracza 200 zł. Tak wynika z art. 30 ust. 1 pkt 5a updof.

Zatem, dla zastosowania zryczałtowanego podatku dochodowego, konieczne jest, aby:

- umowa zlecenia nie została zawarta w ramach prowadzonej przez zleceniobiorcę działalności gospodarczej,
- zleceniobiorca nie był pracownikiem płatnika,
- kwota należności wynikająca z danej umowy zlecenia nie przekraczała 200 zł.

Płatnik nie musi kontrolować, czy w danym miesiącu zawarł z tym samym zleceniobiorcą inne umowy zlecenia, ani sprawdzać ich kwot. Bez znaczenia jest łączna wartość wszystkich umów zawartych w danym miesiącu z danym zleceniobiorcą. O sposobie opodatkowania każdej umowy zlecenia decyduje kwota należności określona w tej umowie. Tak więc płatnik, który zawarł ze zleceniobiorcą nieprowadzącym działalności gospodarczej i niebędącym jego pracownikiem trzy umowy zlecenia, każdą na kwotę 100 zł, dokonując wypłaty wynagrodzenia z tych umów, powinien pobrać zryczałtowany podatek dochodowy.

3.2. Obliczenie zaliczki na podatek u osoby fizycznej zatrudnionej w trakcie miesiąca

W połowie lutego 2026 r. zatrudniłem pracownika. Czy obliczając mu zaliczkę na podatek za ten miesiąc, powinienem koszty uzyskania przychodów ustalić proporcjonalnie do dni jego zatrudnienia, czy może uwzględnić je w pełnej wysokości?

👉 Płatnik powinien zastosować koszty uzyskania przychodów w pełnej wysokości. Wyjątkiem jest sytuacja, gdy koszty te przekraczają wysokość osiągniętego w danym miesiącu przychodu ze stosunku pracy. Wówczas należy je obniżyć do wysokości tego przychodu.

Koszty uzyskania przychodu ze stosunku pracy określone zostały w art. 22 ust. 2 updof w kwocie zryczałtowanej. W 2026 r. wynoszą miesięcznie 250 zł lub 300 zł, gdy pracownik złożył płatnikowi oświadczenie, że miejsce jego stałego lub czasowego zamieszkania położone jest poza miejscowością, w której znajduje się zakład pracy i pracownik nie uzyskuje dodatku za rozłąkę.

Wysokość kosztów uzyskania przychodów ustalona jest w stałej, miesięcznej kwocie i nie podlega obniżeniu proporcjonalnie do okresu zatrudnienia pracownika w danym miesiącu. Niższa kwota kosztów uzyskania przychodów może być zastosowana wtedy, gdy w danym miesiącu przychód ze stosunku pracy jest niższy od kosztów uzyskania przychodów. Wówczas na etapie obliczania zaliczki na podatek kwotą kosztów obniża do kwoty przychodu.

3.3. Zwrot członkowi zarządu kosztów używania prywatnego samochodu

Członek zarządu zatrudniony na podstawie powołania używa prywatnego samochodu na potrzeby podróży krajowych. Czy przysługujące mu w związku z tym należności, rozliczone według ewidencji przebiegu pojazdu, są zwolnione od podatku?

👉 Zwrot członkowi zarządu kosztów używania prywatnego samochodu w podróży może korzystać ze zwolnienia od podatku, jeśli spełnione są warunki przewidziane w art. 21 ust. 1 pkt 16 lit. b updof.

Na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 16 lit. b updof, wolne od podatku dochodowego są diety i inne należności za czas podróży osoby niebędącej pracownikiem – do wysokości określonej w odrębnych ustawach lub w przepisach wydanych przez ministra właściwego do spraw pracy w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej, z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju. Jednocześnie z art. 21 ust. 13 pkt 1 updof wynika, że przytoczone zwolnienie ma zastosowanie, jeżeli otrzymane świadczenia nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów i zostały poniesione w celu osiągnięcia przychodów.

Należności z tytułu podróży krajowej korzystają ze zwolnienia od podatku do wysokości kwot określonych w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2190). Rozporządzenie to stanowi, że pracodawca na wniosek pracownika może wy-

razić zgodę na przejazd w podróży samochodem osobowym niebędącym własnością pracodawcy. Wówczas zwrot kosztów przejazdu ustala się w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów przez stawkę za jeden kilometr przebiegu, ustaloną przez pracodawcę, która nie może być wyższa niż określona w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. nr 27, poz. 271 ze zm.). Jest to tzw. kilometrówka. W przypadku używania przez członka zarządu samochodu o pojemności skokowej silnika do 900 cm³ maksymalna stawka za 1 km przebiegu może wynosić 0,89 zł, natomiast przy używaniu samochodu o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ – 1,15 zł. Liczba przejechanych kilometrów powinna wynikać z prowadzonej przez tę osobę ewidencji przebiegu pojazdu.

Zatem kwota zwrotu kosztów przejazdu w podróży członka zarządu ustalona na podstawie tzw. kilometrówki jest wolna od podatku, gdy stawka za jeden kilometr przebiegu pojazdu nie przewyższa stawki określonej w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury.

3.4. Wykazanie zasiłku chorobowego w PIT-11

W której pozycji informacji PIT-11 należało wykazać zasiłek chorobowy wypłacony w 2025 r. przez zakład pracy?

 Zasiłek chorobowy wypłacony przez zakład pracy w 2025 r. należało wykazać w **PIT-11**₍₂₉₎ w części E, wierszu 15, poz. 90.

Zasiłek z ubezpieczenia społecznego, w tym m.in. zasiłek chorobowy stanowi przychód z innych źródeł. Taka kwalifikacja obowiązuje także wtedy, gdy zasiłek chorobowy wypłacany jest przez zakład pracy, a nie ZUS. Tak wynika z art. 20 ust. 1 i 2 updof.

Zasiłek chorobowy wypłacany przez zakład pracy powinien być wykazany w informacji **PIT-11** w części E, wierszu 15, poz. 90. W pozycji tej wykazuje się m.in. zasiłki pieniężne z ubezpieczenia społecznego wypłacone przez zakład pracy – tak wynika z objaśnień zawartych na ostatniej stronie **PIT-11**. Wyjątkiem są zasiłki macierzyńskie, które wykazuje się w wierszach 12, 13 i 14.

PIT-11 dostępny w programie DRUKI Gofin w dziale Podatek dochodowy

Warto podkreślić, że w przypadku gdy zakład pracy pobierał zaliczki na podatek zarówno od należności ze stosunku pracy, o których mowa w art. 12 ust. 1 updof, jak i zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego, o których mowa w art. 20 ust. 1 updof, to łączną kwotę zaliczek pobranych z tych źródeł wykazuje się tylko raz. Kwotę tę płatnik może wykazać w części E wierszu 1 (odpowiednio wierszach 2, 3, 12, 13, 14) albo wierszu 15.

3.5. Przekazanie klientom upominków z logo firmy

Spółka kupiła upominki zawierające logo firmy, które w ramach akcji reklamowej przekaże losowo wybranym klientom (osobom fizycznym nieprowadzącym działalności gospodarczej). Czy wartość tych upominków powinna opodatkować?

 Jeżeli upominek spełnia warunki określone w art. 21 ust. 1 pkt 68a updof, to może być zwolniony z opodatkowania.

W sytuacji gdy otrzymanie upominku wiąże się z wystąpieniem korzyści u otrzymującego, to wówczas osiąga on z tego tytułu przychód. Przychód nie powstanie natomiast wtedy, gdy upominek nie przedstawia wartości handlowej, czyli nie może być przedmiotem obrotu.

Jeżeli w związku z otrzymaniem upominku dojdzie do powstania przychodu, to przychód ten należy zakwalifikować do przychodów z innych źródeł, o których mowa w art. 20 ust. 1 updof. Jednocześnie po spełnieniu warunków określonych w art. 21 ust. 1 pkt 68a updof, omawiany przychód może korzystać ze zwolnienia od podatku. Będzie to możliwe, gdy:

- świadczenie stanowi nieodpłatne świadczenie, o którym mowa w art. 20 ust. 1 updof, czyli przychód z innych źródeł,
- świadczenie pozostaje w związku z promocją lub reklamą świadczeniodawcy,
- jednorazowa wartość tego świadczenia nie przekracza kwoty 200 zł,
- świadczenie nie jest dokonywane na rzecz pracownika świadczeniodawcy lub osoby związanej z nim stosunkiem cywilnoprawnym.

4. Z interpretacji organu podatkowego

4.1. Finansowanie pracownikom kosztów używania własnych narzędzi do celów służbowych

Jeżeli pracownik przy świadczeniu pracy używa własnego narzędzia do celów służbowych, a pracodawca wypłaca mu z tego tytułu ekwiwalent pieniężny odpowiadający rzeczywiście poniesionym kosztom, to ekwiwalent ten korzysta ze zwolnienia od podatku.

Tak wynika z interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 stycznia 2026 r., nr 0112-KDIL2-1.4011.962.2025.1.KF.

Pracownicy przy świadczeniu pracy używają własnych narzędzi. Użytkowanie pełnych wersji tych narzędzi jest odpłatne i pracownicy prywatnie ponoszą te koszty. Pracodawca chce im je refundować. Refundacja ma dotyczyć kosztów poniesionych w związku z niezbędnym użyciem narzędzia w ramach realizacji obowiązków służbowych. Zwrot kosztów ma następować w wysokości miesięcznego abonamentu, po złożeniu przez pracownika oświadczenia o wykorzystaniu narzędzia.

Pracodawca zwrócił się do organu podatkowego z pytaniem, czy wspomniany zwrot kosztów korzysta ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem dochodowym na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 13 updof? Wyrażając własną opinię w tej sprawie, uznał, że jeśli pracownik używa własnego narzędzia/sprzętu/licencji (np. komputera, programu AI, licencji oprogramowania), a pracodawca wypłaca mu ekwiwalent pieniężny odpowiadający rzeczywiście poniesionym kosztom, to może być on zwolniony z PIT.

Organ podatkowy przychylił się do tego stanowiska. Przypomniał, że za przychody należy uznać każdą formę przysporzenia majątkowego, zarówno pieniężną, jak i niepieniężną, w tym nieodpłatne świadczenia otrzymane przez podatnika. Dla celów podatkowych przyjmuje się bowiem, że nieodpłatne świadczenie obejmuje każde działanie lub zaniechanie na rzecz innej osoby oraz wszystkie zdarzenia prawne i zdarzenia gospodarcze w działalności podmiotów, których skutkiem jest przysporzenie majątku innej osoby, mające konkretny wymiar finansowy. Wskazał przy tym, że do przychodów ze stosunku pracy należy zaliczyć

wszystkie świadczenia otrzymane od pracodawcy. Będą to więc nie tylko wynagrodzenia, czyli świadczenia wprost wynikające z zawartej umowy o pracę, ale również wszystkie inne świadczenia niezależnie od podstawy ich wypłaty, jeżeli w jakikolwiek sposób wiążą się z faktem wykonywania pracy.

Powołany organ zauważył jednak, że nie wszystkie świadczenia, które pracownik może otrzymać od pracodawcy, podlegają opodatkowaniu. Jak bowiem stanowi art. 21 ust. 1 pkt 13 updof, wolne od podatku dochodowego są ekwiwalenty pieniężne za używane przez pracowników przy wykonywaniu pracy narzędzia, materiały lub sprzęt, stanowiące ich własność. Z przepisu tego wynika, że kwota wypłaconego ekwiwalentu korzysta ze zwolnienia od podatku po spełnieniu łącznie następujących warunków:

- ekwiwalent musi być wypłacony w pieniądzu,
- kwota ekwiwalentu powinna odpowiadać poniesionym przez pracownika wydatkom, tzn. musi zachodzić racjonalny związek pomiędzy kwotą wypłaconą pracownikowi a wartością używanych dla celów pracodawcy narzędzi, materiałów lub sprzętu należących do pracownika oraz stopniem zużycia rzeczy dokonanego w trakcie tego używania,
- narzędzia, materiały lub sprzęt muszą stanowić własność pracownika,
- narzędzia, materiały lub sprzęt należące do pracownika muszą być wykorzystywane przy wykonywaniu pracy na rzecz pracodawcy.

Ostatecznie organ stwierdził, że: „(...) wypłata refundacji w postaci zwrotu poniesionych przez pracowników miesięcznych wydatków na dostęp do narzędzia (...), wykorzystywanego do celów służbowych, będzie stanowić dla Państwa pracowników przychód ze stosunku pracy, korzystający ze zwolnienia od podatku dochodowego na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 13 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. W konsekwencji, z tytułu przekazywanej pracownikom refundacji nie będzie ciążył na Państwie obowiązek obliczenia, pobrania oraz wpłacenia zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych”.

4.2. Opodatkowanie kart przedpłaconych dla pracowników

Gdy przekazanie pracownikowi przedpłaconej karty upominkowej nie następuje w drodze darowizny, to świadczenie to stanowi u niego przychód ze stosunku pracy. W takiej sytuacji na płatniku ciąży obowiązek obliczenia, pobrania i odprowadzenia zaliczki na podatek dochodowy od wartości tego świadczenia.

Tak wynika z interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 29 stycznia 2026 r., nr 0115-KDIT2.4011.664.2025.1.KC.

Pracodawca (wnioskodawca) w ramach wzmacniania relacji i zaangażowania pracowników planuje obdarowywać ich kartami przedpłaconymi z okazji świąt (np. Świąt Bożego Narodzenia, Wielkanocy). Wręczenie takich kart nie nastąpi tytułem darowizny. Nie będzie też uzależnione od wyników pracy pracowników. Ich zakup będzie sfinansowany ze środków obrotowych. W wewnętrznych regulacjach firmy (regulaminie pracy oraz regulaminie wynagrodzenia) brak jest zapisów zobowiązujących firmę do dokonywania tego rodzaju świadczeń na rzecz pracowników.

Dla Prenumeratorów GOFIN

Baza interpretacji wydawanych m.in. przez organy podatkowe dostępna w serwisie www.interpretacje.gofin.pl

Do organu podatkowego wnioskodawca zwrócił się z pytaniem, czy przekazanie pracownikom przedpłaconych kart podarunkowych jako upominków rodzi obowiązek obliczenia i pobrania zaliczki na podatek dochodowy? Jego zdaniem, nie.

Organ podatkowy uznał to stanowisko za nieprawidłowe. Przypomniał, że przychody ze stosunku pracy zdefiniowane są w art. 12 ust. 1 updof. Użyty w tym przepisie zwrot „w szczególności” oznacza, że wymieniane kategorie przychodów stanowią katalog otwarty. Przychodem ze stosunku pracy i stosunków pokrewnych są więc wszelkiego rodzaju wypłaty i świadczenia skutkujące u podatnika powstaniem przysporzenia majątkowego, mające swoje źródło w stosunku pracy łączącym pracownika z pracodawcą. Ponadto treść tego przepisu wskazuje, że do przychodów pracownika zaliczyć należy praktycznie wszystkie świadczenia otrzymane od pracodawcy. Są nimi bowiem nie tylko wynagrodzenia, czyli świadczenia wprost wynikające z zawartej umowy o pracę, ale również wszystkie inne przychody (świadczenia), niezależnie od podstawy ich wypłaty, jeżeli w jakikolwiek sposób wiążą się z faktem wykonywania pracy. Oznacza to, że do przychodów pracownika ustawodawca zaliczył nie tylko pieniądze, ale także wartość świadczeń w naturze, czy świadczeń nieodpłatnych otrzymanych od pracodawcy.

Tak szerokie zdefiniowanie pojęcia przychodu pracownika wskazuje, że w każdym przypadku, w którym uzyska on realną korzyść, będzie powstawał obowiązek zwiększenia jego przychodu, z wyjątkiem świadczeń określonych w katalogu zwolnień przedmiotowych, zawartych w art. 21 updof. Ustawodawca do przychodów ze stosunku pracy zalicza bowiem nie tylko otrzymane pieniądze, ale i świadczenia, które przybrały postać rzeczy (produktu), wykonania usługi, bądź udostępnienia rzeczy lub praw.

Powołany organ zauważył, że w art. 2 updof przewidziane zostały sytuacje, w których uzyskanie korzyści majątkowej mieszczącej się w definicji przychodu nie spowoduje powstania obowiązku podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych. Wśród wyłączeń wymienionych w tym przepisie są m.in. przychody podlegające przepisom o podatku od spadków i darowizn. Przepis ten dotyczy podatników osiągających dochód (przychód), który, co do zasady, może podlegać opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, a który uzyskany został przez nich w sposób nieodpłatny, na podstawie jednego z tytułów wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2024 r. poz. 1837 ze zm.). Jego rolą jest zapobieżenie sytuacji, w której to samo przysporzenie majątkowe powodowałoby powstanie obowiązku podatkowego w dwóch podatkach, skutkiem czego byłoby podwójne opodatkowanie tego samego przysporzenia majątkowego.

Ostatecznie organ stwierdził, że: *„Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy stwierdzam, że wyłączenie o którym mowa w 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, nie znajdzie zastosowania. Jak już bowiem wyjaśniono, ww. wyłączeniu mogą podlegać wyłącznie przychody podlegające przepisom o podatku od spadków i darowizn. Skoro – jak wskazał Pan w opisie zdarzenia – wręczenie pracownikom przedpłaconych kart upominkowych z okazji świąt nie nastąpi tytułem darowizny w rozumieniu art. 888 § 1 Kodeksu cywilnego, to ich wartość nie będzie podlegać opodatkowaniu podatkiem od spadków i darowizn.*

Wobec tego, świadczenie w postaci przedpłaconych kart upominkowych, będzie stanowiło dla Pana pracowników przychód ze stosunku pracy, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

W konsekwencji, na płatniku z tego tytułu, będzie ciążył obowiązek obliczenia, pobrania i odprowadzenia zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, zgodnie z art. 32 ust. 1 ww. ustawy”.

IV. MAJĄTEK TRWAŁY

1. Nieodpłatne otrzymanie nieruchomości zabudowanej

Spółka akcyjna decyzją wojewody nabyła nieodpłatnie nieruchomość zabudowaną budynkiem mieszkalnym i budynkiem użytkowym. Przez wiele lat nie mogła nią władać, więc dochodziła swoich praw na drodze sądowej. Sąd wydał korzystny dla spółki wyrok i teraz może korzystać z tej nieruchomości. W tej sytuacji musi wprowadzić środki trwałe do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych. Jak powinna ustalić wartość początkową poszczególnych składników majątku, skoro w wyroku sądu podano wartość całej nieruchomości?

 Wartość początkową pojedynczego środka trwałego (tu: gruntu, budynku mieszkalnego, budynku użytkowego) otrzymanego nieodpłatnie należy ustalić według jego wartości rynkowej z dnia nabycia. Jeżeli natomiast w decyzji wojewody określono tę wartość w niższej wysokości, wartością początkową będzie ta niższa wartość.

Grunt i poszczególne budynki jako odrębne środki trwałe

Zgodnie z art. 16a updop, środkami trwałymi są stanowiące własność lub współwłasność podatnika, nabyte lub wytworzone we własnym zakresie, kompletne i zdatne do użytku w dniu przyjęcia do używania:

- 1) budowle, budynki oraz lokale będące odrębną własnością,
- 2) maszyny, urządzenia i środki transportu,
- 3) inne przedmioty

– o przewidywanym okresie używania dłuższym niż rok, wykorzystywane przez podatnika na potrzeby związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą albo oddane do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub umowy leasingu.

W przypadku opisanym w pytaniu zarówno grunt, jak i budynki stanowią odrębne środki trwałe. Przy czym grunt i budynek mieszkalny, na mocy art. 16c pkt 1 i 2a updop, nie podlegają amortyzacji.

Co do zasady określonej w art. 16d ust. 2 updop, składniki majątku uznane za środki trwałe (w tym niepodlegające amortyzacji) wprowadza się do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych najpóźniej w miesiącu przekazania ich do używania. Późniejszy termin ich wprowadzenia uznaje się za ujawnienie środka trwałego, o którym mowa w art. 16h ust. 1 pkt 4 updop.

Ustalenie wartości początkowej

Sposób ustalenia wartości początkowej środków trwałych nabytych nieodpłatnie określa art. 16g ust. 1 pkt 3 updop. Stanowi on, że za wartość początkową środków trwałych nabytych nieodpłatnie, uważa się wartość rynkową z dnia nabycia, chyba że umowa o nieodpłatnym przekazaniu określa tę wartość w niższej wysokości.

Z literalnego brzmienia przepisu wynika, że chodzi tu o wartość z dnia nabycia, czyli historyczną. Jeżeli jednak w przedstawionym stanie faktycznym w decyzji wojewody nie zosta-

ła wyodrębniona wartość gruntu i poszczególnych budynków, podatnik wartości te powinien ustalić we własnym zakresie.

Przychód z tytułu nieodpłatnego nabycia rzeczy

W omawianym przypadku koniecznym może być również wykazanie przychodu podatkowego. Stosownie bowiem do art. 12 ust. 1 pkt 2 updop, przychodem jest w szczególności wartość otrzymanych rzeczy lub praw, a także wartość innych świadczeń w naturze, w tym wartość rzeczy i praw otrzymanych nieodpłatnie lub częściowo odpłatnie, a także wartość innych nieodpłatnych lub częściowo odpłatnych świadczeń (z wyjątkiem niemającym zastosowania w stanie faktycznym opisanym w pytaniu).

Wartość otrzymanej nieodpłatnie rzeczy trzeba ustalić zgodnie z dyspozycją art. 12 ust. 5 updop, tj. na podstawie cen rynkowych stosowanych w obrocie rzeczami lub prawami tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem w szczególności ich stanu i stopnia zużycia oraz czasu i miejsca ich uzyskania.

Co jednak istotne, w omawianej sytuacji przychód powinien być powstać w dniu, w którym nieruchomości została faktycznie nabyta.

Koszty z tytułu amortyzacji środków

Gdyby okazało się, że spółka w momencie nieodpłatnego otrzymania nieruchomości nie ustaliła przychodu, a teraz z powodu upływu okresu przedawnienia nie może wykazać przychodu podatkowego za tamten okres i skorygować zeznania podatkowego, to odpisy amortyzacyjne od ujawnionego środka trwałego nabytego nieodpłatnie nie mogą stanowić kosztu uzyskania przychodu. Wynika to z art. 16 ust. 1 pkt 63 lit. a tiret pierwsze updop. Na jego mocy nie uważa się za koszty uzyskania przychodów odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych nabytych nieodpłatnie, jeżeli nabycie to nie stanowi przychodu z tytułu nieodpłatnego otrzymania rzeczy lub praw. Zatem w przypadku środka trwałego nabytego nieodpłatnie, wystąpienie przychodu jest warunkiem, aby odpisy amortyzacyjne dokonywane od tego środka trwałego mogły zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodu.

2. Sprzedaż środka trwałego sfinansowanego z dotacji – ustalenie kosztu uzyskania przychodów

Spółka z o.o. zamierza sprzedać nie w pełni zamortyzowany środek trwały (maszynę produkcyjną). Jego zakup został w całości sfinansowany dotacją. Czy w momencie sprzedaży kosztem uzyskania przychodu będzie jego niezamortyzowana wartość początkowa?

 Tak. W momencie sprzedaży nie w pełni zamortyzowanego środka trwałego, sfinansowanego dotacją, kosztem uzyskania przychodu będzie jego niezamortyzowana wartość początkowa – nawet jeśli dotychczasowe odpisy amortyzacyjne nie były ujmowane w kosztach uzyskania przychodów.

Na gruncie ustawy o CIT dotacja otrzymana na pokrycie kosztów zakupu środka trwałego stanowi przychód podatkowy i jednocześnie, na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 21 updop, jest zwolniona od podatku dochodowego.

Środek trwały sfinansowany z dotacji powinien być ujęty w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych oraz amortyzowany na zasadach ogólnych. Przy

czym odpis amortyzacyjny dokonany od części wartości początkowej sfinansowanej dotacją nie stanowi kosztów uzyskania przychodów. Wynika to z art. 16 ust. 1 pkt 48 updop.

Jeżeli cały zakup środka trwałego został pokryty pieniędzmi pozyskanymi z dotacji, to naliczane od jego wartości początkowej odpisy amortyzacyjne są w całości wyłączone z kosztów podatkowych. Oznacza to, że podatnik amortyzuje środek trwały zgodnie z przepisami, ale odpisy te nie obniżają podstawy opodatkowania.

Zbycie środka trwałego powoduje powstanie przychodu podatkowego, który podlega opodatkowaniu. Moment jego powstania powinien być ustalony na zasadach określonych w art. 12 ust. 3a updop.

Dla ustalenia kosztu uzyskania przychodu, w sytuacji gdy zakup sprzedawanego środka trwałego został sfinansowany z dotacji, kluczowe znaczenie ma art. 16 ust. 1 pkt 1 updop. Przepis ten wskazuje, że wydatki na nabycie, pomniejszone o sumę odpisów amortyzacyjnych, są kosztem uzyskania przychodów w przypadku odpłatnego zbycia tego środka trwałego. Suma odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w powołanym przepisie, obejmuje zarówno odpisy amortyzacyjne zaliczane do kosztów uzyskania przychodów, jak i te wyłączone z kosztów na podstawie art. 16 ust. 1 updop.

Zatem w opisanym przypadku kosztem uzyskania przychodów ze sprzedaży środka trwałego sfinansowanego z dotacji będzie wartość, która odpowiada wartości początkowej wynikającej z ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, pomniejszonej o sumę dokonanych odpisów amortyzacyjnych. Tak też wynika z interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 21 stycznia 2026 r., nr 0111-KDIB1-2.4010.611.2025.1.EWJ. Czytamy w niej m.in.: „(...) *ograniczenie dotyczące ujmowania w kosztach podatkowych odpisów amortyzacyjnych w części sfinansowanej dotacją nie odnosi się do kosztów uzyskania przychodu związanych ze sprzedażą środka trwałego*”.

Dla Prenumeratorów GOFIN

Baza interpretacji wydawanych m.in. przez organy podatkowe dostępna w serwisie www.interpretacje.gofin.pl

3. Wydatek na rusztowanie, jako koszt podatkowy – interpretacja indywidualna organu podatkowego

Pojedyncze elementy rusztowań nie stanowią środków trwałych. Wobec tego podatnik ma prawo zaliczyć wydatki na ich zakup bezpośrednio do kosztów uzyskania przychodów w dacie ich poniesienia.

Tak wynika z interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 2 stycznia 2026 r., nr 0111-KDIB2-1.4010.75.2022.8.AS.

Spółka z o.o. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zajmuje się wynajmem rusztowań budowlanych. W celu ich wynajmu będzie dokonywać zakupu poszczególnych elementów (np. podpór, stojaków, drabin, złączy, rygli, haków) tych rusztowań. Ich całkowita jednorazowa wartość zakupu, jako suma poszczególnych elementów może przekraczać kwotę 10.000 zł netto, natomiast wartość poszczególnych elementów będzie wynosić z reguły od kilku do kilkuset złotych, jednocześnie cena któregokolwiek z elementów z osobna nie przekroczy 10.000 zł netto.

Z elementów będą kompletowane zestawy do wykonania konstrukcji rusztowań różnego typu, np. przyściennych, ściennych, stabilnych, jezdnych, itp. Po zakończeniu wynajmu rusz-

towania będą demontowane, podzielone na poszczególne elementy oraz magazynowane aż do czasu, gdy zostaną wynajęte innym kontrahentom. Po raz kolejny będą skonfigurowane jako inny zestaw.

Przewidywany okres użytkowania poszczególnych elementów zakupionych rusztowań nie jest możliwy do określenia. Część elementów takich jak kołki, hak często wykorzystuje się jedynie jednorazowo, a blaty (sklejka) często zużywają się po okresie kilku miesięcy. Natomiast elementy metalowe, np. stojaki, złącza czy podpory mogą być użytkowane przez okres dłuższy niż rok, ale często wymagają w tym czasie napraw, prostowań i uzupełnienia obrabianych części poprzez zakup nowych elementów rusztowań.

We wniosku o interpretację indywidualną spółka zapytała, czy w opisanym zdarzeniu przyszłym wydatki na nabycie elementów rusztowań nie stanowią kosztu nabycia środków trwałych i zgodnie z art. 15 ust. 4d updop stanowią koszty uzyskania przychodu potrącalne w dacie ich poniesienia?

W interpretacji indywidualnej z 14 kwietnia 2022 r., nr 0111-KDIB2-1.4010.75.2022.1.MKU Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej uznał, że jeżeli wartość danego kompletu rusztowań na potrzeby konkretnej budowy, przekracza 10.000 zł (składnik majątku wprowadzony do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych), to z chwilą oddania go po raz pierwszy do używania, spółka powinna zaliczyć wydatki z nim związane do kosztów uzyskania przychodów poprzez odpisy amortyzacyjne. W ten sam sposób należy postąpić z każdym kolejnym kompletem, którego wartość początkowa przekracza 10.000 zł. Jeżeli natomiast wartość początkowa danego kompletu, na który składają się poszczególne jego elementy, nie przekracza 10.000 zł, to podatnik ma możliwość wyboru, tj. zaliczenia bezpośrednio do kosztów uzyskania przychodów wydatków z nim związanych, bądź uznania go za środek trwały i dokonywania jednorazowej amortyzacji, albo dokonywania odpisów amortyzacyjnych na ogólnych zasadach.

Interpretacja indywidualna została zaskarżona i sprawę rozpatrywał WSA, który orzekł, że stanowisko organu podatkowego jest nieprawidłowe. Stwierdził, że nieprawidłowe jest odwołanie się organu interpretacyjnego do wartości danego rusztowania, skompletowanego na potrzeby konkretnej budowy, ponieważ odbiega to od istoty zagadnienia interpretacyjnego, którym jest kosztowa kwalifikacja nabycia poszczególnych elementów rusztowania.

Następnie organ podatkowy wniósł skargę kasacyjną od tego wyroku, którą NSA oddalił.

Uwzględniając ocenę prawną i wskazania dotyczące postępowania, które wyraziły sądy administracyjne, organ podatkowy ponownie rozpatrzył wniosek o interpretację indywidualną i wydał niniejszą interpretację. Stwierdził w niej, że: *„(...) w dniu zakupu rusztowania nie mają charakteru kompletnego – składają się bowiem z elementów montowanych w dowolnej konfiguracji lub wykorzystywanych samodzielnie. Poszczególne elementy rusztowania nie mogą funkcjonować oddzielnie, wymagają one montażu, instalowania i dopiero wówczas stanowią urządzenie (narzędzie) kompletne i zdadne do użytku. Tym samym nie można ich zakwalifikować do kategorii środków trwałych podlegających amortyzacji. (...)*

Odnosząc się natomiast do momentu zaliczenia wydatków na zakup rusztowań do kosztów podatkowych, należy zauważyć, że ponoszone wydatki nie mogą zostać przypisane do konkretnego, zindywidualizowanego przychodu, osiągniętego z jednej umowy najmu. Rusztowania są wykorzystywane rotacyjnie przy realizacji wielu umów, a ich zakup wpływa na całokształt prowadzonej działalności gospodarczej, a nie na powstanie konkretnego przychodu w oznaczonym czasie.

W konsekwencji przedmiotowe wydatki należy zakwalifikować jako koszty inne niż bezpośrednio związane z przychodami, o których mowa w art. 15 ust. 4d i 4e ustawy o CIT”.

V. VADEMECUM PRZEDSIĘBIORCY

1. Przejście na kwartalny VAT a obowiązek przesyłania podatkowej księgi za 2026 r. w formie pliku JPK

W 2026 r. kontynuuję prowadzenie działalności gospodarczej. Od tego roku będę rozliczał VAT kwartalnie. Czy zwalnia mnie to od obowiązku prowadzenia podatkowej księgi elektronicznie i jej przesłania za ten rok podatkowy w formie pliku JPK?

 Tak. W sytuacji rozliczania w 2026 r. VAT za okresy kwartalne, podatnik nie musi w tym roku prowadzić podatkowej księgi elektronicznie. Tym samym nie dotyczy go również obowiązek przesłania tej księgi w formie pliku JPK.

Na podstawie art. 24a ust. 1 updof, m.in. osoby fizyczne wykonujące działalność gospodarczą, są obowiązane prowadzić podatkową księgę przychodów i rozchodów, a także uwzględniać w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych informacje niezbędne do obliczenia wysokości odpisów amortyzacyjnych. Z kolei art. 24a ust. 1e updof obliguje tych podatników do prowadzenia księgi i ewidencji przy użyciu programów komputerowych. Z obowiązkiem tym łączy się integralnie wymóg ich przesyłania właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:

- po zakończeniu roku podatkowego w terminie do dnia upływu terminu złożenia zeznania,
- w odpowiedniej strukturze logicznej (pliku JPK_PKPIR i JPK_ST).

Wspomniane obowiązki nie dotyczą wszystkich podatników. Określone grupy podatników są nimi obejmowane zgodnie z ustalonym ustawowo harmonogramem. Regulacje w tym zakresie zawiera art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2105 ze zm.). Z jego treści wynika, że omawiane księgi i ewidencje będzie trzeba prowadzić przy użyciu programów komputerowych i przysyłać po raz pierwszy za rok podatkowy rozpoczynający się po:

- 1) 31 grudnia 2025 r. – w przypadku podmiotów obowiązanych do przesyłania ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3 zgodnie z art. 109 ust. 3b ustawy o VAT (Dz. U. z 2025 r. poz. 775 ze zm.),
- 2) 31 grudnia 2026 r. – w przypadku pozostałych podmiotów.

Tym samym w 2026 r. podatkową księgę muszą prowadzić w formie elektronicznej podatnicy (podmioty), którzy rozliczają VAT za okresy miesięczne i przysyłają plik JPK_V7M (deklarację wraz z ewidencją). Natomiast po zakończeniu tego roku podatkowego, w terminie do dnia upływu terminu złożenia zeznania, księgi będzie należało przesłać w odpowiedniej strukturze logicznej naczelnikowi urzędu skarbowego.

Podatników (podmioty) rozliczających VAT za okresy kwartalne wspomniane obowiązki obejmą dopiero od 1 stycznia 2027 r.

Przypominamy, że nasze Wydawnictwo wystąpiło do Ministerstwa Finansów z pytaniem, w jakim terminie należy złożyć zawiadomienie o wyborze kwartalnego VAT, aby odroczyć obowiązek w zakresie JPK_PD?

W odpowiedzi otrzymanej przez nas 24 listopada 2025 r. wyjaśniono: „Jeżeli (...) na podstawie przepisów ustawy o podatku VAT, zostanie skutecznie dokonany wybór kwartalnego rozliczenia podatku VAT w 2026 r., poprzez złożenie stosownego zawiadomienia do 25 lutego 2026 r., to dla celów podatku dochodowego, podmioty, które dokonają takiego wyboru, nie będą obowiązane od 1 stycznia 2026 r. do elektronicznego prowadzenia ksiąg podatkowych i ich przesyłania w formie plików JPK po zakończeniu roku”.

Kierując się zaprezentowanym stanowiskiem w odniesieniu do sytuacji przedstawionej przez podatnika, można wnosić, że skoro w 2026 r. kontynuuje on działalność gospodarczą i w terminie do 25 lutego 2026 r. złożył zawiadomienie o wyborze kwartalnego VAT, to nie ma w 2026 r. obowiązku prowadzenia podatkowej księgi w formie elektronicznej i przesłania jej do urzędu skarbowego w formie pliku JPK.

2. Używanie w spółce cywilnej prywatnego samochodu jej wspólnika

Spółka cywilna osób fizycznych prowadzi działalność gospodarczą. Zamierza na jej potrzeby wykorzystywać samochód osobowy (spalinowy) stanowiący własność jednego ze wspólników. Z jakimi konsekwencjami, w spółce i u wspólników, będzie się to wiązać na gruncie podatku dochodowego?

 Dokonywanie transakcji między spółką cywilną a jej wspólnikami uznaje się za prawnie dopuszczalne. Jednak określenie skutków w podatku dochodowym dla stron transakcji rodzi trudności. Skutki te zależą od sposobu ukształtowania stosunku prawnego łączącego strony. Piszemy o tym w dalszej części opracowania.

2.1. Spółka cywilna w aspekcie podatkowym i prawnym

Stosownie do art. 5b ust. 2 updof, jeżeli pozarolniczą działalność gospodarczą prowadzi spółka niebędąca osobą prawną, przychody wspólnika z udziału w takiej spółce uznaje się za przychody z działalności gospodarczej. Z art. 8 ust. 1 updof wynika, że przychody z udziału w spółce niebędącej osobą prawną, u każdego podatnika określa się proporcjonalnie do jego prawa do udziału w zysku (udziału). W przypadku braku przeciwnego dowodu przyjmuje się, że prawa do udziału w zysku (udziału) są równe. Zasadę tę stosuje się odpowiednio m.in. przy rozliczaniu kosztów uzyskania przychodów, wydatków niestanowiących kosztów uzyskania przychodów i strat (art. 8 ust. 2 updof).

Zwróć uwagę!

Spółka cywilna nie jest podatnikiem podatku dochodowego. Podatek dochodowy z tytułu udziału w tej spółce rozliczają jej wspólnicy na zasadach określonych dla działalności gospodarczej.

Przepisy prawa cywilnego nie przyznają spółce cywilnej podmiotowości prawnej. Zasady jej funkcjonowania regulują art. 860-875 Kodeksu cywilnego. W myśl art. 860 § 1 K.c., przez umowę spółki wspólnicy zobowiązują się dążyć do osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego przez działanie w sposób oznaczony, w szczególności przez wniesienie wkładów. Wkład wspólnika może polegać na wniesieniu do spółki własności lub innych praw albo na świadczeniu usług (art. 861 § 1 K.c.). Wspólnik nie może rozporządzać udziałem

we wspólnym majątku wspólników ani udziałem w poszczególnych składnikach tego majątku (art. 863 § 1 K.c.).

Z przepisów tych wynika, że umowa spółki cywilnej jest umową zawartą przez wspólników w celu dążenia do osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego. Spółka cywilna nie posiada własnego majątku. Właścicielami majątku wykorzystywanego w działalności gospodarczej prowadzonej w formie spółki cywilnej, są jej wspólnicy w ramach współwłasności łącznej.

Wymaga jednak podkreślenia, że majątek wspólników spółki cywilnej jest wyodrębniony w stosunku do ich majątków prywatnych. Dopuszcza się zatem dokonywanie przesunięć między tymi majątkami, co potwierdza wyrok Sądu Najwyższego z 20 czerwca 2007 r., sygn. akt V CSK 132/07. Stwierdzono w nim: „(...) w przypadku zawiązania spółki prawa cywilnego funkcjonują równolegle obok siebie odrębne masy majątkowe należące do poszczególnych wspólników oraz spółki (wspólność łączna wspólników), przy czym ustawa nie wyklucza przesunięć majątkowych pomiędzy tymi masami. Zakazu takich przesunięć nie można też wyprowadzić z istoty spółki cywilnej, czy też szerzej z istoty stosunku zobowiązaniowego.

(...) Wprawdzie (...) spółka cywilna nie ma podmiotowości prawnej, jednak nie można utożsamiać spółki cywilnej z konkretnym wspólnikiem i stawiać znaku równości między interesem spółki i interesem tego wspólnika. Istotne jest to, że w przypadku majątku spółki cywilnej mamy do czynienia z odrębną od majątków osobistych wspólników masą majątkową”.

W praktyce przyjmuje się, że nie ma przeszkód prawnych do zawierania umów przez spółkę cywilną z jej wspólnikami. W szczególności nie stoi temu na przeszkodzie okoliczność, że ten sam podmiot występuje po obu stronach czynności prawnej. Tezę tę potwierdzają sądy administracyjne i organy podatkowe (por. wyrok WSA w Warszawie z 3 kwietnia 2013 r., sygn. akt III SA/Wa 2891/12 – orzeczenie nieprawomocne oraz interpretację indywidualną Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 31 grudnia 2018 r., nr 0113-KD IPT2-1.4011.528.2018.3.MD).

Oceniając skutki takich transakcji na gruncie przepisów o podatku dochodowym, należy jednak uwzględnić nie tylko odpłatny czy nieodpłatny charakter dokonanej czynności prawnej, ale też specyfikę spółki cywilnej.

Dla Prenumeratorów GOFIN

Baza interpretacji wydawanych m.in. przez organy podatkowe dostępna w serwisie www.interpretacje.gofin.pl

2.2. Samochód oddany nieodpłatnie we władanie spółce

Przychód z nieodpłatnych świadczeń

Wspólnik może podpisać ze spółką cywilną umowę, na podstawie której spółka będzie dysponować jego prywatnym samochodem dla potrzeb prowadzonej działalności. Używanie prywatnego samochodu wspólnika w spółce może mieć również charakter bezumowny. Niezależnie od tego, który ze scenariuszy będzie realizowany, oddanie samochodu spółce do nieodpłatnego używania, należy potraktować jako podstawę do ustalenia przychodu określonego w art. 14 ust. 2 pkt 8 updof. W myśl tego przepisu za przychody z działalności gospodarczej uważa się wartość otrzymanych świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń, obliczonych zgodnie z art. 11 ust. 2-2b updof.

Do ustalenia przychodu podatkowego z tytułu nieodpłatnego świadczenia dojdzie u wspólników spółki, z wyłączeniem wspólnika będącego właścicielem udostępnionego jej samochodu. Potwierdzeniem tego stanowiska jest odpowiedź Ministerstwa Finansów udzielona 12 stycznia 2018 r. na pytanie naszego Wydawnictwa. Czytamy w niej: „W przypadku, gdy świadczenia dokonał wspólnik spółki cywilnej, przysporzenie z tego tytułu powstaje u pozostających w spółce wspólników”.

stałych wspólników, a nie w samej spółce cywilnej. Tak m.in. orzekł Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 11 października 2006 r. sygn. akt II FSK 1228/05, zgodnie z którym wartość nieodpłatnego świadczenia stanowi przychód wspólników spółki cywilnej z wyłączeniem tego wspólnika, który świadczenia tego udzielił”.

Warto nadmienić, że przychód ustalany w związku z nieodpłatnym korzystaniem przez spółkę z prywatnego samochodu danego wspólnika nie zawsze będzie podlegał opodatkowaniu. W razie spełnienia warunków z art. 21 ust. 1 pkt 125 updof możliwe jest zastosowanie zwolnienia podatkowego nim określonego. Przepis ten stanowi, że wolna od podatku dochodowego jest wartość świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń, obliczona zgodnie z art. 11 ust. 2-2b updof, otrzymanych od osób zaliczonych do I i II grupy podatkowej w rozumieniu przepisów o podatku od spadków i darowizn (z zastrzeżeniem, które jest nieistotne w omawianej sprawie).

Na możliwość zastosowania tego zwolnienia wskazało Ministerstwo Finansów w odpowiedzi udzielonej 24 stycznia 2018 r. na pytanie naszego Wydawnictwa. W ocenie resortu finansów: „W związku z tym, że świadczenie otrzymują wspólnicy, a nie sama spółka cywilna, w stosunku do wspólnika – osoby fizycznej możliwe jest zastosowanie zwolnienia określonego w art. 21 ust. 1 pkt 125 ustawy PIT”.

Koszty podatkowe

W przypadku gdy spółka cywilna dysponuje prywatnym samochodem wspólnika, wówczas koszty jakie ponosi z tytułu używania tego samochodu na potrzeby związane z prowadzoną przez nią działalnością, można zaliczać do kosztów uzyskania przychodów. Przy czym gdy samochód spełnia kryteria samochodu osobowego w rozumieniu art. 5a pkt 19a updof, możliwość zaliczenia ponoszonych kosztów do kosztów podatkowych może podlegać ograniczeniu. Ustalając w spółce cywilnej koszty związane z używaniem samochodu osobowego, należy uwzględnić art. 23 ust. 1 pkt 46a updof. Na jego podstawie nie uważa się za koszty uzyskania przychodów 25% poniesionych wydatków z tytułu kosztów używania firmowego samochodu osobowego, na potrzeby prowadzonej przez podatnika działalności gospodarczej – jeżeli samochód osobowy jest wykorzystywany również do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą prowadzoną przez podatnika.

Zwróć uwagę!

Na gruncie przepisów o podatku dochodowym uznaje się, że samochód osobowy jest wykorzystywany również do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą, gdy podatnik nie prowadzi dla celów VAT ewidencji przebiegu pojazdu, a jednocześnie nie dotyczy go zwolnienie z prowadzenia tej ewidencji (art. 23 ust. 5f i 5g updof).

Warto zaznaczyć, że jeżeli umowa zawarta ze wspólnikiem zobowiązywać będzie spółkę cywilną do opłacenia kosztów ubezpieczenia samochodu, to również składki na ubezpieczenie będą stanowiły koszty uzyskania przychodów. Przy ich kwalifikacji do kosztów podatkowych trzeba wziąć pod uwagę art. 23 ust. 1 pkt 47 updof. Wyłącza on z kosztów podatkowych składki na ubezpieczenie firmowego samochodu osobowego, w wysokości przekraczającej ich część ustaloną w takiej proporcji, w jakiej kwota 150.000 zł pozostaje do wartości samochodu przyjętej dla celów ubezpieczenia.

Omawiane koszty z tytułu używania i ubezpieczenia samochodu podlegają podziałowi między wspólników spółki cywilnej na zasadzie określonej w art. 8 ust. 1 w związku z ust. 2 pkt 1 updof. Prawo do odliczenia kosztów w ustalonej części przysługuje wszystkim wspólnikom, również temu, który nieodpłatnie udostępnił prywatny samochód spółce.

2.3. Korzystanie z samochodu za wynagrodzeniem

Koszty wspólników

Zawarcie odpłatnej umowy, której istotą jest używanie przez spółkę cywilną samochodu będącego własnością jej wspólnika, prowadzi do sytuacji, gdy spółka ponosi z tego tytułu koszty. Wykorzystywanie samochodu przez spółkę do celów związanych z prowadzoną przez nią działalnością daje podstawę do rozliczenia wspomnianych kosztów jako kosztów uzyskania przychodów. W przypadku odpłatnego używania samochodu osobowego należy mieć na uwadze art. 23 ust. 1 pkt 47a updof. Wynika z niego, że nie uważa się za koszty uzyskania przychodów dotyczących samochodu opłat wynikających z umowy leasingu, umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, z wyjątkiem opłat z tytułu składek na ubezpieczenie samochodu osobowego, w wysokości przekraczającej ich część ustaloną w takiej proporcji, w jakiej kwota:

- 150.000 zł – jeśli emisja CO₂ silnika spalinowego samochodu osobowego, określona na podstawie danych zawartych w centralnej ewidencji pojazdów, o której mowa w art. 80a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, wynosi mniej niż 50 g na kilometr, albo
- 100.000 zł – jeśli emisja CO₂ silnika spalinowego samochodu osobowego, określona na podstawie danych zawartych w centralnej ewidencji pojazdów, o której mowa w art. 80a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, jest równa lub wyższa niż 50 g na kilometr,

pozostaje do wartości samochodu osobowego będącego przedmiotem tej umowy.

Co do zasady, opłaty wynikające z umowy o odpłatne używanie przez spółkę cywilną samochodu należącego do wspólnika, mogą być uwzględniane przy ustalaniu dochodu z tytułu udziału w prawie do zysku spółki cywilnej przez jej wspólników zgodnie z zasadą proporcjonalności (art. 8 ust. 1 i 2 updof). W myśl obowiązującej wykładni możliwość uwzględnienia omawianych kosztów w rachunku podatkowym dotyczy wspólników spółki cywilnej z wyłączeniem tego wspólnika, który oddaje samochód spółce do odpłatnego używania, a tym samym występuje po obu stronach czynności prawnej. Organy podatkowe i sądy administracyjne uznają, że w takich okolicznościach wspólnik spełnia świadczenie „dla samego siebie”. Wartość takiego świadczenia, w części przypadającej na tego wspólnika (tj. stosownie do jego prawa do udziału w zysku spółki cywilnej), nie stanowi u niego kosztu uzyskania przychodów. Taki pogląd wyraził Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej m.in. w interpretacjach indywidualnych z 10 listopada 2020 r., nr 0113-KDIPT-2-1.4011.677.2020.2.MD i z 17 grudnia 2019 r., nr 0113-KDIPT2-1.4011.491.2019.2.ISL.

Istotę tego podejścia wyjaśnił NSA w wyroku z 2 grudnia 2016 r., sygn. akt II FSK 2628/16. Stwierdził w nim, że: „(...) warunkiem uznania

wydatku za koszt uzyskania przychodu jest między innymi rzeczywisty jego charakter, prowadzący do rzeczywistego obciążenia majątku podatnika świadczeniem na rzecz odrębnego od niego podmiotu. Skoro w sensie prawopodatkowym (na gruncie podatku dochodowego od osób fizycznych), spółka cywilna nie jest odrębnym od wspólnika podatnikiem i w tym kontekście nie uzyskuje przychodu, nie ponosi kosztów, dokonanie przez spółkę wydatku na wynajęcie lokalu użytkowego od jednego ze wspólników tej spółki, nie rodzi prawa do uznania, w części wynikającej z dyspozycji art. 8 ust. 1 u.p.d.o.f, takiego wydatku za koszt uzyskania przychodu wspólnika”.

Dla Prenumeratorów GOFIN

Baza orzeczeń wydawanych m.in. przez sądy administracyjne dostępna w serwisie www.orzecznictwo.gofin.pl

Wymaga wskazania, że przywołane interpretacje i wyrok NSA odnoszą się do transakcji zawieranych przez wspólników spółek osobowych w ramach prowadzonej przez nich jednoosobowej działalności gospodarczej na rzecz spółki, jednak – w naszej ocenie – pozostają również aktualne, gdy przedmiotem świadczenia na rzecz spółki cywilnej jest oddanie jej do używania prywatnego samochodu przez wspólnika.

Uzupełniająco dodajmy, że w zakresie kwalifikowania i rozliczania ponoszonych przez spółkę cywilną kosztów używania i ubezpieczenia samochodu osobowego wykorzystywanego na potrzeby działalności w oparciu o odpłatną umowę, aktualne pozostają wyjaśnienia zawarte w pkt 2.2 niniejszego artykułu.

Przychód wspólnika ze świadczenia na rzecz spółki

Zawarta przez wspólnika umowa o używanie samochodu przez spółkę cywilną za wynagrodzeniem, jest u tego wspólnika źródłem przychodu podatkowego. W sytuacji gdy przedmiotem umowy jest samochód należący do jego prywatnego majątku, osiągnane z tego tytułu przychody należy kwalifikować do źródła określonego w art. 10 ust. 1 pkt 6 updof, czyli z tzw. prywatnego najmu. Przy czym uiszczana przez spółkę należność, w części przypadającej na udział tego wspólnika w prawie do zysku spółki, dotyczy świadczenia wspólnika na rzecz samego siebie. Tak więc nie stanowi u niego przysporzenia majątkowego. Stanowisko takie znajduje potwierdzenie (co prawda w odniesieniu do wspólnika świadczącego usługę na rzecz spółki w ramach jednoosobowej działalności gospodarczej) w interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 lipca 2023 r., nr 0112-KDIL-2-2.4011.436.2023.2.MM. Czytamy w niej: „*W odniesieniu do kwestii powstania przychodu podatkowego w związku ze świadczeniem na rzecz Spółki usług odpłatnego najmu w ramach Pana odrębnej działalności gospodarczej stwierdzam, że skoro wydatki w części przypadającej na Pana (wspólnika Spółki) nie stanowią dla Pana kosztów uzyskania przychodów, to analogicznie (...) świadczenie »samemu sobie« w tej części nie może skutkować powstaniem przychodu podatkowego*”.

Jako przychód z umowy o odpłatne używanie samochodu przez spółkę cywilną, wspólnik powinien wykazać kwotę otrzymaną od spółki, w części przypadającej na pozostałych wspólników.

2.4. Prywatny samochód wykorzystywany przez wspólnika na potrzeby prowadzonej działalności

W praktyce zdarzają się przypadki, gdy wspólnik nie oddaje prywatnego samochodu we władanie spółce cywilnej, ale sam używa go przy załatwianiu spraw spółki. W rezultacie przyjęcia takiego rozwiązania, pozostali wspólnicy spółki nie mogą swobodnie dysponować takim samochodem, a skoro tak, to nie uzyskują przychodu z tytułu otrzymania nieodpłatnego świadczenia. Brak jest zatem podstaw do ustalenia u tych wspólników przychodu na podstawie art. 14 ust. 2 pkt 8 updof.

Jednocześnie w analizowanym przypadku nie jest wykluczone rozliczanie kosztów używania samochodu wspólnika jako kosztów uzyskania przychodów. Taką możliwość ma jednak wyłącznie wspólnik, który używa swojego samochodu do celów firmowych. Przy czym gdy koszty dotyczą samochodu osobowego, należy stosować art. 23 ust. 1 pkt 46 updof. Stosownie do niego za koszty uzyskania przychodów nie uważa się poniesionych wydatków z tytułu kosztów używania, stanowiącego własność podatnika prowadzącego działalność gospodarczą, samochodu osobowego niebędącego składnikiem majątku, o którym mowa w art. 14 ust. 2 pkt 1 updof, oraz składek na ubezpieczenie takiego samochodu. Przy czym jeżeli sa-

mochód ten jest wykorzystywany również do celów związanych z działalnością gospodarczą prowadzoną przez podatnika, wydatki i składki, o których mowa, w wysokości 20% stanowią koszty uzyskania przychodów.

W sprawie stosowania tego limitu wypowiedziało się Ministerstwo Finansów w odpowiedzi udzielonej 29 sierpnia 2019 r. na pytanie naszego Wydawnictwa. Czytamy w niej: „*MF podziela stanowisko, że w przypadku współnika wykorzystującego swój prywatny samochód może zaliczyć on do kosztów podatkowych związane z tym wydatki w wysokości 20% stosownie do przepisu art. 23 ust. 1 pkt 46 ustawy PIT. W konsekwencji skoro współnik nie oddał do władania samochodem spółce i tylko on używa samochodu do prowadzenia spraw spółki cywilnej, każdy ze współników zalicza do kosztów uzyskania przychodów tylko wydatki związane z używaniem własnego samochodu*”.

Warto podkreślić, że przy rozliczaniu analizowanych kosztów nie znajduje zastosowania zasada wynikająca z art. 8 ust. 2 updof. W jej myśl koszty uzyskania przychodów z tytułu udziału w spółce niebędącej osobą prawną (tu: spółce cywilnej) u każdego współnika (podatnika) określa się proporcjonalnie do jego prawa do udziału w zysku (udziału).

3. Rezygnacja z karty na rzecz ryczałtu ewidencjonowanego – problem z forum dyskusyjnego (www.forum.gofin.pl)

[1545878] Czy da się coś zrobić, jeśli do 20 stycznia nie zgłosiliśmy rezygnacji z karty podatkowej? Chcemy przejść na ryczałt w 2026 r.

Wypowiedzi uczestników forum

1) *Nie*

2) *Nic kompletnie nie da się zrobić? A zrzeczenie się decyzji, która jeszcze nie przyszła? Chciałabym w 2027 r. skorzystać z ulgi mały ZUS plus, stąd ta chęć przejścia z karty na ryczałt.*

Komentarz redakcji

Jak wynika z art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 843), zwanej dalej ustawą, podatek dochodowy w formie karty podatkowej mogą opłacać tylko podatnicy, którzy nabyli to prawo, składając wniosek **PIT-16** przed 1 stycznia 2022 r. i nie zrezygnowali lub nie utracili tego prawa po 31 grudnia 2021 r. Ponowny wybór tej formy opodatkowania nie jest możliwy. W art. 29 ust. 1 ustawy doprecyzowano więc, kiedy uważa się, że podatnik prowadzi nadal działalność opodatkowaną kartą podatkową. Jest tak m.in. wówczas, gdy do dnia 20 stycznia roku podatkowego, nie złoży oświadczenia o wyborze opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych.

Nie złożenie przez uczestniczkę forum w terminie do 20 stycznia 2026 r. oświadczenia o wyborze opłacania ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych nie oznacza, że taka zmiana nie jest możliwa. W tym przypadku można skorzystać z instytucji zrzeczenia się karty podatkowej. Czynności tej należy dopełnić w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji ustalającej wysokość tego podatku. Wówczas można zaprowadzić ewidencję i opłacać ryczałt od przychodów ewidencjonowanych, o ile podatnik spełnia warunki do stosowania tej formy opodatkowania. Obowiązki, o których mowa, należy realizować od pierwszego dnia miesiąca następującego po zrzeczeniu. Wynika tak z art. 32 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy.

4. Nie ma możliwości rozliczenia w kosztach podatkowych towarów nabytych w drodze darowizny – interpretacja indywidualna organu podatkowego

Wartość towarów handlowych przejętych nieodpłatnie w związku z darowizną zorganizowanej części przedsiębiorstwa, nie stanowi u obdarowanego kosztów uzyskania przychodów. Otrzymanie tych towarów nie wiąże się bowiem z faktycznym poniesieniem kosztów ich nabycia.

Tak wynika z interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 28 stycznia 2026 r., nr 0115-KDIT1.4011.931.2025.1.MK.

Z opisu zdarzenia przyszłego przedstawionego we wniosku o interpretację wynika, że podatnik w 2026 r. otrzyma w formie darowizny zorganizowaną część przedsiębiorstwa (ZCP) od matki, która następnie zlikwiduje swoją firmę. Otrzymany majątek zamierza wykorzystać na potrzeby działalności gospodarczej prowadzonej na własny rachunek. Będzie to kontynuacja rodzaju działalności prowadzonej przez matkę. W skład przejętego majątku wejdą towary handlowe nabyte w ramach kredytu kupieckiego udzielonego przez dostawców. Podatnik przejmie wobec nich zobowiązania z tego tytułu, a towary przeznaczy na sprzedaż. W działalności matki koszty nabycia towarów nie będą ujęte w kosztach podatkowych, gdyż jako koszty bezpośrednio związane z przychodami podlegałyby rozliczeniu jako koszt uzyskania przychodu dopiero w roku podatkowym, w którym osiągnięto by odpowiadające im przychody.

Wątpliwości podatnika dotyczą tego, czy wartość towarów handlowych otrzymanych w drodze darowizny zorganizowanej części przedsiębiorstwa, będzie stanowić u niego koszt uzyskania przychodu? W jego ocenie za możliwością taką przemawia m.in. to, że:

- uzyska przychód ze sprzedaży towarów w ramach działalności,
- spłaci zobowiązania z tytułu nabycia towarów,
- koszty nabycia towarów nie będą rozliczone przez darczyńcę (matkę).

Organ podatkowy uznał jednak to stanowisko za nieprawidłowe. Wskazał, że zgodnie z art. 22 ust. 1 updof kosztami uzyskania przychodu są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23 updof.

Zwrócił uwagę, że analizowany art. 22 ust. 1 updof uzależnia możliwość zaliczenia wydatku w ciężar kosztów uzyskania przychodów od spełnienia warunku polegającego na tym, że został on poniesiony przez podatnika. Jednak w razie zaistnienia zdarzenia przyszłego przedstawionego przez podatnika taka okoliczność nie będzie mieć miejsca. Uzyska on bowiem towary handlowe na podstawie umowy darowizny, której przedmiotem będzie zorganizowana część przedsiębiorstwa. Zgodnie natomiast z art. 888 § 1 Kodeksu cywilnego, przez umowę darowizny darczyńca zobowiązuje się do bezpłatnego świadczenia na rzecz obdarowanego kosztem swego majątku. Wynika z tego, że nabycie w drodze darowizny jest niezwiązane z kosztami.

Powołany organ zauważył przy tym, że według definicji „kosztu” zawartej w internetowym Słowniku języka polskiego (Wydawnictwo Naukowe PWN), pojęcie to oznacza sumę pieniędzy wydatkowaną na kupno lub opłacenie czegoś, natomiast pojęcie „kosztów” rozumieć należy jako nakłady, wydatki poniesione przez przedsiębiorstwo w celu wytworzenia (nabycia) określonego produktu. W konsekwencji uznał, że skoro w przedstawionej sytuacji nabycie towarów handlowych w drodze darowizny nie będzie miało charakteru odpłatnego, nie można mówić o „poniesieniu kosztu”. Z kolei brak odpłatności decyduje o niemożności zaliczenia w ciężar kosztów uzyskania przychodów wartości towarów.

VI. OPODATKOWANIE DOCHODÓW UZYSKANYCH ZA GRANICĄ

1. Rozliczanie w PIT za 2025 r. dochodów z działalności gospodarczej prowadzonej za granicą

1.1. Metody unikania podwójnego opodatkowania

Osoby fizyczne, które mają miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlegają nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Polsce. Oznacza to, że opodatkowują one w Polsce dochody (przychody) uzyskane zarówno w Polsce, jak i za granicą (art. 3 ust. 1 updof). Zasadę tę stosuje się jednak z uwzględnieniem umów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, których stroną jest Polska (art. 4a updof).

Dochody z działalności gospodarczej są określane w umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania jako tzw. zyski przedsiębiorstw.

Umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Polska, z reguły stanowią, że zyski przedsiębiorstwa umawiającego się państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim umawiającym się państwie poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim umawiającym się państwie, jednak tylko do takiej wysokości, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

Aby nie doszło do podwójnego opodatkowania dochodów zagranicznych (raz – za granicą w kraju osiągnięcia dochodów, a drugi raz – w Polsce), konieczne jest zastosowanie metody unikania podwójnego opodatkowania.

Polskie regulacje, podobnie jak regulacje umów międzynarodowych, przewidują zasadniczo dwie metody unikania podwójnego opodatkowania, tj. metodę:

- wyłączenia z progresją (art. 27 ust. 8 updof),
- proporcjonalnego odliczenia (art. 27 ust. 9 i 9a oraz art. 30c ust. 4 i 5 updof).

O tym, którą z metod unikania podwójnego opodatkowania podatnik ma zastosować w swoim przypadku, decydują przepisy umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania. Przy czym w niektórych przypadkach, za sprawą Konwencji MLI zawarta w umowie metoda unikania podwójnego opodatkowania jest zmieniona – z metody wyłączenia z progresją na metodę proporcjonalnego odliczenia.

Gdy dochód został uzyskany w kraju, z którym Polska nie zawarła umowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, stosowana jest metoda proporcjonalnego odliczenia.

1.2. Kurs waluty

Wyrażone w walutach obcych przychody, koszty uzyskania przychodów, a także kwoty uprawniające do odliczenia od dochodu, podstawy obliczenia podatku lub obniżenia podatku, wydatki oraz podatek – przelicza się na złote według kursu średniego walut obcych ogłasza-

Dla Prenumeratorów GOFIN

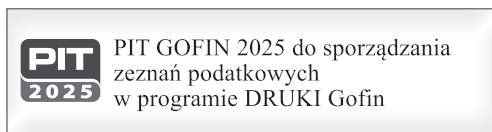
Teksty umów o unikaniu podwójnego opodatkowania dostępne w serwisie www.przepisy.gofin.pl

nego przez NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu lub odpowiednio dzień poniesienia kosztu, wydatku lub zapłaty podatku (art. 11a updof). Pragniemy zauważyć, że kursy średnie walut obcych ogłaszane przez NBP dostępne są w serwisie www.wskazniki.gofin.pl.

1.3. Stosowanie do dochodów skali podatkowej

Metoda wyłączenia z progresją

Przy metodzie wyłączenia z progresją dochód z działalności gospodarczej prowadzonej za granicą za pośrednictwem zakładu i tam opodatkowany, jest zwolniony od opodatkowania

w Polsce (na mocy właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania), jednak ma wpływ na wysokość podatku (stopy procentowej), który przedsiębiorca zapłaci od działalności prowadzonej w Polsce.

Dochody uzyskane w 2025 r. za pośrednictwem zagranicznego zakładu podatnik powinien wykazać:

- w **PIT-36₍₃₂₎** – w części I „Obliczenie podatku”, w wierszu „Dochody osiągnięte za granicą, o które jest zwiększona podstawa obliczenia podatku do ustalenia stopy procentowej (przeliczone na złote)”, w poz. 293 albo 294,
- w załączniku **PIT/ZG₍₈₎** – w części C.1, w poz. 12 (przychód trzeba wykazać w poz. 11 tego załącznika).

Przy tej metodzie w części E zeznania **PIT-36₍₃₂₎** „Dochody/straty ze źródeł przychodów” nie wykazuje się przychodu z działalności gospodarczej osiągniętego za granicą, kosztów uzyskania tego przychodu oraz dochodu.

Podatnik – przedsiębiorstwo w spadku dochody uzyskane w 2025 r. za pośrednictwem zagranicznego zakładu powinien wykazać:

- w **PIT-36S₍₃₂₎** – w części G „Obliczenie podatku”, w wierszu „Dochody osiągnięte za granicą, o które jest zwiększona podstawa obliczenia podatku do ustalenia stopy procentowej (przeliczone na złote)”, w poz. 48,
- w załączniku **PIT/ZG₍₈₎** – w części C.1, w poz. 12 (przychód trzeba wykazać w poz. 11 tego załącznika).

Przy tej metodzie w części D zeznania **PIT-36S₍₃₂₎** „Dochód/strata” nie wykazuje się przychodu z działalności gospodarczej osiągniętego za granicą, kosztów uzyskania tego przychodu oraz dochodu.

Metoda proporcjonalnego odliczenia

Przy metodzie proporcjonalnego odliczenia dochód z działalności gospodarczej prowadzonej za granicą za pośrednictwem zakładu i tam opodatkowany, nie jest zwolniony od opodatkowania w Polsce. W tym przypadku od podatku obliczonego od łącznej sumy dochodów polskich i zagranicznych odlicza się kwotę równą podatkowi zapłaconemu za granicą, przypadającą proporcjonalnie na dochód zagraniczny.

Dochody uzyskane za granicą należy wykazać w **PIT-36** oraz w **PIT/ZG** i **PIT/B**.

Podatnik powinien w **PIT-36₍₃₂₎** za 2025 r. wykazać:

- a) w części E „Dochody/straty ze źródeł przychodów”:
  - sumę przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej, łącznie z przychodami z działalności prowadzonej za granicą (poz. 87),

- sumę kosztów uzyskania tych przychodów (poz. 88),
  - dochód z pozarolniczej działalności gospodarczej, łącznie z dochodem z działalności prowadzonej za granicą (poz. 89),
- b) w części I „Obliczenie podatku”, podatek zapłacony za granicą, po przeliczeniu na złote (poz. 299 albo 300).

Podatnik – przedsiębiorstwo w spadku powinien w **PIT-36S**₍₃₂₎ za 2025 r. wykazać:

- a) w części D „Dochód/strata”:
- sumę przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej, łącznie z przychodami z działalności prowadzonej za granicą (poz. 20),
  - sumę kosztów uzyskania tych przychodów (poz. 21),
  - dochód z pozarolniczej działalności gospodarczej, łącznie z dochodem z działalności prowadzonej za granicą (poz. 22),
- b) w części G „Obliczenie podatku”, podatek zapłacony za granicą, po przeliczeniu na złote (poz. 53).

W załączniku **PIT/ZG**₍₈₎ do zeznania **PIT-36** i **PIT-36S**, w części C.1 podatnik powinien wykazać dochód z działalności gospodarczej za granicą (poz. 13) oraz podatek faktycznie zapłacony za granicą (poz. 14).

Stosując metodę proporcjonalnego odliczenia, możliwe jest skorzystanie z ulgi abolicyjnej. W tym celu do zeznania **PIT-36** lub **PIT-36S** należy dołączyć **PIT/O**₍₃₀₎.

1.4. Obliczanie podatku liniowego

Metoda wyłączenia z progresją

Jeżeli podatnik opodatkowany podatkiem liniowym prowadzi działalność gospodarczą za granicą za pośrednictwem zakładu, a dochody uzyskane z takiej działalności są zwolnione od opodatkowania (na mocy właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania), to wówczas tych dochodów nie wykazuje w **PIT-36L**, **PIT-36LS** i **PIT/B** (wykazuje się w nich wyłącznie dochody uzyskane w Polsce). Ponadto do zeznania nie dołącza się załącznika **PIT/ZG**.

Dochody zagranicznego zakładu – metoda proporcjonalnego odliczenia

Podatnik, który wykonuje działalność za granicą, a do uzyskanych tam dochodów ma zastosowanie metoda proporcjonalnego odliczenia, wykazuje te zagraniczne dochody w **PIT-36L**, **PIT/ZG** i **PIT/B**. Podatek liniowy jest obliczany od łącznych krajowych i zagranicznych dochodów uzyskanych w roku podatkowym, przy czym podlega on pomniejszeniu o podatek zapłacony za granicą.

Podatnik powinien w **PIT-36L**₍₂₁₎ za 2025 r. wykazać:

- a) w części E „Dochody/straty ze źródeł przychodów”:
- sumę przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej, łącznie z przychodami z działalności prowadzonej za granicą (poz. 28),
  - sumę kosztów uzyskania tych przychodów (poz. 29),
  - dochód z pozarolniczej działalności gospodarczej, łącznie z dochodem z działalności prowadzonej za granicą (poz. 30),
- b) w części H „Obliczenie podatku”, podatek zapłacony za granicą, po przeliczeniu na złote (poz. 77).

Z kolei podatnik – przedsiębiorstwo w spadku powinien w **PIT-36LS**₍₂₁₎ za 2025 r. wykazać:

- a) w części D „Dochód/strata”:
- sumę przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej, łącznie z przychodami z działalności prowadzonej za granicą (poz. 20),

- sumę kosztów uzyskania tych przychodów (poz. 21),
  - dochód z pozarolniczej działalności gospodarczej, łącznie z dochodem z działalności prowadzonej za granicą (poz. 22),
- b) w części G „Obliczenie podatku”, podatek zapłacony za granicą, po przeliczeniu na złote (poz. 51).

Ponadto w części C.2 załącznika **PIT/ZG**⁽⁸⁾ do zeznania **PIT-36L** i **PIT-36LS** powinien wykazać dochód uzyskany za granicą (poz. 27) oraz podatek faktycznie zapłacony za granicą (poz. 28).

Stosując metodę proporcjonalnego odliczenia, możliwe jest skorzystanie z ulgi abolicyjnej. Jeśli podatnik skorzysta z tej preferencji, wtedy powinien do zeznania dołączyć **PIT/O**⁽³⁰⁾.

1.5. Opodatkowanie zryczałtowanym podatkiem dochodowym

Przepisy ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 843), zwanej dalej ustawą o zryczałtowanym podatku dochodowym, nie wykluczają podatnika z opodatkowania w formie ryczałtu ewidencjonowanego w przypadku uzyskiwania przychodów z działalności gospodarczej prowadzonej za granicą. Co więcej, na mocy art. 12 ust. 12 ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym, w przypadku opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych stosuje się odpowiednio przepisy art. 27 ust. 8-9a updof.

Metoda wyłączenia z progresją

Metoda wyłączenia z progresją oznacza, że przychód osiągnięty za granicą jest wyłączony z podstawy opodatkowania w Polsce. Dlatego generalnie w **PIT-28**⁽²⁷⁾ i **PIT-28S**⁽²⁶⁾ podatnik nie uwzględnia przychodów uzyskanych za granicą, do których stosuje się metodę wyłączenia z progresją.

Z opisu do poz. 210 w **PIT-28**⁽²⁷⁾ wynika, że przychody zagraniczne mają jednak wpływ na ustalenie stawki podatku w przypadku przychodów, które zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 4 lit. b-g ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym podlegają opodatkowaniu w Polsce ryczałtem w wysokości 8,5% przychodów do kwoty 100.000 zł oraz 12,5% przychodów od nadwyżki ponad kwotę 100.000 zł.

W takim przypadku podatnik powinien w **PIT-28**⁽²⁷⁾ za 2025 r. wykazać:

- przychody z działalności gospodarczej objęte ryczałtem osiągnięte za granicą, o które zwiększona jest podstawa obliczenia ryczałtu do ustalenia stopy procentowej, przeliczone na złote (poz. 210),
- doliczenie do ryczałtu w związku z zastosowaniem metody wyłączenia z progresją (poz. 225 i 226),

W **PIT-28S**⁽²⁶⁾ za 2025 r. podatnik – przedsiębiorstwo w spadku powinien wykazać:

- przychody z działalności gospodarczej objęte ryczałtem osiągnięte za granicą, o które zwiększona jest podstawa obliczenia ryczałtu do ustalenia stopy procentowej, przeliczone na złote (poz. 152),
- doliczenie do ryczałtu w związku z zastosowaniem metody wyłączenia z progresją (poz. 164 i 165).

Metoda proporcjonalnego odliczenia

Przy tej metodzie przychód uzyskany za granicą w 2025 r. sumuje się z przychodem uzyskanym w Polsce i łączną kwotę wykazuje się w zeznaniu **PIT-28**⁽²⁷⁾ i **PIT-28S**⁽²⁶⁾ oraz informacji **PIT-28/B**⁽²⁰⁾.

Podatek zapłacony za granicą, podlegający odliczeniu w Polsce (do wysokości limitu) wykazuje się w **PIT-28**₍₂₇₎ (poz. 227) i **PIT-28S**₍₂₆₎ (poz. 166).

Podatnik ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, który uzyskał przychody z działalności gospodarczej za granicą, podlegające rozliczeniu w Polsce z zastosowaniem metody odliczenia proporcjonalnego, ma prawo do ulgi abolicyjnej, o której mowa w art. 27g updof. Prawo to wynika z art. 13a ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym. Ulgę abolicyjną wykazuje się w załączniku **PIT/O** (w części C), a następnie należy ją przenieść do zeznania **PIT-28** albo **PIT-28S**.

2. Podatek od wynagrodzenia zleceniobiorcy z Ukrainy

Zatrudniam obywatela Ukrainy na podstawie umowy zlecenia. Osoba ta legalnie przebywa na terytorium Polski nieprzerwanie od kilku lat. Dla celów PIT złożyła pisemne oświadczenie, że jej centrum interesów życiowych znajduje się w Polsce i nie planuje stąd wyjeżdżać. Czy w opisanej sytuacji prawidłowe jest opodatkowanie umowy zlecenia według zasad przewidzianych dla polskiego rezydenta podatkowego (tj. obliczenie zaliczki na podatek według skali podatkowej), zamiast opodatkowania przychodów zleceniobiorcy ryczałtem, który pobiera się od przychodów uzyskanych na terytorium Polski przez nierezydentów?

 W opisanej sytuacji płatnik powinien pobierać zaliczki na podatek dochodowy.

2.1. Zasady opodatkowania dochodów cudzoziemca z umowy zlecenia

Co do zasady dochody rezydenta z tytułu umowy zlecenia są opodatkowane na zasadach ogólnych, natomiast dochody nierezydenta – podatkiem w formie ryczałtu.

Wynagrodzenie wypłacane przez firmę na podstawie umowy zlecenia, stanowi przychód zleceniobiorcy z działalności wykonywanej osobiście określonej w art. 13 pkt 8 updof. Zasady opodatkowania przychodów z tego tytułu regulują następujące przepisy:

- art. 41 ust. 1 updof – mający zastosowanie do rezydentów (tj. osób mających miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy o PIT),
- art. 29 ust. 1 pkt 1 updof – dotyczący nierezydentów (tj. osób niemających miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy o PIT),
- art. 30 ust. 1 pkt 5a updof – który stosuje się do rezydentów i nierezydentów, jeżeli kwota należności określona w umowie zawartej z osobą niebędącą pracownikiem płatnika nie przekracza 200 zł.

W przypadku umów nieobjętych zakresem art. 30 ust. 1 pkt 5a updof, tj. gdy kwota należności określona w umowie zawartej z osobą niebędącą pracownikiem płatnika przekracza 200 zł, sposób rozliczenia dochodów osiągniętych przez cudzoziemca, zależy od tego, czy ta osoba ma miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy o PIT.

Od przychodu uzyskanego z umowy zlecenia przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Polsce pobierana jest zaliczka na podatek. Zleceniodawca, jako płatnik, powinien pobrać 12% zaliczkę na podatek dochodowy na zasadach określonych w art. 41 ust. 1 updof. Nie

ma tutaj znaczenia wysokość dochodu osiągniętego przez podatnika – zleceniobiorcę. Na jego wniosek płatnik może przyjąć przy obliczaniu zaliczki na podatek dochodowy stawkę 32% zamiast stawki 12% (art. 41a updof).

Na podstawie art. 41 ust. 2 updof, płatnicy nie są obowiązani do poboru zaliczek od należności z tytułów m.in. umowy zlecenia lub umowy o dzieło, jeżeli podatnik złoży oświadczenie, że wykonywane przez niego usługi wchodzą w zakres prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

Od uzyskanych na terytorium Polski przychodów z tytułu działalności określonej w art. 13 pkt 2 i 6-9 updof, przez osobę, która nie jest polskim rezydentem podatkowym, co do zasady, pobiera się podatek dochodowy w formie ryczałtu w wysokości 20% przychodu (art. 29 ust. 1 pkt 1 updof).

Spełnienie przesłanek z art. 29 ust. 1 pkt 1 updof (tj. posiadanie zagranicznej rezydencji podatkowej i wypłata z określonych tytułów) oznacza, że w trakcie roku podatkowego przychody nierezydentów są opodatkowane w formie ryczałtu.

Art. 29 ust. 1 pkt 1 updof stosuje się z uwzględnieniem umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Polska. Jednakże zastosowanie stawki podatku wynikającej z właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub niepobranie (niezapłacenie) podatku zgodnie z taką umową jest możliwe pod warunkiem udokumentowania dla celów podatkowych miejsca zamieszkania podatnika uzyskany od niego certyfikatem rezydencji (art. 29 ust. 2 updof).

Przy weryfikacji warunków m.in. zastosowania stawki podatku innej niż krajowa, płatnik jest obowiązany do dochowania należytej staranności. Oceniając dochowanie należytej staranności, uwzględnia się charakter, skalę działalności prowadzonej przez płatnika oraz powiązanie w rozumieniu art. 23m ust. 1 pkt 5 updof płatnika z podatnikiem (art. 41 ust. 4aa updof).

2.2. Ustalanie rezydencji podatkowej na podstawie oświadczenia złożonego przez cudzoziemca

W myśl art. 3 ust. 1a updof, za osobę mającą miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (tj. polskiego rezydenta podatkowego) uważa się osobę fizyczną, która:

- posiada na terytorium RP centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodek interesów życiowych) lub
- przebywa na terytorium RP dłużej niż 183 dni w roku podatkowym.

Użycie przez ustawodawcę spójnika „lub” przesądza, że dla uznania podatnika za polskiego rezydenta podatkowego wystarczające jest spełnienie przynajmniej jednej z dwóch wymienionych przesłanek, tj. posiadania ośrodka interesów życiowych w Polsce lub przebywania w Polsce dłużej niż 183 dni w roku podatkowym.

Zasadniczo kwestię rezydencji cudzoziemca najłatwiej rozstrzygnąć, jeżeli posiada on certyfikat rezydencji wydany przez stosowny organ administracji podatkowej. Może to być również kopia certyfikatu rezydencji, pod warunkiem, że informacje wynikające z niej nie budzą uzasadnionych wątpliwości co do zgodności ze stanem faktycznym (art. 41 ust. 9e updof).

Szczególne regulacje mają zastosowanie w odniesieniu obywateli Ukrainy, którzy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa, oraz obywateli Ukrainy posiadających Kartę Polaka, którzy wraz z najbliższą rodziną z powodu tych działań wojennych przybyli

na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W ich przypadku – w okresie od 1 stycznia 2024 r. do 31 grudnia 2026 r. – możliwe jest ustalanie rezydencji podatkowej w Polsce na podstawie pisemnego oświadczenia o posiadaniu na terytorium Polski centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodka interesów życiowych). Tak wynika z art. 52zr updof. Złożenie oświadczenia płatnikowi (np. zleceniodawcy) przez osobę objętą zakresem tej regulacji powoduje, że od pierwszego dnia przybycia do Polski podatnik zostaje uznany za polskiego rezydenta podatkowego.

Jednak organy podatkowe uznają w interpretacjach indywidualnych, że również cudzoziemcy nieobjęci zakresem art. 52zr updof mogą składać stosowne oświadczenie, które będzie wystarczającym dokumentem, na podstawie którego płatnik może ustalić rezydencję podatkową podatnika.

W oświadczeniu cudzoziemca o rezydencji podatkowej powinny znaleźć się najważniejsze informacje mające wpływ na jego status podatnika, a mianowicie, że:

- przebywa w Polsce ponad 183 dni w roku podatkowym lub
- centrum jego interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodek interesów życiowych) znajduje się w Polsce, lub
- jest obywatelem Ukrainy, który przybył do Polski z Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa lub jest obywatelem Ukrainy posiadającym Kartę Polaka, który wraz z najbliższą rodziną z powodu tych działań wojennych przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Na przykład Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z 5 czerwca 2024 r., nr 0115-KDIT1.4011.254.2024.2.MN uznał, że: „(...) w przypadku gdy zleceniobiorcy z Ukrainy, Gruzji, Mołdawii, Turkmenistanu, Uzbekistanu, Etiopii i Białorusi złożą oświadczenia, w których oświadczą, że:

- w okresie wykonywania zlecenia na Państwa rzecz ich centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodek interesów życiowych) mieści się w Polsce (pierwszy rodzaj oświadczenia) lub
- w danym roku podatkowym przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dłużej niż 183 dni w roku podatkowym (drugi rodzaj oświadczenia),

jako płatnik, działający w zaufaniu do treści ww. oświadczeń, będą Państwo mogli traktować ich od początku jako polskich rezydentów podatkowych, a tym samym będą Państwo obowiązani do poboru zaliczek na poczet podatku dochodowego na zasadach ogólnych, o czym stanowi (...) art. 41 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

(...) w momencie wypłaty wynagrodzenia płatnik może posłużyć się jedynie faktycznymi informacjami, które są w jego posiadaniu (posiadanie ośrodka interesów życiowych przez zleceniobiorcę, czy potwierdzony fakt przebywania na terytorium Polski powyżej 183 dni) i na ich podstawie pobierać zaliczki na podatek dochodowy na zasadach ogólnych (art. 41 ust. 1 ustawy). Informacje takie płatnik ocenia w każdym przypadku indywidualnie, działając w dobrej wierze i wyłącznie na podstawie dostępnych mu danych”.

Reasumując, płatnik posiadający oświadczenie podatnika o posiadaniu ośrodka interesów życiowych w Polsce, może traktować go jako rezydenta podatkowego Polski i wypełniając obowiązki płatnika, pobierać zaliczki na podatek dochodowy na zasadach określonych w art. 41 ust. 1 updof.

Dla Prenumeratorów GOFIN

Baza interpretacji wydawanych m.in. przez organy podatkowe dostępna w serwisie www.interpretacje.gofin.pl

VII. ULGI, ODLICZENIA, ZWOLNIENIA PODATKOWE

1. Preferencja w PIT dla powracających z zagranicy

1.1. Podstawowe założenia ulgi na powrót

Ramy prawne stosowania ulgi na powrót określa art. 21 ust. 1 pkt 152 w związku z ust. 39, 43 i 44 updof. Mogą z niej korzystać podatnicy, którzy w wyniku przeniesienia miejsca zamieszkania do Polski podlegają nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu.

Polega na zwolnieniu od podatku dochodowego przychodów uzyskanych z następujących tytułów:

- ze stosunku pracy, stosunku służbowego, pracy nakładczej, spółdzielczego stosunku pracy,
- umów zlecenia, o których mowa w art. 13 pkt 8 updof,
- zasiłku macierzyńskiego, o którym mowa w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa,
- działalności gospodarczej opodatkowanej według skali podatkowej, podatkiem liniowym, 5% stawką w ramach tzw. ulgi IP Box albo ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych,

do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 85.528 zł.

Zwolnienie można stosować do wymienionych przychodów osiąganych przez okres czterech kolejno po sobie następujących lat podatkowych, licząc od początku roku, w którym nastąpiło przeniesienia miejsca zamieszkania, albo od początku roku następnego.

Ulga znajduje zastosowanie w rozliczeniu podatku dochodowego w trakcie roku podatkowego, również w przypadku osiągania przychodów za pośrednictwem płatnika. Ostatecznego rozliczenia dokonuje się w zeznaniu podatkowym.

1.2. Okres obowiązywania

Od 1 marca 2025 r. zatrudniamy pracownika, który w 2025 r. przeniósł miejsce zamieszkania do Polski. Złożył oświadczenie, że jest uprawniony do ulgi na powrót oraz wskazał w PIT-2, że zamierza z niej korzystać w latach 2025-2029. Jak powinniśmy ustalić okres stosowania ulgi (od marca 2025 r. do grudnia 2028 r., czy do lutego 2029 r.)?

W opisanym przypadku okres stosowania ulgi został błędnie wskazany w PIT-2. Może ona być stosowana w latach 2025-2028 lub 2026-2029.

Zakład pracy pełni funkcję płatnika zaliczek na podatek dochodowy, które oblicza i pobiera od dochodów ze stosunku pracy i stosunków pokrewnych.

Pracownik może składać określone przepisami prawa podatkowego wnioski i oświadczenia, które wpływają na wysokość tej zaliczki. Do tej kategorii należy oświadczenie o stosowaniu ulgi na powrót, której podstawę stanowi art. 21 ust. 1 pkt 152 updof. W oświadczeniu pra-

ownik potwierdza, że spełnia warunki do korzystania z ulgi oraz wskazuje rok rozpoczęcia i zakończenia stosowania zwolnienia przez płatnika. Natomiast płatnik uwzględni to oświadczenie najpóźniej od miesiąca następującego po miesiącu, w którym je otrzymał. Tak wynika z art. 31a ust. 1, 5 i 8 updof.

Zwróć uwagę!

Oświadczenie o stosowaniu ulgi na powrót, czyli zwolnienia od podatku określonego w art. 21 ust. 1 pkt 152 updof, można złożyć na druku **PIT-2**.

Podniesione w pytaniu wątpliwości dotyczą okresu stosowania przez płatnika ulgi na powrót w oparciu o oświadczenie złożone przez pracownika. W oświadczeniu tym pracownik podał 2025 r. i 2029 r. jako odpowiednio rok rozpoczęcia i rok zakończenia stosowania ulgi. Tak wyznaczony czas ulgi jest błędny.

Przypominamy, że w myśl art. 21 ust. 1 pkt 152 updof, wolne od podatku są przychody podatnika, który przeniósł miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w czterech kolejno po sobie następujących latach podatkowych, licząc od początku roku, w którym podatnik przeniósł to miejsce zamieszkania, albo od początku roku następnego.

Trzeba zauważyć, że jeśli chodzi o wyznaczenie początkowego okresu korzystania z ulgi, ustawodawca nie narzuca roku rozpoczęcia jej stosowania. Daje wybór podatnikowi tego roku, spośród dwóch wskazanych, o czym świadczy zwrot „albo” użyty w omawianym przepisie. Uzasadnione jest więc stwierdzenie, że wybór w tym zakresie pozostawiono podatnikowi. Potwierdzenie tego stanowiska znajdujemy w „Przewodniku dla podatnika – ulga na powrót” udostępnionym przez Ministerstwo Finansów na stronie mf.gov.pl. W części „Pytania i odpowiedzi” wyjaśniono: „*W składanym oświadczeniu wskazujesz rok rozpoczęcia i zakończenia stosowania zwolnienia przez pracodawcę, ponieważ to Ty wybierasz, od kiedy zwolnienie ma zastosowanie. Możesz zdecydować, że zwolnienie ma zastosowanie:*

- *od początku roku, w którym przenieśliście miejsce zamieszkania do Polski albo*
- *od początku roku następnego.*

Samodzielnie wybierasz korzystniejsze dla siebie rozwiązanie.

Pracodawca stosuje zwolnienie najpóźniej od miesiąca następującego po miesiącu, w którym otrzymał oświadczenie, nie dłużej niż do upływu wskazanego przez Ciebie terminu”.

Wymaga też podkreślenia, że określając czasowy limit stosowania ulgi, ustawodawca użył pojęcia „lata podatkowe”. Na gruncie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych pojęcie „roku podatkowego” nie zostało zdefiniowane. Trzeba zatem sięgnąć do art. 11 Ordynacji podatkowej. Zgodnie z jego treścią rokiem podatkowym jest rok kalendarzowy, chyba że ustawa podatkowa stanowi inaczej.

Odnosząc te regulacje do sytuacji przedstawionej w pytaniu, należy stwierdzić, że skoro pracownik jako rok rozpoczęcia korzystania z ulgi podał rok 2025, to rokiem zakończenia jej stosowania będzie rok 2028. Z kolei płatnik zastosuje zwolnienie przy obliczaniu zaliczki na podatek:

- pierwszy raz – w marcu 2026 r., tj. miesiącu złożenia **PIT-2**, o ile został on złożony przed jej obliczeniem; w przeciwnym razie zastosuje zwolnienie od następnego miesiąca,
- ostatni raz – w grudniu 2028 r.

Nadmieniamy, że jeżeli pracownik jako rok rozpoczęcia korzystania z ulgi wskazałby rok 2026, to rokiem zakończenia jej stosowania byłby rok 2029.

1.3. Zbieg prawa do ulg na powrót i dla młodych

Zatrudniamy pracownika, który jest uprawniony do ulgi na powrót oraz spełnia warunki do korzystania z ulgi dla młodych (26 rok życia ukończy 5 września 2026 r.). Czy w 2026 r. może najpierw skorzystać z ulgi dla młodych, a później – z ulgi na powrót? Jeśli tak, to czy wówczas nie utraci możliwości stosowania tej ostatniej ulgi przez cztery lata?

☞ W tym przypadku podatnik może zdecydować, że najpierw skorzysta z ulgi dla młodych. Nie straci przez to prawa do ulgi na powrót, którą będzie mógł stosować do przychodów z pracy osiągniętych po ukończeniu 26 roku życia (w ramach łącznego limitu dla obu ulg wynoszącego 85.528 zł). Jednak ograniczeniu będzie podległ okres faktycznego korzystania z tej ulgi.

Podstawę prawną ulgi na powrót stanowi art. 21 ust. 1 pkt 152 updof, natomiast ulgi dla młodych podatników – art. 21 ust. 1 pkt 148 updof. Są one oparte na podobnym mechanizmie. Ich istotą jest zwolnienie od podatku przychodów osiągniętych odpowiednio z tytułów wymienionych w tych przepisach, przez podatników spełniających określone ustawowo warunki. Wymagania sformułowane dla adresatów każdej z ulg są zróżnicowane, ale w okolicznościach konkretnej sprawy może być tak, że podatnik będzie uprawniony do stosowania obu zwolnień.

Trzeba podkreślić, że ulga na powrót przysługuje generalnie podatnikom, którzy przenieśli miejsce zamieszkania z zagranicy na terytorium Polski i w związku z tym w Polsce są objęci nieograniczonym obowiązkiem podatkowym. Z kolei ulga dla młodych podatników dotyczy osób, które nie ukończyły 26 roku życia. Gdy podatnik spełnia przesłanki podmiotowe uprawniające do obu tych ulg, może skorzystać ze zwolnienia od podatku w odniesieniu do przychodów z różnych tytułów. Zakresy przedmiotowe omawianych zwolnień pokrywają się bowiem tylko częściowo, np. ulga dla młodych dotyczy przychodów ze staży czy praktyk absolwencyjnych, podczas gdy ulga na powrót obejmuje przychody z działalności gospodarczej (z wyjątkiem opodatkowanej kartą podatkową). W sytuacji natomiast, gdy podatnik jest uprawniony do obu ulg i osiąga przychody, które są objęte zakresem każdej z nich (np. przychody ze stosunku pracy i pokrewnych), to od niego zależy, z której ulgi faktycznie skorzysta.

Należy jednak mieć na uwadze, że suma przychodów zwolnionych od podatku na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 148 i 152-154 updof nie może w roku podatkowym przekroczyć kwoty 85.258 zł (art. 21 ust. 1 pkt 44 updof).

Z okoliczności przedstawionych w pytaniu wynika, że zatrudniony w zakładzie pracy pracownik spełnia podmiotowe i przedmiotowe przesłanki korzystania z ulgi dla młodych oraz z ulgi na powrót. W ramach pierwszej z ulg zwolnieniem podatkowym objęte zostaną przychody ze stosunku pracy za 2026 r. otrzymane do dnia ukończenia 26 roku życia (oczywiście w ramach limitu 85.528 zł). Wybór tego zwolnienia nie pozbawia podatnika prawa do ulgi na powrót. W jej ramach (i łącznego limitu dla obu ulg wynoszącego 85.528 zł) zwolnieniem podatkowym będą mogły być objęte przychody ze stosunku pracy za 2026 r. otrzymane po ukończeniu 26 roku życia.

Przykład

Założenia:

– podatnik w 2026 r. spełnia warunki do objęcia go ulgą dla młodych oraz ulgą na powrót,

- 26 rok życia ukończy 5 września 2026 r.,
- we wrześniu 2026 r. złoży pracodawcy oświadczenie o stosowanie ulgi na powrót, na druku **PIT-2**, wskazując w nim lata 2026-2029 jako okres jej stosowania.

Przypadek I – suma przychodów otrzymanych przez podatnika za miesiące od stycznia do 5 września 2026 r., objętych ulgą dla młodych podatników, wyniesie 64.640 zł. Tym samym w ramach ulgi na powrót wolne od podatku będą przychody do wysokości nieprzekraczającej kwoty 20.888 zł (85.528 zł – 64.640 zł). Zwolnieniem tym objęte zostaną przychody, które podatnik otrzyma od 6 września do końca grudnia 2026 r.

Przypadek II – suma przychodów otrzymanych przez podatnika za miesiące od stycznia do 5 września 2026 r. wyniesie 128.000 zł, w tym ulgą dla młodych objęty zostanie przychód w wysokości 85.528 zł, a nadwyżka ponad tę kwotę będzie podlegała opodatkowaniu. Ze względu na przekroczenie limitu 85.528 zł płatnik nie będzie stosował w 2026 r. ulgi na powrót.

Trzeba zwrócić uwagę, że ulga na powrót jest objęta limitem czasowym. Można ją stosować tylko przez okres czterech kolejno po sobie następujących lat podatkowych. Prawem podatnika jest natomiast ustalenie roku rozpoczęcia jej stosowania, co może nastąpić od początku roku, w którym przeniósł miejsce zamieszkania do Polski, albo od początku roku następnego. Okres, w którym prawo do tej ulgi przysługuje, nie podlega przedłużeniu w żadnych okolicznościach, w tym z uwagi na korzystanie w poszczególnych latach tego czteroletniego okresu z innego zwolnienia (tu: z ulgi dla młodych).

Zatem jeżeli w opisanym przypadku pracownik przeniósł miejsce zamieszkania do Polski w 2025 r., to może rozpocząć stosowanie ulgi na powrót najpóźniej od 2026 r. (tu: w odniesieniu do przychodów osiągniętych po 5 września 2026 r.) i kontynuować ją w latach 2027-2029. Ewentualne wykorzystanie w 2026 r. limitu zwolnienia w związku z zastosowaniem ulgi dla młodych, nie da podatnikowi prawa do wydłużenia okresu korzystania z ulgi na powrót.

2. Świadczenia na rzecz pracowników – uwzględnienie zwolnień od PIT

Pojęcia przychodu ze stosunku pracy zawarte w art. 12 ust. 1 updog jest szerokie. Obejmuje wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń. W szczególności są to wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona. Ponadto przychodem są świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

Pracodawcy, którzy pełnią funkcję płatnika zaliczek na podatek dochodowy, muszą zatem każdorazowo oceniać, czy takie świadczenia stanowią u pracowników przychód ze stosunku pracy, a także czy dany przychód należy opodatkować, czy zastosować określone zwolnienie od podatku dochodowego. W tym kontekście na uwagę zasługuje interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 maja 2025 r., nr 0115-KDIT2.4011.171.2025.1.ENB. Organ podatkowy odniósł się w niej do różnego rodzaju świadczeń dokonywanych przez pracodawcę na rzecz pracowników, w tym pracowników mobilnych. Prezentujemy ją w „rozbiciu” na niektóre zagadnienia w niej prezentowane.

2.1. Koszty przejazdu taksówką na spotkanie biznesowe

W ramach obowiązków służbowych pracownicy uczestniczą w spotkaniach biznesowych, w tym gdy są w podróży służbowej. Niekiedy spotkania kończą się w późnych godzinach wieczornych, co uniemożliwia powrót do miejsca zamieszkania/noclegu samochodem lub środkami komunikacji publicznej. W takich sytuacjach mają zgodę na skorzystanie z taksówek, a ponoszone w trakcie realizacji obowiązków służbowych koszty przejazdu są im zwracane. Czy kwota zwrotu stanowi przychód podlegający opodatkowaniu?

 Gdy przejazd taksówką dotyczy powrotu ze spotkania służbowego przez osobę niebędącą w podróży służbowej, zwrot kosztów nie jest jej przychodem. Natomiast gdy przejazd taksówką ma miejsce w trakcie podróży służbowej, przychód powstaje, ale jest wolny od podatku.

Organ podatkowy zgodził się ze stanowiskiem, że w sytuacji gdy pracodawca zwraca pracownikowi koszt przejazdu taksówką zamówioną w związku z wykonywaniem zadania służbowego, np. finansuje/zwraca pracownikowi wydatek na przejazd taksówką z miejsca, w którym służbowo uczestniczył w wieczornym spotkaniu biznesowym do miejsca jego zamieszkania, to pracownik nie uzyskuje przysporzenia majątkowego (korzyści). Brak jest bowiem podstaw do przerwania na pracownika kosztów bezpośrednio związanych z wykonywaniem powierzonego zadania. Wydatek taki jest również poniesiony w interesie pracodawcy, a nie pracownika. Tym samym, w razie dokonywania na rzecz pracowników zwrotu kosztów przejazdu taksówką, który jest związany z uczestnictwem w spotkaniu biznesowym realizowanym w ramach obowiązków służbowych, na pracodawcy nie ciąży obowiązek obliczenia, poboru i odprowadzenia zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych.

Z kolei gdy pracownik odbywa przejazd taksówką, będąc w podróży służbowej, pracodawca może uznać, że koszty z tego tytułu stanowią inne wydatki poniesione stosownie do uzasadnionych potrzeb, o których mowa w § 2 pkt 2 lit. d rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2190), zwanego dalej rozporządzeniem w sprawie podróży służbowej. Zwrot tego rodzaju należności stanowi przychód pracownika ze stosunku pracy. Jest on jednak wolny od podatku dochodowego na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 16 lit. a upodof.

2.2. Zwrot kosztów przejazdu prywatnym samochodem na potrzeby podróży służbowych

Za zgodą pracodawcy, pracownicy odbywają podróże służbowe prywatnymi samochodami (na podstawie zawartych umów o korzystanie z samochodu). Pracownikom są zwracane koszty przejazdów w wysokości tzw. kilometrówki. Czy wypłacane należności trzeba opodatkować?

 W tym przypadku są podstawy do objęcia zwracanych należności zwolnieniem od podatku.

Organ podatkowy wyjaśnił, że w art. 21 ust. 1 pkt 16 lit. a upodof przewidziane jest zwolnienie dla świadczeń w postaci diet i innych należności za czas podróży służbowej pracownika. Oznacza to, że należności związane z podróżami służbowymi stanowią przychód podatkowy,

a zwolnienie może być stosowane, gdy otrzymane kwoty stanowią należności, o których mowa w rozporządzeniu w sprawie podróży służbowej. Wówczas nie podlegają opodatkowaniu do wysokości określonej w przepisach tego rozporządzenia.

Z treści § 3 ust. 3 i 4 powołanego rozporządzenia wynika, że gdy pracownik odbywa podróż służbową samochodem osobowym niebędącym własnością pracodawcy, przysługuje mu zwrot kosztów przejazdów w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów przez stawkę za jeden kilometr przebiegu (tzw. kilometrówki), ustaloną przez pracodawcę. Stawka ta nie może być wyższa niż określona w przepisach rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. nr 27, poz. 271 ze zm.).

Skoro więc koszty przejazdu w podróży służbowej zwracane są pracownikom w wysokości kilometrówki, obliczonej według stawek określonych w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury, to ich przychód z tego tytułu jest wolny od podatku dochodowego. Przy czym w przypadku gdy na wniosek pracownika zostanie wydana zgoda na przejazd w podróży służbowej prywatnym samochodem osobowym o napędzie elektrycznym, to zwrot kosztów przejazdu jest wolny od podatku w pełnej wysokości, nieograniczonej limitem.

Dla Prenumeratorów GOFIN

Rozporządzenie w sprawie podróży służbowej dostępne w serwisie www.przepisy.gofin.pl

2.3. Wydatki na podnoszenie kwalifikacji zawodowych

Pracownicy są kierowani na szkolenia, kursy, studia, konferencje edukacyjne w celu podnoszenia ich kwalifikacji zawodowych. Są im przyznawane świadczenia na pokrycie opłat za kształcenie, przejazdy i noclegi przez czas trwania zajęć. Koszty te pracodawca finansuje ze środków obrotowych. Czy ma do nich zastosowanie zwolnienie od podatku?

 Wartość świadczeń przyznanych w związku z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych pracowników jest ich przychodem w całości objętym zwolnieniem od podatku.

Przepisy prawa pracy przewidują, że pracodawca jest obowiązany ułatwiać pracownikom podnoszenie kwalifikacji zawodowych (art. 17 Kodeksu pracy). W sytuacji natomiast, gdy pracownik podnosi kwalifikacje zawodowe (zdobywa lub uzupełnia wiedzę i umiejętności) z inicjatywy pracodawcy lub za jego zgodą, przysługuje mu urlop szkoleniowy i zwolnienie z całości lub części dnia pracy, na czas niezbędny, by punktualnie przybyć na obowiązkowe zajęcia oraz na czas ich trwania. Pracodawca może też przyznać pracownikowi podnoszącemu kwalifikacje zawodowe dodatkowe świadczenia, w szczególności pokryć opłaty za kształcenie, przejazd, podręczniki i zakwaterowanie. Tak wynika z art. 103¹ § 1 i 2 w związku z art. 103³ K.p. Na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 90 updog, wartość tych świadczeń jest wolna od podatku dochodowego. Z literalnego brzmienia przepisu wynika, że zwolnienie dotyczy świadczeń przyznanych zgodnie z odrębnymi przepisami przez pracodawcę na podnoszenie kwalifikacji zawodowych, z wyjątkiem wynagrodzeń otrzymywanych za czas zwolnienia z całości lub części dnia pracy oraz za czas urlopu szkoleniowego. Tym samym w związku z wypłatą świadczeń wskazanych w pytaniu pracodawca nie pełni funkcji płatnika zaliczek na podatek dochodowy.

VIII. INNE ZAGADNIENIA PODATKOWE

1. Stosowanie 9% stawki CIT w spółce z o.o. powstałej z przekształcenia spółki jawnej osób fizycznych

Spółka jawna osób fizycznych została przekształcona w spółkę z o.o. Czy spółka z o.o. może stosować 9% stawkę CIT w odniesieniu do przychodów (dochodów) z działalności gospodarczej?

 Spółka z o.o., która powstała z przekształcenia spółki jawnej osób fizycznych, nie może stosować 9% stawki CIT przez dwa pierwsze lata podatkowe.

Podatnicy opodatkowani tzw. klasycznym CIT generalnie stosują podstawową stawkę podatku, która wynosi 19% podstawy opodatkowania (art. 19 ust. 1 pkt 1 updop). Niektórzy podatnicy mogą jednak – po spełnieniu ustawowych warunków – skorzystać z niższej, preferencyjnej stawki podatku w wysokości 9% (art. 19 ust. 1 pkt 2 updop). Inne stawki CIT zostały określone dla podatników będących bankiem krajowym, bankiem zagranicznym, instytucją kredytową, podatkową grupą kapitałową, w skład której wchodzi bank krajowy, bankiem spółdzielczym oraz spółdzielczą kasą oszczędnościowo-kredytową (kwestię tę pomijamy w niniejszym opracowaniu).

Stosowanie preferencyjnej 9% stawki CIT jest możliwe w odniesieniu do przychodów (dochodów) innych niż z zysków kapitałowych. Mają do niej prawo podatnicy spełniający następujące warunki:

- ich przychody osiągnięte w roku podatkowym nie przekroczyły wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 2.000.000 euro, przeliczonej według średniego kursu euro ogłaszanego przez NBP na pierwszy dzień roboczy roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1.000 zł,
- posiadają status małego podatnika (w 2026 r. status małego podatnika dla celów CIT posiada podatnik, u którego wartość przychodu ze sprzedaży, wraz z kwotą należnego VAT, nie przekroczyła w 2025 r. kwoty 8.517.000 zł) lub są podatnikami rozpoczynającymi prowadzenie działalności gospodarczej.

Zwróć uwagę!

Jeżeli rok podatkowy podatnika CIT pokrywa się z kalendarzowym, to w 2026 r. może korzystać z 9% stawki CIT, jeżeli jego przychody za ten rok nie przekroczą 8.431.000 zł (2.000.000 euro x 4,2156 zł/euro, po zaokrągleniu do 1.000 zł).

Trzeba zaznaczyć, że mocą ustawy z dnia 6 listopada 2025 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych (Dz. U. poz. 1658) wprowadzono pewne zmiany w art. 19 ust. 1 pkt 2 updop – w zakresie stosowania 9% stawki podatku. Z przepisu tego, w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2026 r. wynika, że jeżeli rok podatkowy podatnika był dłuższy albo krótszy niż 12 miesięcy, wówczas kwotę 2.000.000 euro ustala się jako iloczyn 1/12 tej kwoty i liczby pełnych miesięcy w tym roku podatkowym. W przypadku gdy rok podatkowy nie obejmuje pełnego miesiąca kalendarzowego, to za pełny miesiąc przyjmuje się okres trwający 30 dni. W powołanej usta-

wie nowelizującej wskazano także, że podatnicy, których rok podatkowy rozpoczęty przed 1 stycznia 2026 r. zakończy się po 31 grudnia 2025 r., stosują do końca tego roku podatkowego przepisy ustawy o CIT w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2025 r.

Uprawnieni podatnicy mogą stosować 9% stawkę CIT już na etapie ustalania zaliczek na podatek dochodowy za miesiące lub kwartały, w których ich przychody osiągnięte od początku roku podatkowego nie przekroczyły limitu 2.000.000 euro. Począwszy od następnego miesiąca lub kwartału są obowiązani do stosowania podstawowej 19% stawki podatku. Tak wynika z art. 25 ust. 1g updop.

Co istotne, w trakcie roku na etapie ustalania zaliczek na CIT nadal obowiązuje limit w wysokości 2.000.000 euro, bez względu na to, czy rok podatkowy podatnika był dłuższy/krótszy niż 12 miesięcy. Ustawodawca nie wprowadził bowiem zmian w tym zakresie w art. 25 ust. 1g updop.

Z możliwości stosowania 9% stawki CIT ustawodawca wyłączył m.in. podmioty utworzone w wyniku określonych działań restrukturyzacyjnych, wskazanych w art. 19 ust. 1a i 1c updop. Wyłączenie to stosują odpowiednio:

- w roku podatkowym, w którym rozpoczęły działalność oraz w roku podatkowym bezpośrednio po nim następującym,
- w roku podatkowym, w którym dokonano podziału albo wniesiono wkład oraz w roku podatkowym bezpośrednio po nim następującym.

Wspomniane wyłączenie dotyczy m.in. podatnika, który został utworzony w wyniku przekształcenia, z wyjątkiem podatnika, który został utworzony w wyniku przekształcenia spółki w inną spółkę (art. 19 ust. 1a pkt 1 updop). Chodzi tu o przekształcenie spółki będącej podatnikiem CIT w inną spółkę będącą takim podatnikiem. Spółka jawna osób fizycznych, o której mowa w pytaniu nie jest jednak podatnikiem CIT. Podatnikami są wspólnicy takiej spółki jawnej.

Oznacza to, że spółka z o.o., która powstała z przekształcenia spółki jawnej osób fizycznych, nie może opłacać 9% stawki CIT przez dwa pierwsze lata podatkowe. Prawo to będzie miała dopiero w trzecim roku podatkowym, o ile będzie małym podatnikiem. Przykładowo, jeżeli do przekształcenia spółki jawnej osób fizycznych w spółkę z o.o. doszło w 2025 r., to nie może ona stosować 9% stawki CIT w latach 2025-2026. Prawo to będzie jej przysługiwało w 2027 r.

2. Rozliczenie przychodów z najmu osiągniętych przez małoletnie dziecko

Siostra zmarła, a jej syn odziedziczył po niej w drodze spadku udział w mieszkaniu. Nie jestem jego opiekunem prawnym ani nie sprawuję nad nim codziennej opieki. Jego opiekunem prawnym jest ojciec. Na podstawie postanowienia sądu rodzinnego pełnię funkcję kuratora majątku spadkowego małoletniego siostrzeńca. W zakresie pełnionej funkcji zawarłam umowę powierniczą z drugim współwłaścicielem mieszkania objętego dziedziczeniem. Umowa ta reguluje wspólne zarządzanie najmem lokalu, w tym przekazywanie zysków proporcjonalnie do udziałów. Przychody z najmu przekazywane są bezpośrednio na rachunek bankowy siostrzeńca. Czy mam również obowiązek rozliczenia tych przychodów w zeznaniu podatkowym?

 Podatniczka zarządza majątkiem spadkowym siostrzeńca, nad którym pieczę sprawuje rodzic. Zatem to na rodzicu jako przedstawicielu ustawowym ciąży obowiązek złożenia PIT-28 w imieniu dziecka.

Ustawa z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 843) regulująca opodatkowanie przychodów tzw. prywatnego najmu, nie wskazuje sposobu opodatkowania, gdy uzyskującym przychody jest małoletnie dziecko. W tym zakresie należy uwzględnić art. 7 ust. 1 updof. Stanowi on, że dochody małoletnich dzieci własnych i przysposobionych, z wyjątkiem dochodów z ich pracy, rent, stypendiów oraz dochodów z przedmiotów oddanych im do swobodnego użytku, podlegające opodatkowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dolicza się do dochodów rodziców, chyba że rodzicom nie przysługuje prawo pobierania pożytków ze źródeł przychodów dzieci.

Przywołany przepis należy rozumieć w ten sposób, że generalnie małoletnie dzieci nie są obowiązane do samodzielnego rozliczania osiąganych dochodów i nie są podatnikami podatku dochodowego. Ich dochody podlegają doliczeniu do dochodów rodziców. Przy czym zasada ta nie ma zastosowania m.in., gdy rodzice nie są uprawnieni do pobierania pożytków ze źródeł przychodów dzieci. Taka sytuacja ma miejsce, gdy zarząd majątkiem spadkowym małoletniego dziecka sąd powierzy ustanowionemu kuratorowi. Wynika tak z interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 sierpnia 2025 r., nr 0114-KDIP-3-2.4011.557.2025.3.MG. Z takim przypadkiem mamy do czynienia w analizowanej sprawie.

Podatniczka, na mocy orzeczenia sądu rodzinnego, zarządza majątkiem odziedziczonym przez siostrzeńca. Ponieważ jednak nie jest rodzicem dziecka, nie dotyczy jej obowiązek doliczenia jego dochodów (przychodów) do własnych dochodów. Brak jest też podstaw do złożenia przez nią zeznania na imię dziecka. To rodzic dziecka powinien rozliczyć przychody z prywatnego najmu osiągnięte przez to dziecko. Z tym że nie będąc uprawnionym do pobierania pożytków ze źródła przychodów dziecka, musi rozliczyć te przychody w zeznaniu **PIT-28** złożonym na imię dziecka. Rodzic powinien podpisać to zeznanie swoim imieniem i nazwiskiem.

3. Oprocentowanie pożyczki od podmiotu powiązanego a zastosowanie tzw. safe harbour

W nowej umowie pożyczki w USD zawarto postanowienia, że jej oprocentowanie będzie ustalane w oparciu o stawkę 90-day Average SOFR. W jaki sposób należy obliczać oprocentowanie takiej pożyczki? Skąd uzyskiwać dane o aktualnym wskaźniku SOFR?

Z pytania należy wnioskować, że umowa pożyczki została zawarta pomiędzy podmiotami powiązаныmi w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym. Zasadą jest, że podmioty powiązane są obowiązane ustalać ceny transferowe na warunkach, które ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane (zasada ceny rynkowej). Jeżeli warunki rozliczeń (ceny transferowe) pomiędzy podmiotami powiązаныmi odbiegają od warunków rynkowych, organ podatkowy ma prawo do określenia dochodu (straty) podatnika w takiej wysokości, jaka byłaby rezultatem zastosowania cen rynkowych.

W przypadku transakcji kontrolowanej dotyczącej pożyczki ustawodawca przewidział jednak możliwość skorzystania z regulacji tzw. safe harbour (bezpiecznej przystani). Mianowicie organ podatkowy powinien odstąpić od określenia dochodu (straty) podatnika w zakresie wysokości oprocentowania pożyczki, o ile łącznie są spełnione warunki wymienione w art. 11g ust. 1 updof (odpowiednio w art. 23s ust. 1 updof). Pierwszym z tych warunków jest ustalenie oprocentowania pożyczki w ujęciu rocznym na dzień zawarcia umowy pożyczki w oparciu

o rodzaj bazowej stopy procentowej i marżę, określone w obwieszczeniu ministra właściwego ds. finansów publicznych, aktualnym na dzień zawarcia umowy. Przy czym za dzień zawarcia umowy uważa się również dzień zmiany umowy pożyczki – jeżeli zmiana ta dotyczy jej oprocentowania.

W obwieszczeniu Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 10 grudnia 2025 r. w sprawie ogłoszenia rodzaju bazowej stopy procentowej i marży dla potrzeb cen transferowych w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych (Mon. Pol. poz. 1249) wskazano, że od 1 stycznia 2026 r.:

- dla pożyczek w dolarach amerykańskich (USD) właściwą bazową stopą procentową jest wskaźnik 90-day Average SOFR,
- maksymalna wysokość marży dla pożyczkobiorcy wynosi 2,6 punktu procentowego, natomiast minimalna wysokość marży dla pożyczkodawcy wynosi 2,0 punkty procentowe; w przypadku gdy bazowa stopa procentowa jest ujemna, marża stanowi sumę wartości bezwzględnej bazowej stopy procentowej i wartości marży.

Analogiczne regulacje obowiązywały w 2025 r. na mocy obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 2024 r. (Mon. Pol. poz. 1105).

W sytuacji przedstawionej w pytaniu oprocentowanie pożyczki w USD jest oparte na wskaźniku 90-day Average SOFR (ang. Secured Overnight Financing Rate), a zatem należy je obliczać poprzez zsumowanie aktualnej wartości tego wskaźnika oraz ustalonej w umowie marży, która powinna mieścić się w przedziale pomiędzy 2,0% a 2,6%. Wskaźnik 90-day Average SOFR, to 90-dniowa średnia składana z codziennych wartości SOFR. Aktualne notowania 90-day Average SOFR można znaleźć na stronach internetowych Federal Reserve Bank of New York (SOFR Averages and Index Data).

Przykładowo, w dniu zawarcia pomiędzy podmiotami powiązаныmi umowy pożyczki w USD aktualny wskaźnik Average SOFR wynosi 3,93%, a marża ustalona w umowie 2,50%. W takiej sytuacji procentowanie pożyczki na dzień zawarcia umowy pożyczki wynosi 6,43% (3,93% + 2,50%) w skali roku.

Z treści art. 11g ust. 1 pkt 1 updog (odpowiednio art. 23s ust. 1 pkt 1 updof) wynika, że podmiot powiązany, który korzysta z instytucji safe harbour, jest zobowiązany do stosowania rodzaju stopy bazowej oraz marży, aktualnych na dzień zawarcia umowy pożyczki – przez cały okres jej trwania.

W przepisach nie sprecyzowano, czy oprocentowanie pożyczki może być ustalone jako stałe w całym okresie pożyczki, czy też powinno być ustalone jako zmienne (aktualizowane w określonej częstotliwości). W konsekwencji stosowanie safe harbour w praktyce budzi wątpliwości interpretacyjne.

Trzeba zauważyć, że obecnie organy podatkowe prezentują pogląd, iż korzystanie z uproszczenia safe harbour może mieć miejsce jedynie w przypadku pożyczek z oprocentowaniem zmiennym. Taki pogląd wyraził Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacjach indywidualnych z 28 lutego 2025 r., nr 0114-KDIP3-1.4011.794.2024.9.MK1, z 22 maja 2024 r., nr 0115-KDIT1.4011.322.2024.2.MR i z 13 maja 2024 r., nr 0111-KDIB1-1.4010.130.2022.7.SG.

W ostatniej z powołanych interpretacji organ podatkowy stwierdził, że: „*W przypadku oprocentowania zmiennego spełnienie warunków safe harbour w momencie zawarcia umowy pożyczki zostaje zapewnione przez elastyczne reagowanie wysokości oprocentowania do zmian stóp bazowych. Innymi słowy, w wyniku tylko i wyłącznie zmian poziomu stóp bazowych nie zachodzi ryzyko złamania warunków safe harbour, jeżeli były one zachowane w momencie zawarcia umowy. (...) Z kolei sposób i częstotliwość zmian stopy bazowej w na-*

liczeniu odsetek w ramach regulacji safe harbour powinna wynikać z zapisów umownych (np. co miesiąc)”.

Ponadto, w rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (nr UD116 z wykazu prac legislacyjnych) przewidziano doprecyzowanie w art. 11g ust. 1 pkt 1 updog i art. 23s ust. 1 pkt 1 updof w ten sposób, że mechanizm safe harbour dla transakcji pożyczkowych obejmuje pożyczki z oprocentowaniem zmiennym (tj. stopa bazowa + marża zgodna z aktualnym na dzień zawarcia umowy obwieszczeniem ministra właściwego ds. finansów publicznych). Jednocześnie założono wprowadzenie aktualizacji oprocentowania nie rzadziej niż co trzy miesiące. Wspomniany projekt nowelizacji ustaw o podatku dochodowym nosi datę 16 września 2025 r. Z informacji zamieszczonych na stronie RCL wynika (na dzień oddania do druku niniejszego numeru Przeglądu Podatku Dochodowego), że trwają nad nim prace i jeszcze nie został skierowany do Sejmu.

Niezależnie od przedstawionych wyjaśnień przypominamy, że dla zastosowania regulacji safe harbour konieczne jest również spełnienie pozostałych warunków wymienionych w art. 11g ust. 1 updog (odpowiednio w art. 23s ust. 1 updof), a mianowicie:

- strony nie przewidziały innych niż odsetki opłat związanych z udzieleniem lub obsługą tej pożyczki, w tym prowizji lub premii,
- pożyczka została udzielona na okres nie dłuższy niż 5 lat,
- w trakcie roku podatkowego łączny poziom zobowiązań lub należności podmiotu powiązanego z tytułu kapitału pożyczek z podmiotami powiązanymi liczony odrębnie dla udzielonych oraz zaciągniętych pożyczek wynosi nie więcej niż 20 mln zł (lub równowartość tej kwoty),
- pożyczkodawca nie jest podmiotem z tzw. raju podatkowego.

W przypadku spełnienia wszystkich warunków koniecznych do zastosowania safe harbour transakcja kontrolowana o charakterze jednorodnym dotycząca pożyczki, której wartość przekracza próg dokumentacyjny (10 mln zł), jest zwolniona z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych (art. 11n pkt 12 updog i art. 23z pkt 11 updof). Należy jednak sporządzić informację o cenach transferowych TPR w uproszczonym zakresie (art. 11t ust. 1 pkt 2 i ust. 4 updog oraz art. 23zf ust. 1 pkt 2 i ust. 4 updof).

4. Niezamortyzowana wartość przy sprzedaży samochodu osobowego w estońskim CIT – interpretacja indywidualna organu podatkowego

U podatnika opodatkowanego ryczałtem od dochodów spółek, który dokona sprzedaży samochodu osobowego (środka trwałego) wykorzystywanego do działalności mieszanej, jego niezamortyzowana wartość nie stanowi ukrytych zysków.

Tak wynika z interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 4 grudnia 2025 r., nr 0111-KDIB1-2.4010.575.2025.1.BD.

Spółka z o.o. kupiła samochód osobowy, który wykorzystywała do działalności mieszanej. Wprowadziła go do ewidencji środków trwałych i dokonywała odpisów amortyzacyjnych. W trakcie jego używania zmieniła formę opodatkowania na ryczałt od dochodów spółek. 50% wydatków związanych z jego używaniem zaliczała do ukrytych zysków i odprowadzała podatek dochodowy. Samochód został sprzedany.

Powstała wątpliwość, czy niezamortyzowana wartość początkowa samochodu podlega opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek? Zdaniem spółki wartość ta nie podlega opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek.

Organ podatkowy uznał stanowisko podatnika za prawidłowe. Na wstępie powołał przepisy dotyczące ukrytych zysków. Zgodnie z art. 28m ust. 1 pkt 2 updog, opodatkowaniu ryczałtem podlega dochód odpowiadający wysokości ukrytych zysków (dochód z tytułu ukrytych zysków). Jak wynika z art. 28m ust. 3 updog, przez ukryte zyski rozumie się świadczenia pieniężne, niepieniężne, odpłatne, nieodpłatne lub częściowo odpłatne, wykonane w związku z prawem do udziału w zysku, inne niż podzielony zysk, których beneficjentem, bezpośrednio lub pośrednio, jest udziałowiec, akcjonariusz albo wspólnik lub podmiot powiązany bezpośrednio lub pośrednio z podatnikiem lub z tym udziałowcem, akcjonariuszem albo wspólnikiem.

Art. 28m ust. 3 updog wskazuje również, co w szczególności jest ukrytym zyskiem. Z kolei art. 28m ust. 4 updog określa, co nim nie jest. Wynika z niego, że do ukrytych zysków nie zalicza się m.in. wydatków i odpisów amortyzacyjnych oraz odpisów z tytułu trwałej utraty wartości, związanych z użytkowaniem samochodów osobowych, środków transportu lotniczego, taboru pływającego oraz innych składników majątku:

- a) w pełnej wysokości – w przypadku składników majątku wykorzystywanych wyłącznie na cele działalności gospodarczej,
- b) w wysokości 50% – w przypadku składników majątku, które nie są wykorzystywane wyłącznie na cele działalności gospodarczej.

Zatem jeżeli składnik majątku podatnika opodatkowanego ryczałtem od dochodów spółek, jest wykorzystywany zarówno dla celów działalności gospodarczej, jak i dla innych celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą, wtedy 50% wydatków, odpisów amortyzacyjnych oraz odpisów z tytułu trwałej utraty wartości tego składnika majątku, stanowi ukryte zyski.

Odnosząc to do sytuacji przedstawionej w pytaniu, powołany organ stwierdził, że: „*W wyniku rozchodu środka trwałego (w tym przypadku sprzedaży samochodu osobowego), należy wyksięgować wartość początkową środka trwałego oraz dokonane dotychczas odpisy (amortyzacyjne i z tytułu trwałej utraty wartości). Ewentualną wartość środka trwałego zalicza się do pozostałych kosztów operacyjnych.*

(...) sama sprzedaż środka trwałego nie skutkuje koniecznością dokonania odpisu z tytułu trwałej utraty wartości środka trwałego.

Jednocześnie w opisie sprawy nie wskazali Państwo, że wystąpiły okoliczności uzasadniające dokonanie odpisu aktualizującego wartość samochodu.

Sprzedaż samochodu osobowego (środka trwałego), zakwalifikowanego przez Państwa jako wykorzystywany do działalności mieszanej, nie spowoduje konieczności rozpoznania 50% jego niezamortyzowanej części jako ukryte zyski, na podstawie art. 28m ust. 4 pkt 2 ustawy o CIT. Niezamortyzowana wartość samochodu nie stanowi ukrytych zysków, o których mowa w art. 28m ust. 3 ustawy o CIT”.

Od redakcji

Tożsame stanowisko do opisanego prezentuje Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w innych interpretacjach indywidualnych, np. z 6 listopada 2025 r., nr 0111-KDWB.4010.146.2025.1.APA i z 6 maja 2025 r., nr 0111-KDIB2-1.4010.124.2025.1.AG.

Dla Prenumeratorów GOFIN

Baza interpretacji wydawanych m.in. przez organy podatkowe dostępna w serwisie www.interpretacje.gofin.pl

IX. CZYTELNICY PYTAJĄ

1. Wymiana opon w służbowym samochodzie osobowym

Spółka posiada samochód osobowy, który został wprowadzony do ewidencji środków trwałych. W 2026 r. poniosła koszty zakupu i wymiany opon zimowych. Czy wydatki te zwiększają wartość początkową samochodu?

Wydatek na zakup opon do samochodu będącego środkiem trwałym i koszt wymiany opon w tym pojeździe nie powiększają jego wartości początkowej. Powinny być bezpośrednio ujęte w kosztach uzyskania przychodów.

W myśl art. 22g ust. 17 updog i art. 16g ust. 13 updog, wartość początkową środków trwałych powiększa się o sumę wydatków na ich ulepszenie, w tym także o wydatki na nabycie części składowych lub peryferyjnych, których jednostkowa cena nabycia przekracza 10.000 zł. Przy czym środki trwałe uważa się za ulepszone, gdy suma wydatków poniesionych na ich przebudowę, rozbudowę, rekonstrukcję, adaptację lub modernizację w danym roku podatkowym przekracza 10.000 zł i wydatki te powodują wzrost wartości użytkowej w stosunku do wartości z dnia przyjęcia środków trwałych do używania, mierzonej w szczególności okresem używania, zdolnością wytwórczą, jakością produktów uzyskiwanych za pomocą ulepszonych środków trwałych i kosztami ich eksploatacji.

W świetle powołanych przepisów wydatków na zakup i wymianę opon nie można zakwalifikować jako wydatków na ulepszenie samochodu, gdyż m.in. nie dochodzi tu do wzrostu jego wartości użytkowej w stosunku do wartości z dnia przyjęcia go do używania. Tym samym wydatki te nie powiększają jego wartości początkowej.

Koszty zakupu i wymiany opon stanowią wydatki związane z użytkowaniem (eksploatacją) samochodu, które ujmuje się w kosztach uzyskania przychodów w dacie ich poniesienia.

Trzeba pamiętać, że jeżeli opony zostały zakupione do samochodu osobowego, który w firmie jest wykorzystywany do celów mieszanych, wówczas należy stosować ograniczenie zawarte w art. 23 ust. 1 pkt 46a updog i art. 16 ust. 1 pkt 51 updog. W myśl tych przepisów do kosztów podatkowych można zaliczyć 75% poniesionych wydatków z tytułu używania firmowego samochodu osobowego na potrzeby działalności gospodarczej – jeżeli jest on wykorzystywany również do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą prowadzoną przez podatnika (tzw. celów mieszanych).

2. Kara za nieprzestrzeganie przepisów BHP

Jako podwykonawca dostałem notę księgową – obciążenie karą za nieprzestrzeganie przepisów BHP na budowie, wystawioną zgodnie z zapisami umowy. Karę zapłaciłem. Czy jej wartość mogę zaliczyć do kosztów podatkowych (roboty budowlane wykonałem prawidłowo)?

Wartości zapłaconej kary za nieprzestrzeganie przepisów BHP nie można zaliczyć do kosztów podatkowych.

Przepisy art. 22 ust. 1 updof i art. 15 ust. 1 updop pozwalają zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych odpowiednio w art. 23 updof i art. 16 ust. 1 updop.

Ustawodawca jako koszty niestanowiące kosztów podatkowych w art. 23 ust. 1 pkt 19 updof i art. 16 ust. 1 pkt 22 updop wymienił kary umowne i odszkodowania z tytułu:

- wad dostarczonych towarów, wykonanych robót i usług,
- zwłoki w dostarczeniu towaru wolnego od wad,
- zwłoki w usunięciu wad towarów albo wykonanych robót i usług.

Kary umowne i odszkodowania powstałe z innych tytułów niż wymienione, mogą zostać rozliczone w rachunku podatkowym, o ile spełniają ogólną definicję kosztów podatkowych.

Kara za nieprzestrzeganie przepisów BHP na budowie nie spełnia warunków wyłączenia z kosztów uzyskania przychodów wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 19 updof i art. 16 ust. 1 pkt 22 updop. Roboty budowlane zostały bowiem wykonane prawidłowo. Natomiast przy ich świadczeniu podatnik nie przestrzegał przepisów BHP, za co został obciążony przez kontrahenta karą. Kara ta nie przyczynia się do uzyskania przez podatnika przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła tych przychodów. Stanowi efekt nienależytego, niezgodnego z umową lub obowiązującymi przepisami i pozbawionego cech należytej staranności, zachowania podatnika. W rezultacie choć jest związana z prowadzoną działalnością – nie spełnia przesłanki celowości wynikającej z art. 22 ust. 1 updof i art. 15 ust. 1 updop. Zatem nie może stanowić kosztów uzyskania przychodów.

3. Zapłata należności po sporządzeniu odpisu aktualizującego

Podatnik w 2025 r. zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości sporządził odpis aktualizujący na nieuregulowaną należność z tytułu sprzedaży towarów. Odpisu tego nie zaliczył do kosztów uzyskania przychodów, gdyż nieściągalność należności nie została odpowiednio uprawdopodobniona. W 2026 r. kontrahent uiścił tę należność. Czy otrzymana zapłata stanowi przychód z działalności gospodarczej?

Uregulowanie należności przez kontrahenta nie powoduje powstania przychodu z działalności gospodarczej, gdyż odpis aktualizujący nie został przez podatnika ujęty w kosztach uzyskania przychodów.

Na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 21 updof, nie uważa się za koszty uzyskania przychodów odpisów aktualizujących, z tym że kosztem uzyskania przychodów są odpisy aktualizujące wartość należności, określone w ustawie o rachunkowości, od tej części należności, która była uprzednio zaliczona na podstawie art. 14 updof do przychodów należnych, a ich nieściągalność została uprawdopodobniona na podstawie art. 23 ust. 3 updof. Zatem odpis aktualizujący wartość należności podatnik ma prawo zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów dopiero w przypadku spełnienia dwóch warunków, tj. gdy:

- dokona odpisu aktualizującego wartość należności zgodnie z ustawą o rachunkowości oraz
- odpowiednio uprawdopodobni nieściągalność należności.

W sytuacji przedstawionej w pytaniu nie doszło do uprawdopodobnienia nieściągalności należności, wobec czego podatnik nie mógł zaliczyć do kosztów podatkowych odpisu aktualizującego utworzonego na tę należność. W konsekwencji w sytuacji otrzymania tej należności nie znajduje zastosowania art. 14 ust. 2 pkt 7c updof. W jego myśl do przychodów zalicza się równowartość odpisów aktualizujących wartość należności, uprzednio zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów, w przypadku ustania przyczyn, dla których dokonano tych odpisów.

Tak więc otrzymanie od kontrahenta zapłaty za sprzedane towary nie rodzi przychodu z działalności gospodarczej. Uznanie uregulowanej należności za przychód spowodowałoby, że ten sam przychód zostałby podwójnie opodatkowany – raz jako przychód należny, a drugi raz jako zapłata.

4. Preferencyjne rozliczenie osoby samotnie wychowującej dziecko przez część roku podatkowego

Do listopada 2025 r. byłam panną samotnie wychowującą małoletnie dziecko. W grudniu 2025 r. wyszłam za mąż. Czy składając zeznanie za 2025 r., mogę rozliczyć się jako osoba samotnie wychowująca dziecko?

Podatniczka może za 2025 r. rozliczyć się jako osoba samotnie wychowująca dziecko.

Osoby samotnie wychowujące dzieci mogą rozliczyć się na preferencyjnych zasadach, pod warunkiem, że spełniają przesłanki wymienione w art. 6 ust. 4c-4f i 8 updof. Z przepisów tych wynika, że prawo do złożenia zeznania jako osoba samotnie wychowująca dzieci przysługuje podatnikowi:

- będącemu rodzicem dziecka lub opiekunem prawnym,
- podlegającemu nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu,
- będącemu panną, kawalerem, wdową, wdowcem, rozwódką, rozwodnikiem albo osobą, w stosunku do której orzeczono separację w rozumieniu odrębnych przepisów, lub osobą pozostającą w związku małżeńskim, jeżeli jej małżonek został pozbawiony praw rodzicielskich lub odbywa karę pozbawienia wolności,
- samotnie wychowującemu w roku podatkowym dzieci:
  - małoletnie,
  - pełnoletnie, które zgodnie z odrębnymi przepisami otrzymywały zasiłek (dodatek) pielęgnacyjny lub rentę socjalną,
  - pełnoletnie do ukończenia 25 roku życia, uczące się w szkołach, o których mowa w przepisach regulujących system oświatowy lub szkolnictwo wyższe, obowiązujących w Polsce oraz w innym państwie.

Ponadto do podatnika i do jego dziecka nie mogą mieć zastosowania przepisy o podatku liniowym, ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym (z wyjątkiem stosowania przepisów tej ustawy do przychodów z tzw. prywatnego najmu), ustawy o podatku tonażowym oraz ustawy o aktywizacji przemysłu okrętowego i przemysłów komplementarnych.

Aby skorzystać z omawianego sposobu opodatkowania, podatnik nie musi posiadać statusu osoby samotnie wychowującej dziecko przez cały rok podatkowy. Wskazuje na to użycie przez ustawodawcę wyrażenia „w roku podatkowym”. Wystarczy więc mieć status osoby sa-

motnie wychowującej dzieci przez część roku. Czytelniczka zawierając związek małżeński, utraciła status osoby samotnie wychowującej dziecko. Nie zmienia to jednak faktu, że przez część 2025 r. status ten posiadała, co oznacza, że za 2025 r. może rozliczyć swoje dochody w preferencyjny sposób przewidziany dla osób samotnie wychowujących dzieci.

5. Wykazanie w zeznaniu dochodów z renty rodzinnej małoletniego dziecka

Małoletnia córka otrzymała w 2025 r. rentę rodzinną. Czy rentę tę mam doliczyć do swoich dochodów, czy rozliczyć w odrębnym zeznaniu?

Rentę rodzinną otrzymaną w 2025 r. przez małoletnią córkę rodzic powinien rozliczyć w odrębnym zeznaniu.

Sposób rozliczenia dochodów małoletnich dzieci określa art. 7 updof. Wynika z niego, że dochody małoletnich dzieci własnych i przysposobionych podlegające opodatkowaniu na terytorium Polski, dolicza się do dochodów rodziców, chyba że rodzicom nie przysługuje prawo pobierania pożytków ze źródeł przychodów dzieci. Na zasadzie wyjątku nie podlegają doliczeniu do dochodów rodziców, lecz są rozliczane odrębnie, dochody małoletnich dzieci z ich pracy, rent, stypendiów oraz dochody z przedmiotów oddanych im do swobodnego użytku.

Zatem gdy dziecko osiąga podlegające opodatkowaniu w Polsce dochody z renty, np. renty rodzinnej, to dochody te należy wykazać i rozliczyć w odrębnym zeznaniu. Ponieważ małoletnie dziecko nie ma pełnej zdolności do czynności prawnych, zeznanie podatkowe na imię dziecka obowiązany jest sporządzić, podpisać i złożyć w urzędzie skarbowym jego rodzic/prawny opiekun.

6. Koszty zakupu poczęstunku dla pracowników

Z okazji „tłustego czwartku” kupiłem pączki dla pracowników. Czy poniesione z tego tytułu wydatki stanowią koszty uzyskania przychodów?

Wydatki na zakup pączków dla pracowników stanowią koszty uzyskania przychodów.

Wydatki ponoszone w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą mogą zostać uznane za koszty uzyskania przychodów, o ile spełniają warunki określone w art. 22 ust. 1 updof. Jest tak, gdy celem ich poniesienia jest osiągnięcie przychodów lub zachowanie albo zabezpieczenie źródła przychodów i wydatki te nie są wyłączone z kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 23 updof.

Ustawodawca wśród kosztów niestanowiących kosztów podatkowych w art. 23 ust. 1 pkt 23 updof wymienił koszty reprezentacji, w szczególności poniesione na usługi gastronomiczne, zakup żywności oraz napojów, w tym alkoholowych. Przy czym celem kosztów reprezentacji jest stworzenie pewnego wizerunku podatnika, dobrego obrazu jego firmy, wykreowanie pozytywnych relacji z kontrahentami. Są to więc działania ukierunkowane na „zewnątrz firmy”. Nie odnoszą się one do pracowników. W rezultacie wydatków na zakup pącz-

ków dla pracowników nie można uznać za koszty reprezentacji. Tego rodzaju wydatki są ponoszone w celu integracji pracowników i poprawy ich samopoczucia, dzięki czemu wzmacnia się ich więź z pracodawcą. Okoliczności te powodują, że wydatki na zakup pączków dla pracowników stanowią koszty uzyskania przychodów.

PRZEGLĄD PODATKU DOCHODOWEGO

Redakcja: Redaktor Naczelna: Beata Siwkowska
adres: 66-400 Gorzów Wlkp., ul. Owocowa 8
e-mail: przeгляд@gofin.pl
<http://czasopismaksiegowych.pl/ppd>

Wydawca: Wydawnictwo Podatkowe GOFIN sp. z o.o.
adres: 66-400 Gorzów Wlkp., ul. Owocowa 8
tel.: 95 720 85 40, **e-mail:** sklep@gofin.pl

NAKLAD **9 200**

PRENUMERATA 2026 szczegóły na sklep.gofin.pl

Numer kompletu	Komplety promocyjne z nagrodami na IV-XII 2026 r.	Cena promocyjna
KOMPLET nr 1	Komplet czasopism (tab. 2 poz. 6) + Gazeta Podatkowa	1990,00 zł
KOMPLET nr 2	Komplet czasopism (tab. 2 poz. 6)	1698,00 zł
KOMPLET nr 3	Biuletyn Informacyjny (tab. 2 poz. 1) + Gazeta Podatkowa	1048,00 zł

Lp.	Tytuł czasopisma	Cykl wydawniczy	PRENUMERATA 2026		
			IV-XII	I półrocze	II kwartał
1.	Biuletyn Informacyjny dla Służb Ekonomiczno-Finansowych z comiesięcznym dodatkiem Serwis Podatkowy	co 10 dni	448,50 zł	299,00 zł	149,50 zł
2.	Ubezpieczenia i Prawo Pracy	dwutygodnik	328,50 zł	219,00 zł	109,50 zł
3.	Poradnik VAT	dwutygodnik	319,50 zł	213,00 zł	106,50 zł
4.	Zeszyty Metodyczne Rachunkowości	dwutygodnik	315,00 zł	210,00 zł	105,00 zł
5.	Przeгляд Podatku Dochodowego	dwutygodnik	310,50 zł	207,00 zł	103,50 zł
6.	KOMPLET CZASOPISM (poz. 1-5)	patrz poz. 1-5	1698,00 zł	1148,00 zł	574,00 zł
7.	Biuletyn Informacyjny dla Służb Ekonomiczno-Finansowych bez dodatku Serwis Podatkowy	co 10 dni	411,00 zł	274,00 zł	137,00 zł

Ceny zawierają podatek VAT. Koszty wysyłki pokrywa Wydawnictwo.

Warunkiem prenumeraty jest złożenie zamówienia (np. na sklep.gofin.pl) **oraz jednoczesne dokonanie wpłaty** na konto: Wydawnictwo Podatkowe GOFIN, BH w Warszawie S.A. nr: 14 1030 1133 0000 0000 3533 0000. Po otrzymaniu wpłaty wystawiamy fakturę.

Informacje o innych produktach: Internetowy Serwis Głównego Księgowego, Czasopisma Księgowych on-line, Gazeta Podatkowa, DRUKI Gofin, Serwis Budżetowy, segregatory i boksy, dostępne są na stronie internetowej:

sklep.gofin.pl

Informacji udziela także **Biuro Obsługi Klienta** – tel. **95 720 85 40**, infolinia **800 162 732**

Publikacje zamieszczone w czasopismach nie stanowią opinii prawnych, urzędowej interpretacji przepisów ani innego oficjalnego stanowiska organów państwowych.

Wszelkie prawa zastrzeżone: kopiowanie, przedruk i rozpowszechnianie zabronione.